

نامیان

نهوزاد مهرگهیی

ناوی کتیب : نامیان .

بابه‌ت : چوارینه‌ی شیعر .

نووسینی : نه‌وزاد خالد صالح (نه‌وزاد مەرگه‌یی) .

دیزاینی به‌رگ : نه‌رشه‌د مەرگه‌یی .

دیزاینی ناوه‌وه : سیروان مەرگه‌یی .

چاپخانه :

تیراژ :

چاپی به‌که‌م :

سائی :

پیش بیژتن

((دهکری تو له من جیوازی له ژیاندا، به لأم ناکری توش وهک من بیر له هه مان شت بکه یته وه . هه مرؤفه و ناره زوویهک و هه مرؤفه و دهرده سه ریه کی هه یه . هه یه کیشه ی له گه ل رهوشت هه یه و هه یه کیشه ی له گه ل سامان هه یه . له م ناوه دا یه کی کیش هه یه دهکاری هه مووان بکات به و مرؤفه ی که پیویسته هه بن، نهک وهک نه وهی که هه ن . مرؤفه بوونیش گوزارشت له بوونی ته واو دهکات، له تهک نه وه دا رهوشت تییدا رهنگی داوه ته وه و دهکاری خو ی به هه مووان بنا سینی . ژیان ناره زوی هه مووانی له کو ل ناوه، به لأم نازانین له چ کاتیکدا پیمان دبه خشیتته وه ، که چی یه کیک په له یه تی و یه کی کیش بی خه م وه ستاوه، یه کی وه دا ی دهکه وی و دهگری، یه کیش ته نیا زهرده خه نه دا یده گری .

ژیان ناره زووه کانی به نیمه به خشيووه، به لأم خو مان له خو مانی زهوت دهکه یین ، وهک چون کو یله کان نازادی له خو یان زهوت دهکه ن بو گه وره که یان . نهک من به نکو ته واوی نه و مرؤفانه ی که هه ست به که موکوری ژیانیان دهکه ن، دژی گوته که ی نه رستون، که ده بیژتی : هه یه سروشت کو یلایه تی پی به خشيووه و هه شه فه رمان ره وایه تی و کاکی میری . ناخر نه مه چ ژیانیکه فیرعه ونه کانی به جو ره ها شیوه نافراندووه، هه می شه دمه وه ی مهرگی فیرعه ونیک ببینم، به لأم هه می شه هه موو فیرعه ونه کان مهرگی منیان بینی .

گهردوون میوانداری ملیارهها بوونه وهر دهکات، من و توش یه کیکن لهو بوونه وهرانه و تییدا جیگایه کمان داگیرکردوو، که سیکیش له ولاوه دهرکه و توه، دهکاری بهشی هه مووان بخوات و ژیان زهوت بکات بوخوی .
 نه مه چ ته ماعیکه ؟ چ مروقیکه ؟ جگه له میکروبی ناو ملیونان بوونه وهر چیتر نیه . ههر نه وی روژی که وهریکه وتین بو ژیان نه که سی پرسى به تو کرد نه که سی پرسیشی به من کرد ! که واته چلون ده بی من به بی ویستی خوم وهریکه وم و له ته ک نه وه شدا به دهستی تو نازار بجیژم))) .

□ چ دنیا یه کی سهیره ! چ ناوهر دگایه که ژیان

زور سهیره کویله کان له کونی په نجه ره شه وه ناویرن سهیری خه لکی بویر بکه ن ، چونکه ترسیان له نازادی هه یه . نه که ره بجیه بهردهم ، په نجه ره کانیشیان ، نه وا چنگی خوئل له چاوی خویمان ده که ن ، نه کا خوری نازادی بیینن .

خوزگه سبهی که له خه وه له ده ستام ، قاقای پیکه نینی هه تیویک و شینگیرانیکم بو مهرگی دیکتاتوریک ده بیینی ، بوئی کولیره کانی دایکیشم له سه ربانه وه سه را پای گهره کی ده ته نی ، چه ند خوش بوو نه و روژه گهر خه ونیش بووایه ، ته نانه ت له ناو گویشدا پیی

□ ناسووده بووم که روویدا بایه . (نهوزاد مهرگه بی)

ژيان وهك زهريايه كه ، ساكول و بی بنه
 نه هی توبوتو، نه هی منیش بومنه
 بزانه ، به م جوړه کوتایی دیت نه نجامی
 نه هاتن و چوون بی به شین له بار و بنه

نیلاهی گهر بریارتدابوو پیویسته زانابم
 خوزگه بارم، که نه کویله و نه کوره شایم
 دوستانیکی هاشی، گه مژه بو له دهوری من؟
 دهکرا سوڤیهك، چونکه ناروزومه ته نیابم

کابرا مه سیحه یان یه هوده، چما غمته
 هیزی وایلیکردووه، له م ناوه چ نارمانته
 نه کومهن نه بوو، نه کومهنی نه بوو هوشم
 که وابی ژيانی من به پیی یاسای بی نامانته

هوشت وه گه رخه، چما غمته بو سه روینه
 کولکی گه نم هه ئناداته وه له پاشی دروینه
 هه ئسه له خه و، وا خه ریکه هه ور بیته وه
 بیکار مه مینه وه، به داهینانت بمگریه نه

وهره ته کما، با ساتی دلمان خوشبی
 خه نده بمانگری، با مانگرتوو کوربی
 له کوئی نازادی، ژیانیش له وی خوشه !
 له دواى مردنیش با نمونه ی تو زوربی

لیم مه گره، گهر ناوها ده بیژم هه رده م
 گلاوکراوه ریشم، بی نیشم له هه رده م
 که سی زانا بهرگی دراوه، نه زانیش تییر
 گه وج زوره، بویه گورگ هاتوته به رده م

ژیانم گهره که، وا ده بیته بکوژمان خه فه ت
 بکوژکییه، وا خه فه ت لیمان ده بی ره حه ت
 ژیان هیچی پیمنه دا، به نکو ژیانى لی سه ندم
 خه ریکه وا ده ریده بزم بو هیچان خیره ت

له وه تی بوونم هه یه، سه گیش ناوها بوونی هه یه
 پوزم لیینه دا له ژیان، بویه زورترین سه گم هه یه
 ناوی ناوچاوان تامی زور خوشتره له مه ی پادشا
 خوشحالم، دیوه خانم نیه، که لاوه یه کم هه یه !

سبهی دووبارهی کاری نه مړویه له بوون
ژيانی وازوازی بهرؤکی گرتووم له چوون
هه زار په رتووک، بؤمن نه بوونه کلیله یه ک
تا هوشم هاته هـزین له لاشه و دهر وون

سهره تا که هاتی وتیان ببینه و هه سته پیکه
دواتر تیبگه و بو ناما نجه کانت ده سته پیکه
زینده وهر له بینینی که م بیخه بهره له خوی
که ژیانته گه بیشته کوتایی ، له پر فووی لبیکه

مروقت نافرینراوه به جوانی و پاکي، که ده بیژن
به رنامه ی ناکاریان بو دهنیردری، چونکه گیزن!
بی که م و کوریه ! چوست و چالاکه ! هوشداره!
خه تهنه له پای چی، نه م نازاره ده بی بو بچیزن ؟

گهر زانایه کی گه وره له ولاتدا نه بیت بو بریار
بچوکه کان لاشه ی یه کتر دهبه نه به رده م کرپار
به قزی رهش و سپیه وه دیارینا کریت زانایه تی
نه و که سه زانایه که داد په روه ره له نزیک شالیار

دەردى دوورى تەنيا بۆمىن نەھاتوۋە، بۇ تۆشە
 پېش بېرىۋاتقان، بزانە كى بۆمان بە پەرۋشە
 ئارامبەرگە، نەگەرچى خەفەت روۋى ئىناۋى
 ئەكەتتى توۋرەبى، ھۆش ئەناۋ قاپپىكى بۆشە

شەۋ و رۇزى تۆ پەيوۋەست نىيە بە كە ئەشىر
 پەدىنى با پىرت و ھى فلان، تۆ ناكەن بە نىر
 كە رۇژمىرېش نەمىنىت، ۋەرزەكان ھەردىن
 رۇژ ھەلدىنن و مانگېش دەبەن بەرەو ھەلدىر

ئەگەر دىنيا بۇ ئارەزوۋەكانى تۆ سورا بايەۋە
 بەھار نەدەرۋىي و زستان بەبى ناۋ دەمايەۋە
 مەۋقېكى خۆكە مگىر بە، نەۋەك خۆلتەكەر
 ئاخ و داخ بېسوۋدە، كە بىرېنت كولاپەۋە

ھە ئەى دوو ھۆمۇژ ھۆكارن بۇ ژيانى زانايەك
 گەرەنېش ۋەستايە بۇ دروستبۋونى دانايەك
 ھاكا ژەنگى ھىنا، ھۆشت ۋەگەر بىخە زوو
 تا نەبوۋىتە كۆلكەى پىر بۇ ئاۋەردگايەك

ئافرىنەرى تۆكەسىك بوو، دواتر دوو كەس
جياواز لە تۆبوون، لە چۆلەوانى و بىكەس
بى چاۋچنۆكى، بى سامان و مال دەژيان
گەر هاتن لاي تۆبوايه، نەدەما نەفەس

گەر بەردەوام بووى لە پىشەكەت و ۋەستاي
تۆۋەك مەرۋف دەژى، لە داھاتووشدا ۋەستاي
كاتى ژيان فەوتتا و تۆشى رامائى دەگەل خۇ
ھۆكارەكە ديارە، تۆ لە پىشەكەت نەۋەستاي

تەنيا چاكە نىيە، خراپەش تۆ دەناسىنى
حەوت پشتت دىنى، لە لانكەدا رايدەژىنى
تۆ تائە موويەكى لە گەردووندا، ئاگادار بە
زۆر بەھىز نەبى بە پشووئەك دەتپسىنى

ئەۋەندە خۇشەۋىستى دەرپەرە تا خۇشيان دەۋى
زۆردار رۇژى سەرى بەرزە، دوو رۇژىش نەۋى
خۇشەۋىستى خوت بۇ ھەموو كەس دەرمەبەرە
چونكە بۇشايى زۆر ھەيە بۇ چوونە ناۋ زەۋى

چۈن چاوم بقوچىنم ئە چىنى، كە چاۋچنۈكن
چىنىكى چاۋنژىر و داچە قىنراۋى چەمك و چۈكن
چنورەى چاكە، بى چاندن چىدەبن ئە چۈمدا
ناچنە چاۋەرۋانى، بۇچەكەرەيان بى چە پۈكن

بۈكەسى نازاد يخواز، ئەستەمە نازادى
خۇشى گەل، بۈگيانى دەھىنى شادى
گەر ئەناخۇشيدا ھاوسە فەرى نەبىت
خاك نامىنى و زەوى دەبىتە دژى ھادى

مردن بۈكە سانىك جىگەى ناخە
گەر دلىان بۈنىشتمان پىرى داخە
من و تۈبۈنەم فكرە جىاۋازىن
بوونى ئەم ھىزە لە قولايى ناخە

ژىانت دەستىپىكرد، ئاگادارىە ەك ھەبوویەك
ھەستە، بى زىتە ئەيى نىشانەتە ەك نەبوویەك
ھەئىخولى، ەرە و بچۈ، تۆتەنیا ھەبوو نىت
كاربەكە، ئەۋانى داھاتوو چاۋەرپىن بۇ پشووویەك

دیموکراسی کاتی هه‌یه، که گه‌ل بوونی هه‌بی
 هه‌ئوئستیان پراکتیک، هه‌ر ته‌نیا خه‌ون نه‌بی
 ره‌وشت و جل و به‌رگ دوو شتی ئیک جیاوازن
 به‌چی ده‌چی، که جوانپوش هوشی کامل نه‌بی

گه‌ر به‌هار له ده‌ستچوو گول کوانی بوونی
 بمینه‌وه به هه‌ژاری تا هه‌ژار بلی چونی
 سه‌رمایه بو هه‌ژار درکی تاوان و شه‌رمه
 ئاسووده بزنی نه‌وه‌ی تاوانباره ته‌نیا تونی

گه‌ر ته‌مه‌نت وه‌کو ره‌وشتت دریز بووایه
 نه‌ده‌بوو گۆری له سه‌ر زه‌وی هه‌که‌نرابایه
 توش وه‌ک نه‌وانی تر پۆزی ناوت نامینی
 بزانه، ژیان نه‌ده‌ما گه‌ر مرو‌ف نه‌مر بووایه

چینی چاوبرسی چاوی له‌چۆکیدا داچله‌میوه
 چرکه‌ی چاوه‌روانی له چائی چۆمدا چه‌قیوه
 هیج چاوه‌روانیه‌ک چادری ناچیتته چین چین
 چینی چل چرای له‌چنگی چیا‌دا هه‌ئچۆریوه

په رندهی خافلاو سهریان له بهر خو ناوه
ته نیا مروځ هاتووه له ناو زه ویدا پراماوه
له سرینی چاو و خه ندهی دهم بیتاوانن
بیری وه دیار نه که وت، وتیان دؤ نه ماوه

گهر مردی کفن باخه ئی نیه بو پاره
ژیان و مردنی خوښ ههر بو هه ژاره
هاوشیوهی تو زور چون دهم دست به تال
گشت بانی گورت ریپازی که ری ریپواره

بیچوو هاته دهر له هیلکهی هیلانه
دایک خوښحال و باوک که وته مملانه
مار بوو به زوردار و گه نم برا بو ناش
مروځ هیچی پینه برا له و تیوه گلانه

پۆزی نوت به رزه دهم ناخاته دوا و ییرگون
چاوه پروانی خه یائی به هارم له ژیان توون
خاراوم له ژینه نه زموون له ژیان تالمان
تلپایی نه ماوه له ماسونکهی هه ست و جول

تیشکی خۆر به رزه و زه ویش دهوری چه پهره
 بنۆشه به یادی دووره به هار تافکر به خه به ره
 زایه نه بوته زینگه و سه فای هیچ نه دیوان
 مه ستهوون به مهی مه کۆکه ، دهرمانی سه ره

باوهر بیناوه نه بیابانی بیکه سی
 بیناوه بواری براکه سی نه برسی
 نه بیابانی بزوی بزره بنبا ئیکه
 بیکه سی برستی بر دوه بو بستی

پی سواوم نه دیدنه نی گهر دوون نه گه یه مه هیچ
 نه کۆر په له ییه وه تا هاته ی شو بوونه وه ی لیج
 کاریک که تۆ نه فره تت لی کرد بوو دوور بووین
 داخم ، نه دووره په ریژی به شمان بوو به هیچ

له چه رخیک دا چاکه کردن بوو به ساواکوژی
 له بن ته به قان پۆشرا کیژی روومه ت هه ئوژی
 هۆشم هه ئمائیوه تا پرگرم بی لهم دهرد و کاره
 شالیار بواری بری له کروستن و نیسک کرۆژی

ويژدانی خە ئك بە ھی تۆۋە بە ستراۋە
 وەك چۆن موو دەۋرى لاشە تیان داۋە
 جا مروڤيك بيت، باش يا خود خراب
 مردنیش بو دوو شت تۆي لە گۆر ناۋە

بە چى دە چى ھەزار مندال پەرۋەردە بکەى
 كە چى مندالە كەى خۆت سەرگەردان بکەى
 پيش ئەوان، ھی خۆت بېنە و دەرسى دادە
 كە سووتای، سوودى نېە ھاوار بو ناو بکەى

ھە موو شتيك دیتەۋە، جگە ئە رەۋشت و مردن
 مەگرى بو كەسى، كە چاۋەكانى ئە پىر و نكردن
 بو كەسى بگرى، كە رەۋشتى خۆي ئە دەستداۋە
 كە سېكە ھېچ چارەى ئە ماۋە، جگە ئە كۆچكردن

گوريس ئە كۆي گرىبدریت، ئە ویشەۋە پساۋە
 سەيرى گۆرەكانیش بکە، كە سېك ھە ئە ساۋە
 بى منەت بچۆرە ژېر گل، ئەك بە كفى خېر
 مە لا نوشته دەكا و كىنى ئە موشريك ھە ستاۋە

هه رزه کاریت به فیرودا چ له مال و چ له دهری
 وهک تهیر بو کیوه نگره را له بهردی سهری
 نه و ژیانهی هه ته شایه نی مه یه له که وندا
 رازت ده ریز بکه کاتی خافلینراوی له بهری

مروفت لیكدانهوی زوری بو خودا هه یه
 هه ریه که و مه به ست و ناما نجیکی هه یه
 نه زانی دیندار، لی ره بوون به گای کادین
 هوش پشتاو ده که ن و گله بیان لی هه یه

داد پهروه ری له نازادی زیاتر خوینی دهوی
 هونه ری که مروفت به ناخی دهستی ده که وی
 هه ر داد پهروه ری مروفت بوون ده سه لینیت
 باشتیرین که س نه وه یه ، وه دوای ده که وی

باسی که سیبک مه که که خرا په ت لی نه بیینیوه
 چونکه که سانی له م جو ره خه یان بیان داته پیوه
 باسکردنت به نه زانی هویه که بو نه زانی خوت
 دهستی که سی مه گره ، که چاوه کانت نه بیینیوه

گهر شتیکت نه بینی شایه تیشی بو مه ده
 ناپاک مه به و هه ول بو رییه رایه تیش مه ده
 له سائیگدا هه یه دریزترین و کورترین شه و
 له م دوو شه وه خوت نیشانی هیچیان مه ده

شکست هینانیك له هه زار سه رکه وتنی فیلاوی باشتره
 مردنت له پیناو ولات له هه ناسه ی هه موو ژیان پاکتره
 سه رکرده یه کیش جفاک نه یه وی و خوی بسه پینیت
 خوی بسوتینی وهک داده، کاره که ی زور مهردانه تره

ختوت بو خوتبه گرنگ نیه تاکه ی دهژی
 تا کویله بی هه رده م ناواری ناو کهژی
 که نه مای سه رگور شوینی سه یرانگایه
 هیج نابیتته داهاتوت، به وتنی بژی

باشترین که سی ژیان نه وه یه بتگریه نی
 ناپاک نه و که سه یه گورت بو هه بکه نی
 که تونه مای جیاوازی نیه دهریان ناو
 فکر بکه وه دواتر کی کورپه ت بژیه نی

خوم خه ونی خاموشه ده خوم
 خه ونی خه نده ده خوینم له خوم
 خاموشه خه رمانی خه یالی خاکم
 ده خوم خاویننه خورپه له خوم

هاتین و ریشترین، زیاتر بوو مۆرکی مۆخ
 بیپرس هیئایانینه سهر زهوی ته ختی پۆخ
 سهیری لاسکی گول بکه، که ناسان ده شکیت
 شارمان ویران بوو له که تنی دا پۆشی نا شوخ

شادم به رهو شادمانی به رهو خانمی پهری
 خوم کرد له کوچه بو قوربان توکی سهری
 دهسته وهستان دلم پر بوو له به ره که تی زیخ
 دنیا هیچه، چه ند هیچی بوونه ته سیبه ری

گفتم دا هه تا نه و رۆژهی ده بزم سهره و خوار
 داخه له لای مهی ده رپژم نه ک هیج و خوار
 دهست کوئه که، له ژیر چه ناگه بی چاو گیران
 گوی نادمه باسی به نیشی ناو لیستی نه توار

له ههر پیدهشتی سهوزایی سهری تیگناوه
 گوی بیستی نه فامم له شانیک ته پلی لیداوه
 پهرچهم گه نمی که وتوته سه ما له شاری
 شیلهی باریوی قوئیی بیگه سی گهردن ناوه

له تاوهردا که سی کراوته که له بابی سپیده
 بهندهی وه لانا و فکری له زهریای نومیده
 ههر ریگه یه که گر تمه بهر نه شیاو بوو بوم
 هاتمه ته که مهینوش تا جاری چاره م گریده

رهمزی ژیر خوئه چواردهورم که له که کراوه
 وته و باسیکه له دیر زمانه وه باسی لیکراوه
 چاوجوانت دیته سهرو دست دهکات بهشین
 له م وته یه تیئاگه م سزام چهند بو دانراوه

هوش پر خه یالنه له وه تهی هاتوته دنیاوه
 سه بارت به دین و دنیاو نیشتهگی پادشاهه
 کاتی له دایک دهبی و له خه ودایه و دهمری
 سورانی زهوی که چوار وهرزی بیگهیناوه

هەر نه بهری بهیان که خۆر سهر دهر دینیی^۶
 هەر زائمه و ئاوی خونچه ده مان دهر ژینیی^۶
 به ده میه وه ده نالینن و هاواری داد ده کهن
 ههم گریان و ههم خه نده یه له زۆر شوینیی^۶

ئیلاهی، بوچی مار پیی نیه و ده خشکینیی^۶؟
 زۆر مرووفیش هه یه، وهك ئه و ده فیشکینیی^۶!
 زانیومه، مرووف بو تا قیکردنه وه هاتوته بوون
 نازانم، گول له پیناو چی خونچه ده پشکوینیی^۶؟

پیشهی ریابازی و کارکهری دهوری مه یخانه
 به زهیی و گه ورهیی و داوینپاکی لای کامیانه
 خوش بکوژی و مه ینووشی و نه سرینی دامای
 بفکره، سهر نابیه دهر هه موو مشتومریانه

زهوی هه ساره یه که و بولبول ئیی ده خوینیی^۶
 داری درک و گول، له ناویدا سهر دهر دینیی^۶
 ههر چه ند سهر ده بهم و ده فکرم به خه یال^۶
 نازانم، که دووژمنایه تیان تاکه ی ده مینیی^۶

تايپە تەندى ھەرە قىزەۋنى مروف كۆيلايە تىپە
 بوون و نەبوونى ۋەك رايەخى شەۋى زاۋايە تىپە
 جياۋازى نىپە بۆزەۋى، سەۋزە تىژى بى يان تال
 بارلىنراۋ مروف بېت يان نەسپ ھەر كەرايە تىپە

نە چۆمى نەم دىنبايە لاۋلاۋە سەرى تىكناۋە
 گەرمەى ھەورو جىيى يارانە نە كۆر جىماۋە
 مانگ و نەستىرە و شىنبايى و سامانى ناسمان
 سەرگوزشتەى گۆرۈ نەفسانەيەتى بوونى ماۋە

گەر مەردۆش نەبېت تۆ، كەۋاتە مەشكە ژىنى!
 نەگەر زمان درىژ نىت تۆ، بۆچى دەرىدىنى؟
 گەر سەرمايە دارىش نەبى، خەۋنېنى بۆ پارە!
 ھەۋنمەدە داھاتوۋى ۋلاتەكەتى بۆ بسووتىنى

غەم ژەھرى مارە، مەھىلە بېرژىتە ناۋ ھۆشت
 بەھرە لە ژيان، كە ناتوانى، نەفرەت لە جۆشت
 زانېن گەرانى دەۋىت، نەك نووستن و باۋىشك
 سامانىش ناۋھايە، بى كۆشش نايەتە ناۋ كۆشت

ئاي ئەم دىنبايە چەند بېۋەفايە ئەگەل بوون ؟
 پېكە نىنى من و گريانى تو ئە دەست چوون
 ھەر ئە سەرتاۋە بەرەو گە نجى و پېرى ئەۋىن
 ئە زانىارى زەمانە نىۋەى كۆمەنگا مردوون

خاسەكى خاكسار خوسنى خۇۋىستە
 مردن بۇ بەردەۋامى مەرۇف پېۋىستە
 كە مردم بۇم مەگرى، ئاۋاھايە ژيان
 چاك و خراپمان سەفەرى ئە ناۋ لىستە

بارانى پايىز گە لاي دارانى ھەموو داشتن
 دىناش بەردەۋامى گۆرە بۇ مەرۇف كوشتن
 پامان و پىرسىپار تاكە يە ئە ژيان كە نازانم
 چەندەھا كات و سات بەسەر مەرۇفدا رۇيشتن

گريانت بى دادىيە خەرىكە دنت خوشكە
 درك پىكردنت ئە هاتن لەسەر مېشكە
 چىركە يەك خوشى، ھەموو كەون دىنى
 مردن دەگات و دەبېژى خوت درىرگە

خه و نایه ته سهر پیلو فکر ههر لای که مه نده
 به راوردی دنیا بکه ده بینی هه مووی زه مه نده
 وا چاکه پیا له یه بگرینه دست له ناخوشی
 ژیان وهك دوویاره بونه وهی ناو ده ستکه وه نده

هیشتا ههر پره هوشم له کییم و زووخوا
 له داخی بیینه وا و پاشماوهی که لاوهی سوتوا
 له ژیر ههرداری بونی نمه نهمی باران دیت
 شه وانیش خه والووم له ناو بریقه ی گوماو

خوشی که هه بوون ههر له دهستی تودا بوون
 وهك تالبوتان بنی پیی به بلوقه وه سوابوون
 خرپوئه بی شك هاتوچوی ده کرد له ته نگانه
 ههرداوا ی ده کرد، داوا ی ناسمان گیرنه ده بوون

خوت خوت پهروه ده بکه، باشتر له زانایه ک
 بهردیکی ناو ده ستت چاکتره له بهردی چیا یه ک
 گهر خوت ناماده نه بی، زانین دووژمنی هوشته
 فریای خوت بکه وه، باویشکیک باشتره له تایه ک

هؤشت والاگه له سبه وه تا دی کاتی شهوی
 بیینه و بیانه یه که بنوشه نه گهر ژیانته دهوی
 له ههر لایه که فواره دیته دهوی، ژیریه
 داوای سروشته، که جوان و قه شه نکت دهوی

بو سینه ی گول، بگره گولی کاتی رۆژ هه لاته
 یارت دیته خهو و ترست یاده وهری دنیای ماته
 نیی مه پرسه خه و نامه چیه له یادگاریتان
 برۆ لای بیپرس، گورج و گول پری پیدا که

ترسی هه یه و هوش قه د شمشالی مه به سه
 له دایک ده بی و تاقیکردنه ووت به نه نقه سه
 له تاو کۆرپه ت خاتر گربه ههر ده چیته ناوی
 تا کونه گلاویه وه گورسیک له قه دت به سه

رپیازی گرته بهر سه ری خوی ناشکرا پۆشی
 بیبه زیبانه که هه و ته جوتبوون و مهینۆشی
 به ناوی خوی و به ناز ناوی بالای هینایه چیا
 به نیمانه وه خوینی چه ند هه ژارانی ده نۆشی

به چاو سهیری دنیا بکه هۆشت راده مینیی
 تو خوشیت گهره که نه و زو خاوت بو دینیی
 به رۆزی نادیار ده تتر سینیی و ده تبا هه رده م
 که بیتاوانی، چ چیژی له غه مت ده بینیی

دئسوتاوی جیژوانم تالای شهوم لا میوانه
 چاوه پروانی یارم که شوینه که ی سهر سوانه
 له ناخه وه بوته ریگرم خاوه نی دیدن یار
 به م بوئه یه وه چاوم پر له هه نسکی گریانه

ههر له ته مه نی مندالیه وه هه ناسه پر ناله یه
 ته مه ننا بوو سه رکه وی به لام ههر ژیر پاله یه
 له پای چی و چ تاوانیکم له چاره نوسراوه
 داگیر ساوم وه ک پشکو و ژیانم روو له خاله یه

هزرم بوته پیوه ره ره مزی ده رگای خوم
 ماتم لیبه، بیناو بو دووری په ژاره ده خوم
 یه کی ده بژییری و یه کی رووه و زور زیانه
 من بی ژماره ده بژییرم ناخ و داخ له خوم

په یوه ندى پيیه کانم پيوانه ی پالاوته یه
 پيیه کانم پابه ندى پادشای پوخته یه
 پيوانه ی، پرسینی پوازه بو کوبه کان
 پالاوته یه، فه لپوزه له پاوانی پژمه یه

تامه زروى تيربوونم له ته نيایي توانا
 تيربوونم تانه يه کی تينوه له فه وتانا
 له ته نيایي، تيرى تاریکايی تارايه
 توانا تارماييه، ته کانه بوکه تانا

ژينگه ژاوه ژاوى بی ژمارى ژیره
 ژاوه ژاوى بکوژ بژاره و بژیره
 بی ژمارى ژان مژده يه بو ژيان
 ژیره هه نده مژیت ژوان که له ژیره

خوزيه و هه زار خوزيه بو کيو و کاتى شوانى
 په نجه به تامه زرووه ناوازی شمشائی ده هانى
 چر په ی ده گه يشته بنارو گه لای دینايه سه ما
 جادوویى له ته ک و هيچی له سور نه ده زانى

که سانی تو بیان بینی، هه ربویه شه سلاویانکرد
 جیرانه که شت پر بوو، هه ربویه دزیان لیبی کرد
 ده ستت بنی به بان سه رته وه، له بهر هوشت
 درنده نیچیری بینی، هه ربویه ددانی تیرکرد

ستایشی یاسایه ک بکه، که نه و بو ناشتی بی
 بو داد په روه ری، ده فزی پر له حق و تالی بی
 ده سکیسی تیدا نه بیت و دوور بیت له نامانجی
 مروقه کانی له لا وه ک دلوپه خوینی ساقی بی

گه ر ولات نه خوش که وت و هاته روو خانی
 بزانه خیانه تی لیکراوه له لایه ن هاو زمانی
 گه ر هه والی مردنی با پیره نه ده بیته دا پیره
 خیمه ی خه فته ت نایه ته شوینی جیزوانی

هاوسی بی نه بوو، هات و که می خیری کرد
 هاوسی هه بوو، بیزی نه هات و ده ریکرد
 خیری ک بوو نه بی رو ن و نه بی خوی بوو
 بویه رووی کرده ناسمان و نه و په سندیکرد

هه زاران خوژگه به شیتنی که وتوه له لا کولانی
هیج نازانی، خه بهری نییه له مان و نه مانی
هزری لای نه مپویه نهک به یانی و دووسبه ی
توش وهک نه و بژی، غهم و تانی دنیا وه لانی

ناهورا هه رده وامه بو گیان وه بهردان
بی بهرنامه ش نیه بهرووی بهروومندان
باشوئی بهرد، بکه ویت به سهری بارکراوی
بی به زه بییه، بو گه یاندانی به هری رژدان

زۆرتین سیاست له دووژمنه کانتته وه فیربه
دوو جار خوا بیگری، سیبهم جار تو کویره
سل له هیج کهسی مه که وه، ته نانه ت خوشت
به هوشت زانابه و به لاشهشت وه کو شیربه

له خه ونمدا، قه سر و بائه خانهم پیکابوو
به رگ و تاجم له رهنگی پو شاکي پادشابوو
نافه رمانی له ژیا نمدا دههات و دهرۆیشت
نه مزانی، نه وه خه ونی کوتایی دنیا بوو

کاتی دنیا نهم و نهوی له دتۆپی ئاو هیئا
 هه ریه که ی جیاواز و به جوړی به ره هم هیئا
 و مره له مروف را بهینه و بزانه چونه کاری
 نه داهینه ره و نه باخه وانه و نه زانو دانا

بازاری ژیا نه چون هات هه روای بده به ری
 سه وزایی، به هار نه یه سه ر ناهینیتته ده ری
 نه مه یاسای ژیا نه واش نه بی هه ر دیتته پیش
 ترسی دل لابه و دنیا به دتخوشی به ره سه ری

مافی ژن و ته یه که و یاسا که ی له لای پیاوه
 بو فه رمانه کانی پیاو، دایم له ناو خویناوه
 لینا گه رین ژن دیاریبکات مافه کانی خوی
 چونکه له هه موو ساتیکدا به هوقیان داناوه

مانگ دیار نامینی که رۆژ له پرووی هه ئدی
 ناخوشی نامینی که رووناکی هوش هه ئبی
 گول کاتی خوی به سه رچی، نامینی بوئی
 خه رمان و کا دوژمنن که نییر بو شه ن بی

هاوین رۆی، وا زستانی ژیانه هات به رهو پروت
 چه ند جوانی هاتن و رویشان به تاک و جووت
 ئیدی بهس بیریکه وه له سه ره ئه م زه مینه بی باره
 وامه به داهاتوت بفرۆشی له پیناو رابردووت

درك و هه لاله و وه نه وشه و گوئه به بیوون
 سه رسورمانی دنیا له هۆشی تۆدا کووه بوون
 گهر بیته و وا برۆا ئه ی هاتبا چۆن و چی ؟
 به پۆل هاتنه دنیا و له پرێکیش ونبوون

بنیادت نام له زهوی و له غه مدا شیتت کردم
 ئاوات و فکرت له لایه وه به رهو پیری بردم
 له ئاکارم ترسام، گوی بیست بووم بو شوینی
 هه ره له سه ره دنیا دا به رهو بی ئاره زوو بیت بردم

له سه ره خوئی زهوی هه ره فکر کردنه وه چاکه
 زهوی له شیوهی مرۆف پیویستی به خوراکه
 دهروونت دهروات بو ئاسمان به ناو هه وردا
 زوو ده گه ریته وه، له بهر ئاکاره کانت هیلاکه

ساتی بینیتان مه لیک ته نیا ده فری له به رزی
 کوریک له ژیر هوه ببه ستن به کوو هه ره وه زی
 تا مه لیک تر نه نیشته و ته وه له سه ر دوو شانت
 باشتر وایه بگه یته لای و زوو گیانی بگه زی

هه ژار ناگری گه رچی سال و مانگ بیکاره
 فرمیسی نایه ن، به لام چاو چه واشه کاره
 بمرم یان نا چ زیانی ده گات به تو کابرا
 تو ره نگت وهك منه، به لام هوشته نه کاره

دایمه چینه به غم سووره خاکی دوو نیوت
 مه مره زوو، سه ر بلن دبه به نازناو و نیوت
 بوچیمه دراویک بو کرینی نالتوونی بیگانه
 گهر پووش و پاوان نه بووبا نه ده سووتا کیوت

له کیوان بولبول به دهنگ و گورگ به لوره
 شه رابیش شیوهی له دهکی هه ناری سوره
 سه بر بگره دنیا ناوها نیه گهر هوش هه بی
 ژیانیش ناوازیکه وهك داوی ساز و سه نتوره

هه زینده وهری له خوځ سهری دهر دینی
 وه چایه تیشی به باوکی خوئی ده شو بهینی
 له م کاره ی سهر دهر کردن زور نه سته مه
 سهره نجام هه رخوئی ناخی ده سوتینی

خودی هوش به تهنیا سهر چاوه نیه بو زانین
 گهر هه ست نه بی هیچمان له گهر دووندا نین
 سارد و گهرم به جه سته ده که ویت نه ک هوش
 تهنیا به ناو زانین، نه گینا هیچمان زانا نین

جوانیک و که لاهویه ک نیدی بو من به سه
 باری غه مان وه لانی چ که سمان له که سه
 هه تا ماوی دلخوش بژی له ماوه ی ژیاننا
 بو دلخوشی ههر که سه خوئی فریاده سه

گهر خرا په نه بیبت چاکه کاری بوونی نیه
 گهر هه ش نه بی ناویش نیل و پروونی نیه
 نازه لانیس هوشیان هه یه بویه دهنگیان دی
 که زینده وهران جیاواز نه بن ژیان ناوی نیه

نه و کومه لگایه ی تاکه بیسی رووی تیگرد
 چه و سانه وه و کویلیایه تی تییدا گه شه یگرد
 کاتی رۆژ هه لات له خوره لات هه وه تا خورناوا
 خودا غه زه بی لیینه گرت، بهرده وام کاریگرد

مردن بوگهل باشتره له بیدهنگی
 بییه لویست هیچ کاتی نییه رهنگی
 توببه پیشه وای نهم هزره خاکیه
 با بیدهنگی دوور بیت له مهنگی

که مندائیم به سه رچوو هیشتا خۆزگه بارم
 ماندووم له دنیا، هه رچه نده نا سزاوارم
 سموره کانی خاک و نایین له ناو هوشمدان
 له ناو خاک خوراندنا هه ر خۆم که رپه ککارم

بوچی هه رچاوی جوانه فرمیسک دهبارینی ؟
 خۆز ویش به چه ماسه وه هه ور دهگریه نی
 زانیت جیاوازی له نیوان چاو و زهوی چیه ؟
 دوا ی نه وه ی هه ریه ک خۆ له بازنه ده نوینی

دۇخۇش بژى بزانه دنيا تاكه هە ناسە يەكە
 وابزانه بەسەر بردنى خۇشى پىياڭە مە يەكە
 ئە و زەويەى كە ئىمە دەبىنن، بە ئاشكرا
 پىتت وايە ئە زمونن هەر بۇناو هە سارە يەكە ؟

هەر جۆره درەختىك جۆره ميوە يەك دەگرى
 منداللىك كە ئە داىك دەبى، پاشان دەبى بەرى
 ئەم كە ونەدا جە لال كراو هەرچى ميوە يە
 شەراب بە ئاشكرا ديارە ئە ترى دوستدەگرى !

زمان دەولەتى درووستکرد و هینا يە بوون
 هەندى تىيدا بوونى و هەندى تىيدا چوون
 سەرما يە دەورى هە بوو بو چىنەكانى مرۇق
 ئاورى نەتە وايەتى تىيدا هاتن و زوو كپ بوون

دنيا فېنكە بايەكە دەروات بەسەر گوئى سور
 بىپارىزە ئىل و خرم، تا كلتور و دەستور
 سەر بەرز بژى هە تا كۆتايى نە هاتووە ژيانت
 زەوى سە دە يەكە چاوەر ئىتە بو گلكۆى سور

زەوى بۇ تاقىكردنەۋەى مەرۇق رەخساۋە
 ئە دولاي نىۋوزىندەگى خۇي نازاد كراۋە
 ھەر زەۋىيە بەتە نىيا ھەر شەى لىدە كرى
 نازانم ھەسارەى تر بۇ پشتگوى خراۋە !

نورى نوى ناباۋە دەنوى
 نوى نەمەيە بۇ نىيازى رەنوى
 ناباۋە نىچىرى نامۇ لەبانىۋ
 دەنوى ناخى نابىنايە بۇ تىنوى

تىرى تەنىيى تەمە زىۋى تىر بوۋنە
 تەنىيى تائىكە ترس و تىدا چوۋنە
 تەمە زىۋى تاج بۇ كاتىكە كە تىكە وتنى
 تىر بوۋنە تىاترۋىيە ، تابلۋىيە كە چە توۋنە

گەرەن گورگى گە يىشتنى كفتە
 گورگى گاخور، گەۋرەى بۇ گشتە
 گە يىشتنى گشت، بۇتە گائتە و گەپ
 كفتە گراندهكات و گەيە نەر و بىگرتە

زمان زیرانی زانستی زرنګه
 زیرانی زانینی زانا بوګزنگه
 زانستی زاخی زوقمه زاراوهی
 زرنګه زهمانه زانی کزنگه

به هؤشت بهزره، ریگیای دوور بېره به له شت
 له یه که وه هه نګاوبنی تا ده گه یه ژماره هه شت
 بکوله روه له زهویه وه تا زوحه ل و نیپتون
 ناگهی به وه لام مه گهر خوت برؤی بو گه شت

دنیا به من چی؟ هه بهم بوچی؟ نه بهم بوچی؟
 دواتر ژیان و بوونی خوش به هه ش دا روچی
 خوش نه هاتی و خوشیت که نه دی له دنیا
 سامانت مه هیله، گهر نهی خوئی، توچی؟

خوت بچینه تا نه چینراوی وه کو رووه ک
 نه مرؤ یا سبهی داده پرمیی له شیوهی که له ک
 به ناسه واری دنیا خه ریک مه به، خوت کاتی
 بزانه کی هه یه دوو چاوی سووره یان به له ک

سواری كەرىك بە، دنیا بە پشتى گا وه ستاوه
 گومان هه یه تانیستا بو فه قهرى نه شكاه
 ههور بوړه یه و شریخه و لیکدان توره بوونی
 نه و بارانه ی که دهبارى، نه چاوى داچوراوه

نه وه ته ی هم سوتاوى بن سوانانم
 خر هه لگه رام نه شیوه ی شه وه بانم
 که دیمی هاته پيش لاسکی سورگول
 هدر شه وه و نه ناو کوچه یه ک میوانم

شنه جولاً، سه وزایی خسته که رویشکه
 ناله ی کور په جوته ی خسته سه ربیشکه
 روژی مانتوی جوانی گلایه رووی زهوی
 هیشتا نامویه جوانی گهردنی دریزکه ؟

بو ههر قهومی خودا زانای بو داناوه
 سهروه ری من هات که ژیر و فکری ناوه
 سه مه ره یه ک راوه ستا ناریک به رام به رم
 ههر لیروه وه من هه نگاوی راستیم ناوه

کاتی گه ردوون پیا لهی مهستی ده پرنینی
 فرمیسکی لاو پاکي له که لاوه به گریه دینی
 سهوزه پوئی، که ده می والایه بو هه ور
 وه کو روژ گاره، پشتی کریکار ده سوتینی

هه ر که لاویکی دنیا بگری پری نیس و ژانه
 نه مرو له توپه و سبهی لای هه مووان میوانه
 چی بوو؟ بوچی ته نیا له م ریگه یه وه هات ؟
 گرنک نه وه یه بزانی که کیبت له لا میوانه !

له بوونمدا خوشی که دوور بوو له به شم
 هه ر زوو خاوی رهشی ناوی دنیا ده نوشم
 چه ندیک بینیم له رووناکي و له تاریکی
 زورم داوا کرد و نارامیش نه بوو که شم

روژ به روژ له کو تاییه مانگ و سالی ژیانم
 به له ره له ره ده بزوی زوقمی سروشتی به یانم
 چه ند که سی ناماده یه له دوا ی رویشتنی تو
 له کو بیه تریفه، من له هاتنم په شیمانم

ژیان مروقی سهرقائکردووہ بو مانہوہ
 وهك كانی چاوه پئی بارانه بوژیانهوہ
 هاوارو شین بوکەسیکه دئی تیر نه بی
 کاتی دی، زهوی پیچهوانه بکا سورانهوہ

خوشهویستی ناکه م، چونکه بهرگه ی ناگرم
 دژی بیوهفالییم، ههر بیوه پی له سهر ناگرم
 نه ی کابرا، نه خوت شهرمه زاریکه نه نهویش
 رهوشت شوشه یه، بیوه ناتوانم چاوی داگرم

کاتی روو له سیاست بکه، که بوونت هه بوو
 مه چوره داوای نازدار و ناسک، که مالت نه بوو
 ته نیا ههر خویندنه نه بوونی دهوی و نه مال
 نه وهشی له م ژیا نه پوی، هیج باخه ئیکی نه بوو

چاوت هه ساره یه کی هه ئواسراوه و له ئاسمانه
 سهرت وهك زهوی بهردهوام خهریکی سورانه
 بنوشه مه ی و سهرت راست که رهوه ههر تاوی
 ههر شوینی بو نه فسانه چاومهستی لیی میوانه

زهرده خه نه ت هه بی، دنیا قوشمه و پوز لیदानه
 بناواره نه مروقه کان هه ره ژاره سه رگه ردا نه
 هه سته نه خه و، بیینه نه گولی وهرزی به هار
 چه ند باخی پر نه میوه، بناوانی نه پیشیانه

فرمیسکی گول، هه ور به گریه دینی
 کورپه ی بیسکه، که دایک رای ده ژینی
 چه و سانه وه و زه نیلی میوانی دوو چاوه
 که سی نیه ناهونا ئه ی نه دنیا دا بدوینی

دهنگیک داوا دهکات سه ما بکه یین نه خوشیدا
 هینده ناهینی ریگه ونکه یین نه بی هوشیدا
 کوری مه ی هاواری، که دهگاته ناسمانی شین
 درهنگ بووه بو هاواری نازادی نه بیکه سیدا

مه کو ی هوشه کیم ناراسته یه نه ناگری سوور
 چونی بدینم ده ریکه م خرا په نه باشه ی دوور
 به لوتبه رزی نه ناست گفتی نه زانی ناخت
 قه ت ناگه یینه پیوانی باشوور تاده گاته باکور

به لای دل فریده که ژیر پالوته یه دهرمانی
 دئوی خوین که دیته دهر له ناو دورپرووانی
 به پیی په تی هاتین بو ژیان، به بی ناگا
 قولمروانی له نه فرهت بو شمشائی شوانی

هاتوچوی به رده وامم دهگه ریته وه بو خوم
 له کوله مهرگی خوم ناوی ناوچاوانم ده خوم
 ههرچه ند داوامکرد بو به زهی کارم گیرنه بوو
 چاره ی ناکری به دوو چاوی بی چاره ی خوم

هه لخولی و بچو ساتی له زهوی پروانه
 سه وزهی به هار هه ریه که و خوی دهرمانه
 هه ریه که بو مه به ستی و یه ک بو ناما نجی
 ناوی سوریش نه ندامی یه کیکه له و خیزانه

گویم راگرت، بیستم زهنگوله ی سه ری کلیسا
 زانیم فرسه تی خولانه وه یه بو جهکی عیسا
 خانم په ری پیی ژووری نابوو له هه سار
 نه وه ستا له به لای گهرده لوول تا له شی تلیسا

ته مه نم رۆی، بی گۆل، ئه ویش بی گۆل
 نه یگوت هانی، له ئاسمانه وه شاگۆل
 نه مگوت هانی، هیشتا چاره پری بوو
 ناچار نه و بو ئاسمان و منیش بو گل

بوونیك به بی باوك، كه له ئاسمانه وه بوو
 فه رمانی له هۆشی پاکیزه له خه یانه وه بوو
 داریك كه هیشتا گه لای نه وهری بوو له زه ویدا
 روحیکی ئی هاته دهر كه ئازادی به دوا وه بوو

ئه و شه وهی كه له گه وه ردا هیشتا سه پان به ناگا بوو
 ئه ستیره یه كه وه دهر كه وت ، ئه وكات ئاسمان ژا كابوو
 ههر نه و شه وه دهنگی كه نیه كه كانی ده وری شا ده هات
 هه وائی هاتنیشی وه كه له دایك بوون له بیابانه وه بوو

له بانی كه لا وه دا مردوویه كه گلاندرایه ژووره وه
 ژنیکی پشتكۆر، له و لاش یه کیك به چاوی سووره وه
 خۆمان له خواترس و ئه وانیش شه یستان خواردوو
 روحی هات و پاك و پیسی له یه كتری دوورخسته وه

جیی مه هیله نیشتمان، دایکی تویه
 تهنه مروقیکی تو، زیاترنی له و کویه
 نه سرینی دایکت مه که قوربانی چیژت
 بو بینینت، تیزی چاوی وه که هه تویه

کابانی مانت با چاکبی، مانت پاکبی
 زمان مائویرانیه، با کورت و تاکبی
 هه موو شتی چاکده بییت، تهنه زمان
 دهرمانی مه گهر گوری ته نگ و تار بی

سروشت، فیبری چون ژیانکردنی کردن
 بی باکانه هه موو شتیکی بو دابینکردن
 گه لی زوردار بوون و گه لیکیش چاکه خواز
 نه نه نجامدا هه ردوو لای بو ناو خوی بردن

به رله وهی خوینم دلۆپی برژی به ناو زه ویدا
 سینگ ده کوتم له زهوی له هوشی پر زه لیلیدا
 گیرم خواردوه له ناو ژیبانی بی بار و دووباره
 رانه وهستا، دهریان بری هوش و دل له پیریدا

نیلاهی له تاکه ره حمیکت سهرم سورما
 چه ند هیچی له خوئدا هاتنه ناو هوشما
 ههردی که ریگه م دیته وه ریت له تاریکی
 نازار ده بی چی بی له بییه ژماری ره حما
 * * * *

گهر ناپاک هاته لات و شوینی کردیه ناگر
 وهک جیابوونه وهی ته واوی ناشقه له چاوداگر
 سه وزایی و چیمه نی بیبهش بو دهر دمان جوانه
 به ناشکرا مه به ست گه یشتن به سوری کلپه گر
 * * * *

چروزی تۆله که وته داوی میینه په رستان
 دیراوی پرپووه له نه سرین و نوزهی هه نسکان
 دئسوتاوی که وتوو له لاری و به سه رگه ردانی
 قه دیان وشکبوو له بریا ، هه تا گه یشته نیسقان
 * * * *

ژیان ناخوشیه کانی هاتوووه بو خاوهنی کۆله که
 بنواره له زهوی گشتی ناو وشکانی و که له که
 چیم داوه له سه وزاییه که که بو زۆردار بیت
 له خاموشی ژیاندا هه ر بو چاوجوانه ته له که

هه نگاوم نا نه هه نگاوی خۆم به رهو سروشت
 نارامم گرت نه زهوی که چی ژیا نمی کوشت
 خه وائویی فریوی دام نه ناو خهونی خه و مدا
 بینیم بال رهشی فری و سیگۆشه هه ئیلوشت

هر په ندی که بیستومه فکری هزرقانه
 ریگهی تاریک له بن نایه نه چه رخی زه مانه
 میوانی ناو گوئزاره نه دیده نی مات و غه مبار
 رووبه خه نده وهره، پیکه نینیک جیگه مانه

چه پکه چنار نه چنگی چیا یه
 چنار چلیسی چه ماوهی چادرگایه
 چنگی چه ماوهی چه کداری چینراوی
 چیا یه چادرگایه چینراوه نه چاودایه

بار مه خه سه رسانی که سیک که نه یتوانی
 خۆت شین بو شان بکه نه بری سه رگه ردانی
 قول چه ند بجوئی هه هیندهی نه توانادایه
 گورگ که برسی بی رسوا یه نه هه رکۆلانی

چاو ههور تاوده دات و ئاسمان دهگره نی^۱
 پووباری دهچینه دهریا و که فی پیدینی^۱
 پوئوی دار له ناو ته ندوور هیشتا سووره
 که پوژی بزده بی^۱ هانا بو مانگ دینی^۱

کهون نادیاره و ته نیا له زهوی بیگ نه هاتوو
 زهوی نه ندایمیکه و باسه که ی له ناو هه لاتوو
 ههر نه ستیره و به ده ستیه تی ئاره زوویه ک
 وه ستایه ک هه یه ، به گهرگی نه و هاتوو

شانه ی هه نگ نه خسه ی دهستی سه ره ستایه
 گه رۆک هه لاله ی له پشته ، که نه مری پادشایه
 کۆل پرده بی^۱ له بونی هه مه ره نگ ، سه یرکه ن
 جا پاداشت کووشتن بیته چمداوه له و سه ودایه

کۆیله یی ژیان سینه ی گرتم له داخی هیچی^۱
 به سه ردابارین تاوانه ، ته نیا بو جوت لیچی^۱
 داخی نه مه بوو هه ناوم سوتا بو تالی پاک
 تا خالی بیته وه توئه ی فریودانم له بنمیچی^۱

نازاری دل نه گه لّ چاوی هه ووره بروسکه یه
 وهک میرو له بو خه زینه، گویی له چر په یه
 ژیانی مهی چاره ی مه یخورانه له ره شماتدا
 هه رباسی له به دکار کاری له دئیان چزه یه

زوقمی رووهو به یانی له رومه تی سارد نالان
 یاری نه قیننتان کوچی مه یخانه ی کرد تالان
 رپیواری ریگه ی کاریزه، کوئله تاساوی بیژوان
 خاکم بینی له گه لّ مروّف ناشقانه تیّک نالان

سه یرم له پیچه وانه ی ته مه نی ناو دنیا دی
 تیده په ری وهک قه نه ره شی، که چون ناوابی
 مروّف سال و مانگی زورییت رووی تیکده دات
 هیچ شتی نییه وهک شه راب تا بمینی جوانبی

شوخی سه رچلّ داغهی به ماتی له ره گدا
 له ره ی گه لا سه ری بو سیبه ری مه ینوشدا
 بی زمان که وته زمان له نیشی ناو نازاری
 چاوی بریه ناسمان له بیتاوانی مهرگدا

زویر مه به نه زانا، چونکه هه رخوی نه زانه
 وهك ژیریکی مه ستبوو بپروانه و باش بزانه
 دنگران مه به نه بهینی خۆت و جوانی نه وتن
 نارامبگره نه سه ر خوین گهرم، گوئی میوانه

دهورانت وهك زهویه نه ناو گریه ی که لاهودا
 هه لاله ی بو نخۆشه نه سه وزایی که مینه دا
 سه پانی دوو دیوو نیشانه ی داناوه به مه لاس
 کاتی دی راتده کیشی به که فی ناھو شیندا

هیوام هه یه، که هه بجم لیمگه ری زینده ناپاک
 نه په رتوکمدا نیبه که سی خرا په یا خود چاک
 نه سیبه ری خۆم دهروانم، که ناستی چۆنه
 به من چی، قازانج بو گشتیبه یان بو تاک

هاوه ئی شادی زه مانه یه نه ته مه ندا رزیو
 رپوی لیوه رناگیرم، بمرگن نه زیو و زیو
 قسه ی خه یال پلاوانه گهرمه ی سه رچۆپی
 خۆم ناشنا ناکه م به کابرای گوشت گه زیو

ته نها خرا په یه کت ده شیوینی^۱ هه موو که ون
 لانکی جولآوت ده بیته خه ت و خائی خه ون
 فینکه دروونی خائی له دنیای دووری کابرا
 که میک نزیك نابنه وه، که شهیتانی شه ون

نامدوینی^۱ رووی خوئی پووشی هه وری به هار
 پیکاویه تی هووشی تامه زرومان تیری زوردار
 جوگه له ی بو هه لبه ستراوه دره ختی دووری
 به خه یال^۱ چاوه ریی دیده نیه پهری شه وگار

هه ناسه ی ژیان په ژاره یه، له چاوت ده میکه
 چاوه ریی مهرگه نه هاتنه وه شی هه ر سه ریکه
 زولفی سه ر خائی دوو رومه تت تیکنالان
 لالوتی شه رابه، که ژیان به ناشکرا که میکه

خور ورده ورده له په رهی گول^۱ سه رده ردینی^۱
 خوزگه مرویش نه و ساته داوای ده گه یه نی^۱
 فه رمایشته له رابردوو، خو به دوور مه گره
 نیچیری شه وه زهنگ مه به، گورگ ده لورینی^۱

کویت بوی لیت میوانه کیژی به ناوی دیم
 خه تام مه گرن، که گوناھی دیته پال ریم
 مه به ستم نیه، به لگو بیژراوه، که بکری
 نه و شهوه دهرۆم و خونچه یه ک دیته جیم

به فیز مه به نه ته ک مهی، ژیان خوی تائه
 دالغهی پیری بده، نه ژیان که وتوته نائه
 نه پیده شتیک په رهی ناسکی هه ئه درییوون
 فکری که لانهی سهره نه شیوهی به فرمائنه

رهنگ و شیوم شیرنه به یادی نه برۆ که وان
 مه ستم نه ناوابونه وه به ره و رووناکی یه زدان
 دئوپهی باران، دیته ژیر لانهی هه سانه وه م
 سیلا و که شم دره وشاوه یه لای خاوهنی ناسمان

ژنیم پرپووه نه شانهی شه هوهتی خو
 هؤشت بینه و تاوی خه م نه خوت بخو
 بیهوده یه گهرانی هؤشی به راو و بیابان
 یانهی چاو خومارانه جیهانی که ونی تو

دیندار ناتوری له که سیك دهنی، که زانایه
 خه وائوی یاده که سه رده می ئایدیوئوژیایه
 به هه ستم له بوونی جوانی به رهنگی سور
 شه که تی مه نزلم، ناهی هیلاکی له بن نایه

له ژیر که لاهه بینیم مه یخوری، به ریکه وت
 بارانی روومه تی له توپی زهوی ده که وت
 بیدار خه وت جوئهی خه فه ت نه بر اووی
 له گریانی لاه، چیا له تاوان چوکی که وت

خۆزگه، وشه ی مروقی بی ده سه لاته
 چاو نه ترسه که ی خاوه نی تاکه خه لاته
 کرده وی بی نه نجام نه کردنی باشتره
 نه نجامی باش هاوشانی سه ری قه لاته

گفتی منه به رده وام شادبم به ره و لوتکه
 هه رکاتی که بلاوییت خوئله میشی قوتکه
 ناخی دلم دهرده برم له م توپی هه وایه
 پیش نه وهی تاشی بیت ئیسقانم وردبکه

خو په رستان هه زار جوگه یان بو باخی لید او ه
 به پو ل رویشتن و هیچی وه لامیان نه هی ناوه
 گه ران وهك گه پریده، هه تا بنی پییان سوان
 کاتی که دهر ونه ناو گل، باخه لیان نه ماوه

لابه لایه نیلهامی سرو شتم له ریگه ی شی او
 پیکه نینه له داخی گریه رامی گرمه ی شالاو
 جیومه کانی لیتیکچوه له شیوه ی حه یزهرانه
 وهی وشك بونه ته وه ساوای ناسکی به دن او

هالاوی هی نا ناهی بیهوش به هیمنی هه ییه ت
 نه ونه مامی سور له په رهی گول بوو شه که ت
 به ریپوار هاتوو لی پیسیم ره شه عه با ره ش
 له و روژ هوه میوانی بادهم به باری خه فته ت

له دهم دهرچوو مه به سستی کرداری بزار
 له بانی خیل هه رچه نده تانه دهستی له بار
 به سوده تلپه ی پیری به خامه دا کراوی شی او
 کو په یهك هه لگره تا نه رووخواوه دارو ده وار

کو تایی ته مهنت، پیرییه و به رهو پیرت هات
ماندوو نابی زهوی له که ند، بو مروقی مات
تایی تاقیکردنه وهیه تا له بیرت چی زندهق
فریا ناکه وی بو دواختنت له مهرگه سات

بهس بسوتی بو جوان خوت دسوتیی له کوره
کرته ی شیلانت له سهر په رو له رهنگی بلوره
هینده ی سهرزین باری ناوه زیرانی سامان
هه رچه ندی بی نازداری من نه وهندهم شکوره

چوار وهرز له پویشن هینده یان نه مابوو مردم
دئی به زه بییمت له هوره ی دهرچه ی چاو بردم
ریچکه ی زانای دل ته نگ ده گرم، که مه ینوشه
خاشاکی رهش جیدیلیم له نازار و تایی دهردم

دنیا وشکه، پارا وکه ره مزی دیراو دانه ی دنت
به رده و امبه له نه هی لیگراو، تا ده گری ملت
نه سرینم گریا، له بینینی چه وساوئ تاساوئ
خوی به سه هوت ده بات و زانایه به چاوو پلت

هەوائى راستى نامەردانە ئە ترپەى دئەم
تائى ئە ژيانا بۆتە خەندەيەك بۆ كيوى گلم
تا ئەزەمىن بىمىنم ئە پىشەمدا دايدەبىژمەو
بە تۇچى ھاوړى ناسمان ھەورە تاوہ يا ھەئەم

ئەدايەك نەبوو، رېگە بۆ فریودانى دانراو
ناديارىكە ئە ھەوايە بە لایە ناديارى ناوہ
ئەتەك مەستى زەردە خەنەى باش دەبىنى
بەمبورە ھەستم نەکرد، خوینىمى دەرھىناوہ

ئە فەرھەنگ نوسراوہ، بە ئاكار بەدكارم
رۆژگار مەودا نادا، خوین كارىكا ئە دەمارم
چۆراوكەى گویسوانانم ھەورى سىپى تاودا
ھەرچيەك بكەم، بى شوورەيى كاسپكارم

ئە لای گرمەى ناوہ ھارەى بەرزە تاڤگە
ھەر لاكۆلانى بگرە بە دەستى مىرو بەگە
تەير بە دەنگ بەندى ناو قەفەزىوو لام
ئەو رۆژەوہ دەرکەوتوہ كە دئەمان تەنگە

سهرمای کرپوه خنکاندی زهردهی داریم
 پیائهی هاوری چاوه پروانه له ته باری کانیم
 چاوم هه ئینا وتی به نده فرموو دلخوشبه !
 نه هیچی پیدام، له هیچیش دلخوش نیم

چه ند خوشه دوستی پیائهی بی له هه واری
 بنواری له گوئی به هار تاو و جارنا جاری
 له شوینی باسکراو ناترسم، نه فسانه یه
 شهیدای رووسورم له تهك لیونه باری

به رگری له درو مه که، که درو تاوانه
 مهر بو کرده وی تو چاوی له پاوانه
 ریگهی ده ریاکان ناگیری له ناو زه ویدا
 گهر راستی، راستیت له بهر چاوانه

گهر ناشه وان نه بووی، مه به به ناشگیر
 گهر چاوت نابینی، وازبینه له چاوگیر
 بانت وهك روومه تت سافه و بی غه شه
 پیوستت به سیوسیوه نیه، وهك بانگیر

دادگه‌ری بوټه به‌ره‌می کانگای هوشم
 سه‌رده‌می هوټوژ پوی، نیستا مه‌ینوشم
 سه‌یرم ده‌کات باشه سه‌یریکه‌م نامه‌ردم
 هیلاکی ریگه‌م له داخی خوشکه، پووپوشم

خهرمانی ژیانم نامه‌رد له ده‌ستاری داوه
 گوناهم چیه په‌روه‌رین قینی نیم هه‌ستاوه
 کابرا نیم مه‌گره، که گفتم تفت و قیزه‌ونه
 ماقوړی ده‌ماغم له ناکاری ده‌ریادا خنکاوه

زوردار له دواروژ، وهک ته‌متهم ورد ده‌بی
 شاهیده له‌سه‌ری خاوه‌ن هینه‌ری غه‌زه‌بی
 هه‌تمه‌تی له‌کاره هه‌ر ساتی که‌نایزانی
 تاوانی چیه، که‌خوی هه‌لگری ریگه‌بی

سه‌فای دنیا ساتیکه‌ له‌به‌شی هوشت بردم
 ریپازی راستینه‌ی خه‌یال دننه‌وایی کردم
 هه‌نفری ناشتی، ژیان به‌گویمدا چرپانندی
 کیوی حه‌سانه‌وه‌ی له‌که‌فی ده‌ریادا شوردم

نامه ژانیکه له دله وه دیته ناو دهشت و دهر
سه وزایی ده باته ناو کاوی شاخی بیخه بهر
تا رایه خی زهوی هه ئده گیری و دته کینری
دره ختی بی میوهیه و ناگری هیج گوئی بهر

کردار له که ون هات و مروقه ههستی پیکرد
یه کهم تاوانیش له پاکیه وه دهستی پیکرد
به هار بوو به برا وردیله ی هاوینی زوردار
پاییزیش زستانی هینا و له پر به فری تیکرد

خۆشه ویستی ده بی له دله وه بی نه ک له جهسته
بی فیزی تیدابی و دوور بی له دهست گهسته
خۆشه ویستی و جوانی دوو بنه مای لیک جوودان
جوانی دنیا بیه و خۆشه ویستیش دئی مه بهسته

سه رکه وتنی ولات لای سه رکرده بیه کی زانایه
له هه و ئداندا بیه و شکستی به خه یاندا نایه
ئه و خواردنه ده خوات، که هه ژار ده یخوات
دارایی بو ولاته و دزی به هوشیدا نایه

که نه ک بارم نه شورای باخچه ی دهر ویشدا
 نه من نه فره ته، خوئی خه بیره نه ناوازدا
 شه و زهنگی کو رپه یه نه سپائی به رگمان
 یاده وهریه نه زه ویدا نه دهر خستنی گوناها

ته ریه ته سووره که هیرشی هینا بو لاوی
 نوزی دهنگی تو له دی نه دست قورشیا لوی
 فوی سهری مندانه نه شیفای بی دروینه یی
 میرا تمانه پاشماوه ی به ره می به ربادراوی

زرینگی زهنگی ته نه سمه هاتوته کاو
 نه فسانه بیستومه، که نه مدیوه به چاو
 شو رکه که هات ریگه ت هه ربه ره و مه و ته
 زینده وهر بی زمانی نه ترسی خوهری ناو

رووی سورم ده سو ری تا فوده کری به سو ردا
 لاشه ی دامام ده سوتی نه که تانی زووردا
 سیله ی چاوم ناماده یه، نه ته کبیری هاری
 پیانه ده گرم نه ته ختی به ردی سه رموردا

وهرزی هاتوو هه موو نه شو نمای خۆرگه یه
ته ریه ی شاقه ل جه ژنانه ی مانگی دگه یه
هه ئبه ت ریزکهری زیرو زیوی پر پرووناوه
له بوچوونی ناهه موارت سه و زایم به نگه یه

نه سرینم بو لاوی غوریه تی له چاوه شکرد
شو و تاکو به یانی خه یائی به سه رومر ده کرد
نسیبی له ریزه هاوه ئی به رزه فریوی رفیوو
له هاته ی رومان هه ناسه هات و به په له مرد

نامه رد خوی به زرده دینی له ته ک که سی
چاوه پروانن چه ند که س به رامبه ر هه وه سی
هاکا بانگدرا ده رۆن به کومه ل هیج و خوار
زه رده یان بوو به گریان له ترسی نه فه سی

به ورتیه ی ئیوی خافلاوت به سه رمان هه شه
له میراتی پادشا قامچی و داری ته پمان به شه
هوئت نه دیوه یه کی ترت مه به سته له خه ون
به ئیشاره ت هاته پێشمان نه و رۆژه ره شه

ته نگه دراوین وهك كابرا نه زمان نه لاشانه
 وهسته برؤن نه دهستی كومه ئی لیینه بانه
 چیژمان ماره چوكییه نه كه ناری چومدا
 كۆله كهی هه رزال نارووخی، كه نه رزیندانه

هكرم كرده وه بۆبه لای خوم زانیم كه نه زانم
 دئمان خۆشه كۆری سازدانی مهیه، كه ده زانم
 ویرانكه ریک پیا ئه ی شكان دین، خوی لییره بوو
 رۆژیکم بینى نه پایز به كلۆ ده وهری خه زانم

زولفی شه و بۆت تال تال نه زولفم ئالا
 به ههست هه تیوی فرۆشت نه شیوهی كالا
 سهروه تی بردینه ناو لیته به بهرگی شۆری
 به ترس باخی نیشاندا نه ده رگای پروالا

سكالا مان بی نه نجامه نه هه بیه تی لوتكه
 یار هه لگه رایه وه بو هه وال پرسینی توتكه
 چی ده بی هه مان بی دوست له ملان و مهی
 نه شوینی نه و گه ره كهه خانمی زولف قوتكه

رؤژم بووه به شه و له فکری هه بوونی خۆم
 ناشکرا نه بوو بوونم ، له بوونه وه تائی ده خۆم
 فریادرسم ئاهورایه ، بۆ مانه وهی ناو ژیان
 روممهت لۆچی تییبوه ، ده بیژم په کو له خۆم !

ترسی ئه فسانه به دووره له به دهنی خائی
 به دهنگی زاری که سیک چۆته وه ناو مائی
 بینهری تیماو چاوه رپیبه له دیدهنی هاتوو
 له ههر هاتویه ک ، په پولیک چۆوه ژیربائی

هه رچه ندی هاتمه ناو ژیان دووباره بوو
 مزگینی چهند که سم له لا ئه فسانه بوو
 هیوام نه ما به ژیان له ناوی سی به ش
 زۆر داماویشم بینی هه ربی لانه بوو

مانگ گه رله تیکیش بیته دنیا رووناک دهکات
 وامه زانه بهس به خری ریگه رۆشن دهکات
 مروفت ته نیا به شیکی بچوکی جیهان ده بینیت
 نه میش کاتیکه ، که خۆر رووناکی بۆ دهکات

ناکاری سروشت زورن شهو و روژیان تیگداوه
 هوش بهرگه یان ناگری و له ناو زه لکاو خنکاو
 په روپه ک دیاره که له شوین پیی جیده مینی
 که میکی تربیبینه له نیوان سی بهرد سووتاو

خوهه نکیشانی ناو سروشت ریچکه ی رسوايه
 مروقیك به رزده کاته وه و یه کیش هه لوه دایه
 به روویه وه پیبکه نه تا راینه کیشاویه باوش
 دهنگت به رزمه که وه که دانه ویلته له ناشدایه

دهمی گورگ و ناله ی نه سپ له چیايه دهنگی
 توش وهک لغاوی فیرعه ون به زه بر و زهنگی
 بی هه ژمار ده کوژی، یه کیش ده که یته قاتیل
 خوشی بوخوت و سووتان دینیه ناستی رهنگی

بوچیمه ژیانیک که بی ساز و سه ننتوور بی
 چریکه و خه یائی دهنگی رووه و ژوور بی
 جریووه ی بولبول که می بمدوینی له سه رلق
 هه موو قاسپه ی ناو پاییزی رووه و ژیربن بی

که یه کی رۆی مه بیژه کرده وی چون بوو
 هه ئوکاتی به به چکه ی ده زانی که برسیبوو
 که نه کی باخت باش بنیاد بنیوه بو ئاوه دانی
 که پیا نه یه کت لیشکا بلی هاو خه مه بوو

بی مهستی، وه نه وز هیچه نه رووخی ده ریا
 هه ر پاچه کو له یه کریکار ده ناسینی له دنیا
 گووزهر تادی له ده ست پادشایه توش کو یله ی
 مروقی تاوانی کرد وچه ندیش مردن له بنیا

مه نه غان سه رقائی شیناییه و جیهانیس روو
 زانست کات دوای کات هاتوو له دوای نوو
 گه ر مروق خاوه نی دوا وته ی خو بییا تاکوتایی
 تاوان ده رنه ده که وت، نه لاقی پوخی گه ربووح

زانینیك که ویلی له دوای له مه ینوش بی بیسته
 له زانیندا ده ریایه و امه زانه به جه سته سسته
 له خوت به گوومانی له دوای خوست ناگه ری
 له جیاتی تانه، په نجه ی خوت بی نه بیگه سته

بریا نهو گۆرانی سروشته مرۆفیش گۆرآبا
 كردهوهی به‌دكارانی به ناشكرایی هۆنیبا
 هه‌ر زالمه و نه‌سه‌ر ئق و پۆپی داره به‌خۆشی
 خۆزگه جاریكیش نه‌گه‌ل هه‌ژاران بیه‌كه‌نیبا

بو‌گێژه‌ئووكه‌ی سه‌رت مه‌ی چاره‌ی ده‌رده
 نه‌وه‌ی هیج و خوار بېزینی كه‌سیكی مه‌رده
 هه‌رنامه‌رده، بو‌تاوانی نامه‌رد كویره‌ چاوی
 نه‌سه‌ری كۆیله‌ی ده‌خات، كه‌ گه‌ردن زه‌رده

مرۆف كه‌ به‌دكاربیت نه‌ی مرۆف بوون چیه‌؟
 مرۆفی زالم، جیاوازی نه‌گه‌ل نه‌هه‌ریمه‌ن چیه‌؟
 مرۆف تاوانی مرۆف ده‌بینی كه‌ دیاره‌ به‌ روونی
 ئییره‌وه‌ ده‌پرسه‌ نه‌ی دادپه‌روه‌ری چۆن و چیه‌؟

نه‌ سروشت پامام بازنه‌ی هۆشم واق و ورپوو
 نه‌ سینه‌ی دام شووشه‌ی دئلم به‌جاری وردبوو
 جووت دادوه‌ری سه‌رشانم هه‌ستیان پیکرد
 نووزه‌یان نه‌ما پینووس نه‌ نووسین ته‌واو بوو

پاکی له که سیکدایه خوئی له که وندا بنوینی^۶
 گهردن دریزکه و بو راستی سهری دانه شکیینی^۷
 لچک شوری، که هه موو ژیانی ته له که ی نازه
 باوهری پیمه که سه رشور کرده وی پیدینی^۸

مه تاسه له ناو گل، خوئی ده ئی له گل و ناوی
 به لاشه بیترسبه، که ده ترسیی له چوونه ناوی
 لیروه ده اهاتووت دیاری بکه و بو برونه
 به باشی بو ژیانته بگری، که دلخوش نه ژیاوی

راستی تائه بویه زوو په نا بومه ی ده به م
 درووست ده مناسینی سروشت که من هه م
 بیکه س مروقیکه سات دوا ی سات بیهوشه
 ناوشانی چه پی هیناوه بوتیری خاترجه م

سروه ی به ربه یانی شادیه بو شوان و سه پان
 نه فره تیکه ده گات به رووی کوئی ده ریاوان
 سسته له ناستی مهستی که سی روو سووردا
 وهک بکوژ وایه رووده کاته ملی لیقه و ماوان

نادهم له خول هات، نافرته تیش له نه و هاتووه
 هزرینیان نه بووه، که خودا ماری بویان ناردوووه
 سزای نه م کارهیان ویلبوون بوو بو ناو بیابان
 له مه شه وه ژان و خشکان و نارقه یان راهاتووه

مروقت تاوانی چیه له زورلاوه زولمی لیبکری
 بسوتی و زیرهی دهنگی بهری ناسمان بگری
 له ناو سهوزاییه که، شوینه که ی گشتی تاوانه
 ته مهنی دریژی یان کورت، هه رده بی بمری

مه سته بوسهر خهویک له سهر سینگی نه رم
 به ته نیا نوشین له ته که مهی ده تگری شهرم
 دهشت و دهر سا چهند رازاوه بی له و ساته دا
 به په نجه یه که بویوانی یاری به رم

خه و زیندانیکه له نیوان وهرزی سارد و گهرمه
 له دوا ی توو و قهرسیل دواتر دروینه ی گه نه مه
 له م هموو پانتاییه توژی له لیته نابینریت
 گوری بیواچاک به ناشکرا دهوری به زم و نه زمه

رۆزگار سەرقائى ئاورئىدانه وەيە ، بۆ سېبەى
 بە ختى ھەر تائىيە ھەر بۆيە دەنۆشى مەى
 وەك باى شەمائە قسەكەرى پروو پووج
 ژيانى دەست لەمەلانى جوانە لەگۆنى بەى

رۆژ لە دواى رۆژ غەم ، وەك ھەورى رەشە
 لە پاداىشتى ژيان داغە ئىدانا نمان بەشە
 ھاوشانى مەرگە شىبەى ژيانى وەھا
 لەگەل تائى ھاورا بە ژيان بۆتە ھەرەشە

ياساى پىياوى دەروژەكەر بلاۋە لە شارى مير
 دوو دەلینگ پىپو دەكەن بە دەستى وەزىر
 تا لە سىبەرىك راکشىين بە جەستەى نارام
 پاچ دەقىژىنى لە سال و بازنەى كۆلكى پىر

خۆش بە خت كەسىكە سروشتى رەخساۋە
 لە بەختى بەختدارى بەنى ناوكى پساۋە
 كاتى ھانا بۆ يەكى دىنى كە كۆتايىيە ژيانى
 سەرقائى زۆر كەردە وەيە و ھەناسەى نەماۋە

جوانی سروشت بۆ له خۆبایی هه لده سووری
 بیهوش خویه تی و بوون له پیناویدا ده گۆری
 قالیتهی له مله و ناپاکی له ناخیدا به شداره
 ناکاری قیزه ونه ، که چی ژیان بۆ نه و ده نۆری

له ژیانیک دوور که وه که ماته مینی بی بۆت
 خوانت به مهی برارینه وه با بگاته ناسۆت
 زینده وه رییک هاتوو که هه زارانی له پشته
 که رانت نه ستمه به دوا ی گوئی شه و بۆت

له که ئینیک یاسادانراوه که خۆی سه رخۆشه
 نازانی که ژیان تال هه ر به مه یه وه خۆشه
 به زۆر پێشمه بۆ دهم و چاوی نه سپ ده که ن
 ریابازن و ناو و نازناو ده یانه ئینیه خروشه

به هۆش بپرسه ، نه که به زار و زمان
 فیر بوون نه ستمه تا نه که ی گومان
 با خچه زۆرن و هه موو گوئییک که شنیه
 نازه ئیش وه که مروقه بۆ هاتن و نه مان

به پیاله و مهی له چۆمی ږووبکه مهستی
 دلت نارام که دوور له ناخوښی و پهستی
 سروشت که پیاله ت لیبستینی بویه کی تر
 تو نه فرهتی لیبکه له ناکار و ههستی

ژیان هزریکه بو به دهستهینانی دستکه وت
 نازانم بو نه وهنده نامه رده دهیپینی مهوت
 تاوی دوور له پیاله و مهی به فیروډانه ژیان
 شیرینی، تالی چه شتنه ساتی که نابی زهوت

چه ندها وهرز و سال به سر مروڤدا روښتن
 په یام که له زه بووره وه دهستی پیکرد و هاتن
 سهرم گپژ ده خوات له ناو چه ندین په رتووکدا
 وته کان خووی بوون به لام هیچبشی نه هیشتن

ژنی کورپه ی نابی قوربانی بو خودا دهگری
 بو نه م کاره دهور له کومه له بهردیک دهگری
 له م که سه بیهوشه تیناگه م که دلی خوښه
 پنیوایه خودا که سیکه به رتیل وهردهگری

خۇزگە مەۋقۇ راستى و پوونى نە پۇشيبا
 پاكى بەفربايە و پووى زەوى دا پۇشيبا
 پۇشيني راستى وەك دزىنى پيرۇزىەكانە
 خۇزگە دئيش دەم بوايە و زمانى گوشيبا

بەس گوى بدە بە دووبارە بوونەودى ژيان
 نەمرويان سبەي گوزەر دەكەي بو نەمان
 ئەوەشى سەيرە و شايانى هزربى ئەمەيە
 كە چۇن دەروون دەروات و دئتەوہ ناومان

جيهان نە بوئمە و بگرە نە بو تويە تاسەر
 زور سەيرە مەۋقۇ ھەرايەتى بو دوو سەر
 گرنگ ئەوہيە ھەست بە بوونى خۇت بکەي
 بەھزرى ئەجياتى دەرختنى بالا و كەمەر

يەكپك سامانى ھەيە و يەكيش تيماوہ
 ژيان كورته و ديارىەكەي كەميك جاوہ
 خاوەنى ژيان كەسيكە كە ھەيەتى ئيرادە
 ھەولدەدات، كە بزانى كى بەخۇشى ژياوہ

نه و که سه هیچه گائته به پیاآه و مهی دهکا
 ههر خوشیه تی، که فیئل له دوسته کانی دهکا
 ژیان خوش نیه، گهر ناخوشی تیدا نه بینری
 ته نگاو دهبی و له بهر زورداری به په له رادهکا

سووکایه تی بو که سیکه هه موو دنیا بباته وه
 رۆژنیک هه له بکات، له شهرمان بیشواته وه
 سهر بهرزی بو که سیکه، ناگای له ژیان بی
 نزیك له کومه لگه بی، هه ردهم هوشی بکاته وه

لام سهیره مروق سپیده زوو هه ئدهستی
 به ناوی پارناوه رووهو ناسمان ده وهستی
 پیبوایه بهم ناکاره مائی ده چیتته ناو زیو
 بو سهروهت، په یمان له گه ل خودا ده بهستی

سروشت به دهوری دویراندا هه ئدهسوری
 به هیواشی به رهو رووی مروقدا ده گوری
 که جوانیک دیتته لای دهیگری پاییه شهرم
 تیناگه م، بو ته نیا له هه ندی که س ده نووری

چ نە رۇڭگار بىكەم، كە تامەزرۇى دىدار بى
 بۆمە شىخەل دەرۋانەم، نەك زەمىنەم بەيار بى
 نەسەر كىيۈيكىش نەى نەتەك مەى راگرم
 چىرپەى دوورە بەھارم بەھەيرانى يار بى

مروقت رەۋنەقى ژيانى نە رەندە دراۋە
 ۋەك خۇراك لاشەى بۆدەمى كەون براۋە
 نەسەر پىشتى پارىن دائغە نە نادىيارى دەدا
 ھىزى لاي نەفسانە ۋ ھۋشى بەئاۋ دا دراۋە

نەيىنى سىروشت بۆتە مىكوتە نەسەر دىم
 زەۋى دىيارىيەكە بۆگە ئور ۋ خاۋەن زولم
 ھۋشى ھەژار پىۋىستى بە مەيە بۆ چارە
 چىپاكانى بىنە بەردەم، ۋەك سىنگ ۋ كولم

نەۋانەى شىكست خواردوون، دايمە ئووت بەرزىن
 سەرگەۋتن بۆ نەۋانەيە كە بىقىز ۋ ئووت نىزىن
 دژايەتى نىۋان مروقتەكان ھەتا سەر خۇ ناگرىت
 نەۋانە تىيىدا رىسۋادەبن كە دوورۋون ۋ دايم دىزىن

سهرکرده‌ی خوینمژ له ولاتی نه‌فام سهره‌ده‌ئهدات
 گه‌نجی مردووش بو‌وته هیچه‌کانی چه‌پله‌ لی‌ده‌دات
 فکری‌داهات و سامانی ولاتیش له‌ژیر په‌رده‌دایه
 نه‌فامترین کەس نه‌وه‌یه بی‌ناگا بانگی بو‌ده‌دات
 * * * *

گه‌ردوون وه‌ستاوه و مرو‌ف نا‌پاکی تی‌دا ده‌کات
 زینده‌وه‌رانی تر ده‌پیاریزن و مرو‌ف پیسی ده‌کات
 مرو‌ف له‌ بیناو مانه‌وه‌یدا گه‌ردوون ده‌سوتینی
 زینده‌وه‌ری تریش بو‌به‌چکه‌کانی جوانی ده‌کات
 * * * *

هه‌ساره‌کان به‌ره به‌ره له‌یه‌کتر نزیک ده‌بنه‌وه
 هه‌ریه‌که‌شیان ږووبه‌ږووی گه‌ری خور ده‌بنه‌وه
 زه‌وی یه‌کیکه له‌وانه که مرو‌ف هه‌ستی پی‌ده‌کات
 به‌مه‌ش ناوی نامینی و ته‌راییه‌کانی وشک ده‌بنه‌وه
 * * * *

له‌کانیه‌که‌وه هه‌ولده‌ ده‌ریایه‌ک دروستبکه
 هوش‌ت بکه به‌به‌له‌م و هاتووچوی تی‌دا بکه
 تا زه‌ریایه‌ک فرمیسک نه‌رژێ، نایه‌ بزه‌یه‌ک
 هه‌زار گول‌بروینه و نه‌وکات گولیک ماچبکه

مروّف ناوی به‌دهست بوايه ده‌یکرده کانزا
 بازرگانی پیوه‌ده‌کرد، ده‌یهینایه باری نزا
 به به‌هاترین پیویستی ناوی ده‌هینا و ده‌برد
 هیچی نه‌ده‌گه‌یشته‌وه له زپر و زیو و مزا
 * * * *

گه‌ردوون فراوانه له هه‌مه‌چه‌شنه‌یی برپوانه
 یه‌کیک پیاله به‌دهست و یه‌کیکیش ده‌ریاوانه
 هه‌ژار و بیچاره له‌به‌رده‌می به‌فیز وه‌ستانون
 باشتزین به‌زه‌یی که هه‌بی لای مه‌یخوړانه
 * * * *

خوښی بیه‌ه‌ست بوو به‌ر له‌وه‌ی بیته دنیاوه
 گورگ که هات، وته‌ش له ناسمان ده‌نگی داوه
 ژیان به‌ره به‌ره مائناوایی له مروّف ده‌کرد
 له فرمیسک دابه که له پیشینان وه‌رگیراوه
 * * * *

سروشت هه‌موو خوژگه و ئاواته بو چاره‌پره‌ش
 چه‌ند نازداره له قوژبنیك پیه‌ه‌کت بدات به‌ش
 دادوهر چاوی لیته له پای چی دوو دابینکهر
 یاساکانی که‌ون خوئی، تا بو‌شایی زه‌مبه‌له‌ش

ژیانی زور مرؤف به زور کرده وه ده گه یه نیت
 فیبری ناکاره کانی ده کا و پاشان ده یمرینیت
 زینده وه ریك نامینی، هیشتا له دایک نه بووه
 سه ری سپی ده بی، که تاوانی مرؤف ده بینیت

بی شوین، بی پیدانی خوژگه که چاره رهم
 داغ له ته مه نی لاویم، که ناخوشی بوو به شهم
 سروشتم فیبری کردم ببه میوانی باده و نه ی
 تا نه و کاته دی، ده بیته وه گلی ته ندور هه شهم

میوانی شه راببه نه و وه چه ی تری و به رسیله
 ساتی بی نه و ژیانی دنیا، مهینه تی و زه نیله
 کیوئیک، که دیاره به بورکان چه کهری کردووه
 مه روانه له ده رگایه ک که پیویستی به کلپله

رووه ک زوره، هه ریبه ک جوړه میوه یه ک ده گری
 هیمای پرسیارم، که باس له جودایی ده کری
 بی هه ژمار میوه هه یه، که سوودی زیاتر هه یه
 له به رچی هه ندیکیان، لای هوش پیروز ده کری

زانست شتی نییه به‌رێکه‌وت بیته ناو ده‌ستت
 ده‌بی خۆت بگه‌پیی بۆی تا ده‌جوئینی نه‌ستت
 ئاوێکه هی‌واش هۆش بو پیشه‌وه ده‌جوئینی
 په‌له له‌ژیان مه‌که بو ناو‌نیشان و ده‌رخستت

مرۆف به‌ جوانترین هه‌بوو، له‌قه‌ئه‌م ده‌دری
 به‌رنامه‌ی ژییانی لای که‌سانێک بو‌ داده‌نری
 هزرینی ئازادی بو‌ براوته ناو قه‌فه‌سیک
 کارو کرده‌وی بو‌ ئاره‌زووه‌کانی ره‌وته‌گه‌ری

که‌ون هۆیه‌که‌ له‌ به‌ختی، که‌سی کارده‌کا
 که‌سیکی تر سلاوی ئیده‌کات، ئیی راده‌کا
 مرۆف ته‌نیا له‌م ناوه‌دا تیده‌میینی بۆچی؟
 گومان ده‌کا، که‌ سروشت خوی بو‌ واده‌کا

کاتی لاوی ده‌رواته سه‌ر به‌ره‌و پیده‌شت
 غه‌م بناوانیکه‌ رێگه‌ له‌ هه‌نگاوی گه‌شت
 ژه‌هر بو‌ته چاره‌ی گیان نازانری تامه‌که‌ی !
 غه‌می زه‌مانه‌ هات، ده‌بیته‌ خاوه‌نی به‌شت

یادگاری و سهربرده، بهمه یه وه جوان و خوشه
 رانوهستی نهم و نه و کییه خوی خاوهن جوشه
 قه له رهش ته نیا له ناو لانهی خویدا وه نه ز دهدات
 بو لانهی پر سوور و ساقوتی داماو و به په رۆشه

چه نده گه رام نه مدیته وه له تۆزی رۆیشتوو
 دهف تیکه ئی ببوو له ناو میوهی زور گه یشتوو
 گهر نامانج و ابی نازادی رووی له کام شوینه
 خوش به خت گازندهی ناوی بو ناوی نیشتوو

بار تیکنراوه به رهو پیری ههر له نه بوونیدا
 بابه خسی جاریک تاقیکردنه وه له هه بوونیدا
 یاسای سروشته، یان یاسای هۆشه له دهروون
 تاوانه له خۆت بخهفی له کهونی بی بهزه بییدا ؟

که مروف درووست بوو له پاکترین شوین بوو
 بیئاگا ناپاکی تیدا کرد و له پر بی جی بوو
 یه که مین خرا پهش له و شوینه وه دهستی پیکرد
 کو یلیه تی ههر له هزری نه وانه وه درووست بوو

هه موو کات ناشرینی سه رچاوهی جوانییه
سه رچاوهی جوانیش هه رگیز به ته نیا نییه
شتیک هه یه بوته بناغهی سه رهکی جوانی
نه ویش پنتیکه هه موو کات له هوشدا نییه

پوخسار و زهرده خه نه ره وشت دیاری ناکا
دانا مروف نه بینی ناکاری ده ستیشان ناکا
به هه ردوو چاوت شاری میرووله کان بیینه
شوینیک مروفی لینه مردبی هیلانهی لیناکا

کرده وه مروف دهرده خات نهک زار و زمان
نه وهی ناما نجی تویه، بریتییه له گومان
باس و گیرانه وه زور کات دوورن له راستی
نیرو می هاورا نه بن له شوینی، نابیته ژوان

ترپه ترپ دیت، وا خه ریکه هه ست پیده که م
بارگه م تیکناوه قسه و نه فسانه له کول ده که م
هه رته باریک بیینم بو من پیخه فی جیگایه
کاتی که دنجوشم به مهی تام له نارامی ده که م

لاسی قه دت دهرزیت وهک لاسکی به ندوکه
 زینده و هری بیزمان بیزار بوو له ناو ختوکه
 که ون وهک تو تینوویه تی بو ناوی باران
 پووه کیش قژییه تی بو هه لمژی نی کاریروکه

ژیان ته نرم ده هاوی، که ترووسکه ی دیاره
 شوینی پر خوینه و جیگاکه ی پر له نازاره
 گورزی زور به زه بره و له ناکاو ده نگلینی
 بیبه شت ده کات له خوشیه کانی ناو شه واره

له پرتاو هوشه کان ده چنه ناو ژیانی که باری
 باران و ته رزهش تک تک دینه ناو مه زاری
 تله به رد به رچاوی گرتووی تانه بینی چاوت
 گومی لی دروو سترکردوو و به ندرکراوی به جاری

خه یائلم دم تاسینی زهوی پرله شاده ماره
 گشتی چیا و دؤل، یان کانیاو و رووباره
 که بیریک لیده دری دهماریک زامدار ده بییت
 سه دای نییه و وهک شه و گهر شه ش پیداره

له‌سه‌ر پیستی که‌ون، دره‌خت وه‌ک قژ پرواوه
 به‌فری زستان، کرپیژی‌که به‌سه‌ریدا دابارواوه
 بوون و نه‌بوونی به‌ته‌رای ژیری‌ه‌وه به‌نده
 ناوی ژیری‌شی له‌گه‌ل خوین به‌راورد کراوه

مروقت زینده‌وه‌ری‌که له‌ناو که‌وندا ده‌ژی
 پیشه‌ی ژیانی بوته‌ خواردن و خوین مژی
 هه‌ریه‌که فکریک و یه‌کی له‌شتی هاتوته‌وه
 تاک قیزه‌ون، له‌م ناوه لیی بوته‌ بارگرژی

جله‌و دده‌مه خوم تا به‌رده‌وام بی‌ت فکرم
 کاتی دیت هه‌ر ده‌بی‌یکم مه‌به‌ستی هزرم
 ناتاسیم که جه‌ماوه‌ر جوک جوکه‌ی لی‌دا
 شی‌ه‌م ناریکیش بی، به‌ته‌نیا ری‌گه ده‌گرم

هونه‌ری خوش فراوانی ناو ده‌روون مه‌یه
 زیندوو‌بیت یا مردوو، له‌سه‌رت هه‌ره‌شه‌یه
 رابواردن له‌ته‌ک کیژۆله‌یه‌ک، که‌ردوون دینی
 چاوه‌ری‌کردن بو‌ده‌ستخو‌شی له‌ ژیان گه‌مه‌یه

خوښی و ناخوښی ناو که ون ههر بؤ مروښه
 له م په ننده ده ست ده که م به فکر و به شروښه
 کاتې له دیاری زه وی بیبه شم خوم به ته نیا
 له هیږ به گومانم، له په ریښه وهی بی پروښه

هه ناسه ی هه نسک به مه ی ده کری چاره
 چه ندی نار ه زوو بکه ی ههر بی گوئزاره
 په لکه گه لای دره ختی، که با ده ی جوئی نی
 من گیرم خوار دووه که به ده ستی لکینکاره

کا کیښان کاتې که له ناسمان درده که وی
 روون دیاره ریواری له چیا به ریښه که وی
 مانگ له وساته دا رووناکي ددات به زه وی
 بیښک دیار نیبه کول و بار له کوی ده که وی

ژیان به رده وامه و که ون به سه ریښا زاله
 که س بوی درنا که وی نهینی که فی پیا له
 به کی به یه کی ده نیټ، گومانت لاریبه
 خوی ناهه تهره و له گوماندا پر شه تانه

سروشت دەگۆرى و مروقت دووباره دەبیتەوہ
 یەکی ئە کەون دەرواو یەکیک شین دەبیتەوہ
 وەك تووی روەك وایە پیدەگات و نامینیت
 زەویش ناوہناوہ دەشۆردری و زبر دەبیتەوہ

بەهار بۆ رووی خۆر گۆلیک پێشکەش دەکا
 کەچی بېوہفایە و خۆی بانگی هاوین دەکا
 دواجار پاییز پریەدەنگ هاواری بۆ دەکا
 زستانی بۆدینی و ئە ھەموو سەوزایی دەکا

ئەتەك كۆمە ئە زەلیك چەند خۆشە دانیشی
 ئە دەم چۆمی ئاو بەردەوامی بی ئە مەینۆشی
 مروقت چەند بەدبەختە ئە ژيانی دووباره
 وا دەفکری، بە ئاسان ژيان دەکەویتە کۆشی

لات سەیر نەبی، رامینە ئە بەندکردنی خۆت
 نشینگەت لیڕە و ئەوی بە زنجیر کراوہ کۆت
 ھە ئخولی بە دەوری شەراب و رووی کۆپەدا
 ھەوائی مروقت شتیكە، دەروات و دیتەوہ بۆت

دوور پارهسته تا سروشت دیته ناوشان و سهرت
 بی ههستی له خوت، که دهییات رووحی بهرت
 تو خوش رابویره، ساتی بهدم کوئی جوانی
 گهردوونی زوردار زوو دهیرفینی دل و جگهرت

که مه یگیریک دهبینی زورداریت لاوازه
 له کاتیگدا گشت کرده وه کانی پر له رازه
 بزانه، کوکراوهی کای بن خهرمانه هوست
 ههنگاوی جاهیلیشت هه م مهکرو هه م نازه

نیلاهی خوی ده مانبینی، خوشی نادیاره
 بوکس ناشکرا نه بووه باسیشی له سه زاره
 هه رچه ند نابینری زالمایه تی ده خه نه پائی
 سزای نه مان چیه؟ دهیشوبهینن بهم کاره؟؟

که سی که پرده کات، ماندوییی پیوه دهبینی
 سهراوسهری لیده کات، دئی نایه بیسووتینی
 فکرکردنه وهت با له ناوه وه بی نه که دهره وه
 نابادا رۆزگار بییت و له بنه ره ته وه بتروخینی

نیرومی دروستکراوه، بۆ زۆرو زیادی زهمانه
 یه کی به ناوکه وتوو و یه کی بۆ ههش شیلانه
 نه مه هه ئه ی سرووشته یا نووسراوه له رۆژگار
 که تانیستا بیبهریه له و دهسکه وته دهگمه نانه

چه ندى هۆشت ئاوه لاگه ی به هیج ناگه ی
 مه ی بینه و ساتی بخۆره وه به دخویی تاکه ی
 هاتینه که ون پوت بووین، گونا همان نه بوو
 به مانتوی ته ئه وه هه تاکه ی به شوین چاکه ی

تاوانبار خۆتی که چی سه ری من ده سوورینی
 پالت له یه کی تر داوه له بهر ره مزى سوورینی
 بۆ تاوانه برایانه بیین سروشتمان بپشکنین
 من به خرا په کار و خۆت به چاکه ده شو په یینی

دهردی پیری دوو دهستی شایه نی گۆچانه
 چونکه ده له رزیت و هه مووکات بی وچانه
 لاویک له ولاوه ریک وه ستاوه بۆ ژوانی یار
 هیشتا بۆنی نه کردوو، که چی سه رگه ردا نه

له سپیده‌دا ناسمان به‌روونی دیت و ده‌چی
 هوشی بوشی له قاوغی ده‌ماغدا هه‌ئده‌چی
 تاده‌گاته واده‌ی به‌سه‌رچوون له‌م چه‌رخه‌دا
 زور له‌سه‌ره‌خو‌ده‌روات بو‌ناو ناکاری که‌چی

له‌هر کاریکت پشت به‌ئه‌زموون ببه‌سته
 نه‌ک هاوریه‌کت که‌هه‌موو گیانی سسته
 ته‌نیا زائیک هه‌یه، له‌ناو زیندوانی که‌ون
 ناکاری دنیای زوره، تا گومانیشی به‌ده‌سته

هه‌ئه‌چه‌چو کاتی دوو هیج زه‌رده‌خه‌نه‌یانه
 روژگار ده‌گوری، ساتی ده‌بینی و او‌هیرپویانه
 نه‌فامی تیماریان ده‌کات، که‌خائیه‌هوشی
 بو‌ده‌رمانی ده‌لاوینه‌وه، که‌مردن شایه‌نیانه

ته‌نیا یاریکم ده‌وی شه‌تالی مه‌ستی مه‌ی بی
 جوان و چاوبه‌قومار نه‌ک گه‌پیده‌ی شیخ بی
 بی‌هوده‌تاه‌زروی هاتنه‌دی بناغه‌ی خه‌یائیم
 چیبکه‌م له‌کوشکی، که‌له‌ناو خه‌ونی بوش بی

لەم كەونەدا راستى مەرگى پېۋەدىارە
 شەنبايەكە باسەكەى لە كرۆكى شارە
 وتەيەكە دەبزوى لەم سەر بۆ ئەو سەر
 گورىسەكەى ملىشى لە دەستى بەدكارە

كە خورئاو بو بە باشى بنوارە لە بەرزى شاخ
 راوچيان بە شەنەوزەرەو ھە ئدەگېشن ناخ
 لوتكە وادىتە بەرچاۋ كە ناوسىنگى ئافرەتە
 خۇشپەكەى بۆ كە سېكە كە پاك بېت لە ناخ

تائە مووى مرقۇق كۆيلەى سەر دوو دەستە
 ئازادىيەكەى لای سەر خۇش و سەر مەستە
 چەنەگە كە خۇى چائە و ردىن دايپوشيوە
 بىنكەكەى تىلپاۋى ژىر نىنوكى ناچووستە

مرۇقى رەۋشت بەرز لە شەرمان خۇى دادە پۆشى
 بە نزم سەير دەكرى و بېبەشە لە ھەموو پەرۇشى
 چاۋى لە سامانى ھىچ كە سېكى پۆزلىدەر نىبە
 كار بۆ سبەى دەكات و داھاتى ئە مرۇى دەنۇشى

ولات هه‌رچه‌ند پېشکه‌وی پېویستی به پېشکه‌وتنه
 مروقیش هه‌رچه‌ند درنده بی مه‌یلیکی بو تۆبه‌کردنه
 تۆبه‌ش بو مروقه‌کان به گرنگی خوی نه‌شونماده‌کات
 تۆبه‌ی به‌رژه‌وهندیش نیشان‌ه‌ی ولات وئیران‌کردنه

گون پېشکه‌شی هاوری‌کانت مه‌که تا دوا نه‌که‌ون
 هموو کات بیانگریه‌نه تا فیرین به‌ده‌ما نه‌که‌ون
 کار بو هاوری‌کانت بکه و چاوه‌رپی سوپاسیان مه‌که
 نه‌وانیش روژی دیت له‌ته‌نگانه‌دا فریای تو ده‌که‌ون

هه‌رگیز تالای رابردووت مه‌هینه‌وه به‌رده‌م
 به‌فکر هاتنه‌وه‌یان کۆسپه بو داهینانی سه‌رده‌م
 هموو کات هه‌وئده خۆت به داهاتوو بناسینی
 هه‌موو ئاما نجت با بو نه‌وه‌ی داهاتوو بی هه‌رده‌م

ئه‌ستیره به‌ته‌نیا نیشان‌ه‌نیه بو سامال و هه‌ور
 دنیا روون بی یان نا سالاری هه‌رده‌دات به به‌ور
 جیگایه‌ك، که سازت کردووه بو خوشی خۆت
 مه‌ودا مه‌ده کۆئه‌که‌کانی بېردرین به نوکی ته‌ور

فینککه ره وهی ناو سروشت وتنی راستیه
 مهردایه تی و چاکه دهرمانه که ی مهستیه
 راستی دهرده که ویت، له هر شوینی بیت
 فیلگردنیش لای هه موو که س ناچووستیه

تا هه ناسه هه بی ژیانیش دهستت لیبه رنادا
 باش بیربکه وه نه گهر نامرؤفیش ملت بادا
 ریگه ی ژیان چهند چائی قوئی له بهرده مه
 خوت بوخوت نه بی ژیانیش مهودات نادا

هه وئده چاوت له گه ورهت نه بی تا بوئبیینی
 هه رچهنده هیلاک بیت بیرمه که وه له دوینی
 سه رکه وه به سه ر ناخوشی و ره ته ئی ژیان
 ژیان خوی چه توونه و هاتووه بتخنکیینی

کوئمه ده که بارگرژی بانی کیشابووه سه رت
 چاوبگیڤه له دهو رو بهر هه تا پوئشاک ی بهرت
 تیپکوشه تا زالبی به سه ر ناهه مواری ژیان
 هاوړیی مرؤقیك مه به ، که لالایه وه له بهرت

بروامه که به که سی، خوئی بو خه ئک بنوینی
 بو پاییهی به رزی هه زاران که س به گریه دینی
 کاریکی و هها جیگای پاته شهیه ک ناگریته وه
 راستی وتن کاتیکه، که مندائی دهریکینی

به خانمی ژیکه نه مه خه نه فی، که چاوی لیته
 جوانی باش نییه، ناخ پر نه خوژگه و نییته
 نه دواوی جوانیه ک بگه ری، به ناکار دهریکه وی
 به که سی رازییه که ناشیرنه و خه می نه ریته

کابرای دز، دزیه که ی تاسه ر پی ناشاردریته وه
 کاتی دی به ناشکرا خرا په کانی دهره وشیتته وه
 کاتی کومه لگا خرا په کاری و فروفیلی ده بینی
 چاوی نزمه و ناوی ناوچاوانی دهریقیتته وه

ژیان که تیری نه دتندا هه رگیز لیته نا پرسی
 خوئی تالوت نه گه روو ده کات و لیته ناترسی
 سهرو و لاشه نه لای سروشت گوئی ناو پاییزه
 سوک هه نده وهری و نه به ردهم زستان ناتاسی

شهو کۆتایی نه هات، خۆزگه م به رۆژ
 ده رکه وتن چینی دانا و چینی هومۆژ
 هیشتا فکرم نه لای مانگی چوارده بوو
 چ ده می بگاته وه لام و بیهینی تیرۆژ

که سی نه پیناو گهل بیت به ناشتیاد
 باکی نیه ژیره وه یان سه ره وه ی زامیاد
 بمره نه ناو داد، نه پیناو خۆت و خوی
 زهوی چالی تاریکی هه یه بو نه مورداد

دوودنی به سه، ناخۆشی ژیانته هه لکرینه
 ترس وه لانی، بیترس خیرا کوپی مه ی بینه
 تاسه رت ده خه یته سه ره سهرینی بن سه رت
 ده ور لیکده نه ته ک نه وانه ی هاورپی شه وینه

قسه ی ره ق به نیوه، نه ده ستبازی بترسه
 ریگایه ک پیدایه تیبه په ریوی، بو ی بپرسه
 که که وتیه ناوگۆمی خویناوی گه ردوون
 ده ربازت نابیت، دارودیوارت ده بیته پرسه

قوناعی لاویت هەرگوی بیستی ناو بالۆرانه
 نه فام مه به ژیان نهك بۆتو به ئكو بۆ زۆرانه
 ژیان به ته نیا نه ره خساوه بۆ كۆمه ئیك مروڤ
 كه می بۆ هه ژاره، كه میكیش بۆ مه یخۆرانه

سروشت سهوزایی نییه بیخه یته بن باسكت
 كات دواى كات دهگۆرئ بۆ ههستی ناسكت
 گهر بتوانی بۆ مه راهه كانه به كاری بینى
 گه شه كردن و بالا دهكاته دیاری بۆ لاسكت

گهر سیاست وهفادارییه بۆ تاك و كۆمه ل
 كار نه دهگه یشته ویرانی، به دهستی ته مبه ل
 چه ند گه وره یهك كه بۆ بچوكه كان باوه شینن
 سهریان به ره و نه مانه، وهكویاری هه مبه ل

سیاست كه شی هه موو كۆمه لگاكانی تیكداه
 بویه بچووك و گه وره نه خشه یان بویهك داناوه
 بۆ چینیک ژیان دهكات، چینه كه ی تری مردوون
 هه رگه وره شه خۆراکی دهستی بچوكی قووتداوه

برایه تی له سیاست و پله دا هر دووژمنایه تیه
 له سه رخوان بو هه موو لایهك پر له سوکایه تیه
 بارگرژی و نه هه مته تیش روو ده کاته چه وساو هکان
 یه کلانه بوونه وهش بو بهرژه ونندی چینایه تیه

ژیان بو خراپه کار ریگای پر له درک و په رژی نه
 بو نه فامه کانیش هه موو روژیك مردن و ژینه
 مندائی بی سه رپه رشتا، کوری دایک و باوکیه تی
 مندائی دانش په روه رده ی ناو که ژو و که ژینه

که که سی و ته یه کی وتا به جوانی بیگه یه نه
 له ناو هوشه به راست و دروستی بیمه یه نه
 زه رده ت نه یه ته نانه ت به بو ریکی هه ژاریش
 روژی تو ش دیته سه رت، که به نوره گه یه نه

هه رگیز هه و لمه ده زور و بو ر ده و لمه ندی
 واش مه به که وهک هه ژاره کان بی نان بی
 دوخی ناوه راست سه روکی هه وای ژیا نه
 مه شبه به نه تقیه ک، له ناو په نجه کان بی

له پروانگه‌ی خۆته‌وه مه‌روانه مروقانی تر
 که هه‌ورازیکت بپری بپروانه بۆ هه‌ورازیکتی تر
 ددانه‌کانت به‌کارمه‌هینه بۆ گوشتی هاوړی
 هیشتا که‌ون هه‌ر برسپه‌تی بۆ مروقیکی تر

ئاگر و ئاو به‌رده‌وامن و هه‌رگیز کۆتاییان نایه
 له دروست بوونه‌وه، ماریش هیچ پپی لێنایه
 مه‌یخوړیش هه‌ر به‌مه‌ستی خه‌یالی ئیده‌باری
 بیچاره و به‌ختدار پیچه‌وانه‌یان، بۆ یه‌ک نایه

سروشت سنوری سینه‌ری له سیله‌ی چاوانه
 هه‌ول و کۆششی شه‌وانه‌ی بۆ مروقی نه‌زانه
 چاوی له مروقیکه‌ گوشتی براکه‌ی ده‌فرۆشی
 زانا و دانا بۆی ویلن به‌هزر و ئاکاری ژیرانه

خوین ریژی به‌ته‌نها مانای مروقی کۆشتن نییه
 رقی کورنووشداریش بیهاوتایه و جیاوازی نییه
 که‌سی دان به‌خویدا بگری دانایه له‌ناو ژیاندا
 جوودایی کردنه‌وه‌ش کارو پیشه‌ی مه‌ردان نییه

زۆردار و نه بوو لای خودا به چاوی ده بینری
 له که ونیشدا هه ریه که له جیگایه که ده نیژی
 مروّف جودایان ده کاته وه به پیی کهس و پله
 بریاریشیان له سه ر ده دن، کامیان ده سوتیتری

که له سه ر نیشته گه یه که بووی باش ده ستت بگره
 بروانه له بیداران، گوی له ناخ و ناله یان بگره
 پیشوازی له به دکار و درۆزان مه که له ناو که ون
 هه ئیان بژی ره و به دوو په نجه گواره یان بگره

دادوهری راست و ما فناس دایمه به هوشه
 بازنادا له تاوان، بوسته ملیکراو به په روشه
 جی دهستی له ناو خه ئک ته واو ده چه سپی
 دادی بی دادوهریش شوینی خانی و بوشه

داوینپیس خوی ده رازینیتته وه بو راسپاردن
 رپوی بی که نین وه رده گپری، له سه بیرکردن
 بی ده نگ ده وهستی تا کاتی ده مه و نیواره
 ده می ده سپری و هوشی ده چیتته ناو رابواردن

ناسمان ته نهها بۆهه ئۆنیهه تا بهرز بفری
 ناغایه تی بنوینی و سه ری هه مووان بهری
 بهردیش ریگر نییه بۆمار تا پیدایه بخشکیت
 گۆنگه ئی بازاریش بۆگریوکه تا بیکری

کۆیله نابیته پادشا تا گهردوونی گلاو مابی
 سروشت لیی تیکدهدا، چونکه تیرنان نابی
 میرووله که له که وندا بچوکتین گیانداره
 شاری گه و ره داده تاشی و قهت ماندوو نابی

توره بوون زهره ر و زیانیکی زۆری له دوایه
 مه یخویش نه م هه ئسوکه وتانه ی لینه یه
 مروقتا لوتی به رزی، نزمه له کومه نگا
 زیندانی باندهش له ناو کولانه ی خوی دایه

چه په ل چه ز به سه رکه وتنی براهی ناکا
 سه ری خوی داده پۆشی تا له بینینی پاکا
 جیدهستی ناهه موار دیاره بۆگه مه کردن
 ناماده یه بۆپیا هه ئدان سینگ و مه می داکا

له‌گه‌ردووندا تاوانباران پۆل پۆل زۆرده‌بن
 هه‌ر‌کار به‌ده‌ستان لییان سوودمه‌ند ده‌بن
 دواى نه‌وه‌ی پیاوچاکى خۆیان پى‌ده‌ر‌خست
 له‌ناو خۆشیدا بیفکر‌کردنه‌وه‌ شیت ده‌بن

پیش مندا‌لانى کۆلان کوره‌که‌ت ته‌مبیکه
 گیانت نارام بی‌که‌چه‌ند رۆژ و شه‌ویکه
 په‌له‌مه‌که‌بو په‌روه‌رده‌ی هۆز و گه‌له‌که‌ت
 مانه‌وه‌ پیاویستی به‌چه‌ند پیلان و راویژیکه

دلتنه‌نگ مه‌به‌به‌ داها‌نت، که‌کاتی نامینی
 بزانه‌ سروشت له‌کوتایی چت به‌سه‌ر دینی
 مه‌گری بو‌داها‌تی، که‌هه‌بووه‌ و له‌ناو‌چوووه
 گه‌ردوون خوی تاکاتی پیربوون ده‌تزیه‌نی

مه‌رج نییه‌ مرو‌فتی بدینی راست بیته‌دی
 وشک بوونی چۆمیش تاوانه‌له‌رووی داربی
 به‌به‌خشینی دوژمنانیش‌ت نابیت به‌ناپاک
 هه‌موو‌چقلى‌وه‌ك‌خویه‌تی و نابیته‌نوکی زی

هه نځاوی پی له گه ردووندا تاوان و هه له یه
یارمه تی نیوان یه کتر زوربه ی کات ته له یه
روپوش مه بهستی ناز و له نجه ی جوانیبه
بالا و پیدا هه لدانیسی هه ربو ساغکردنه وه یه

ناشنا بوون به سروشت له هه بوون باشتره
به ده سته یانی رهامه ندی له زیږ جوانتره
کللی رووناکي که وتوته دهستی هوشمه ند
دل فراوانی له ژياندا له توبه کردن پاکتره

دانا که سپکه هیمنانه هه نسوکه وت دهکات
له بری که سی ناپاکی له هیج که سیتر ناکات
خوشه ویستی وه ک گرمه ی هه وری به هاره
کومه لگا بو دیده نی پاکي چاوه پی دهکات

دهست و پی خوت بپاریزه ، پیش شکاندن
ناوو ناتوره به بی هیلاکی ده گهریت بو دواندن
گفتت بپاریزه پیش نه وه ی له دهم بیته ده ری
له تاوان دوور ده که ویه وه بی جوئه و له قاندن

گهر زمانت نه وه ستینی، راناو هستی له وتن
 تاك و كومه ل ناراسته دهكا بو كومه لی كه تن
 ههر وته یه كه وه بگری ریگایه كه ده دوزیته وه
 هه زارانی تریش، له جیوه گوپرایه لی گوته تن

مروقی چاو تیپر نابیتته خاوهن مائی باش
 ژیان ریگای نادا، بکه ویته ناو سامانی کاش
 په شیوی بو نامروقه کانه، که دايم ده گرین
 تافگه یه کن له بیابان، بی ناو و هاشه هاش

هه وئمه ده هوشی خه ئك له بیژینگ بدهی
 زانستیك له ژیاندايه، هه وئده گوئی پییدهی
 كه ون وهك بهرده ناش مروقه هه ئده سورینی
 روژی له ناو شه ودايت و روژی له ناو سپیدهی !

هوش به جه ستی مروقه وه ته رتیب کراوه
 نارژئیش له زمان وهوشدا له مروقه جیماوه
 ته من به هه ئمه ت و بزیه بو به سه رچوون
 تانیستا ههر نارژه له بو مانه وهی مروقه ژیاوه

كۆمه نگا كاتى بهر هونه مان ده چى و نامىنى
 هوكاره كه ميلله ته كه خوى بؤداده چله مینى
 ژینگه مروقى رام هیناوه ، بمرى نه پیناويدا
 سه ر و مل شوړه كه توژى ماددهيان بؤدینى

خوپه رستى مه كه به پيشه ، كه هه ر دهمرى
 چالاكى نه خوتدا ببينه بلندی نه خؤده گرى
 خافلاو مروقى كه بؤ كاره كانى باویشك دهدات
 چاوت وا نامىنیتته وه ، روژى ده بى هه ر بگری

سه ربه رزى نه ناو كۆمه نگا دا دژى كورت بينه
 وهك نه سپ سوار بيهاوتايه و دوور نه شينه
 ناگادارى پييه كانت به نه ريگايه كى نه بينراو
 ريگای باريك نزيكه و شياوى قاقای پيکه نينه

تاوى ناو كۆمه نگاى چاك هه زارى تر دینى
 سه رايه كه خؤشى بؤ لاوه كانى ده گه يه نى
 چ نه كؤشكيك بکه م بناغه ی پرى نه ناو
 كۆمه نگا ش بؤ كؤيلايه تى و ناره زوو رابینى

ھېچ مرقۇپىك ۋەك يەك نىيە ئە فکرو ھۇشدا
 ئەم چاۋى ئە ئىستايە ۋ ئەويتەر ئە دوارۇژدا
 جياواز دەرۋن ۋ ھەريەك رېچكە يەك دەگرى
 ئەزانیس بە خەيائەۋە دەرۋات بە ناۋ كۆشكدا

ئەسرین مەرپىژە، كە ھەژار ئە كۆلان كە وتوۋە
 باشتەرە بۇ سورى دىم بى كە بۆلۋى كە وتوۋە
 ئەۋكاتەش بگەرپى بە دۋاى چەندانى بېجىگادا
 ئاشكرادەبىت، كە يەكى دۋوسالە نە نووستوۋە

ساباتى ھەۋر بۇ كاسە ئىسانە ئە ناۋ كۆمەنگە
 دەرياي ھىۋاى بەرگ شېرانى كىردۋتە خۆزگە
 ئەۋكاتەى كەۋن تىرى دا ئە سنگى مرقۇقەكان
 زۆرلىك ماىە پوچ دەرکەۋتن، بېلانە ۋ بېجىگە

ئەھەر ھۆزىكى ئەم دىنبايە گشتى ھەر ژىر نىيە
 جياواز ئە داب ۋ نەرىت ھەموۋشى ئەسیر نىيە
 ياساى باخيان بۇ جۆرە مېۋەيەكە ئە دىمەكار
 ھىلاك دەبن ۋ داھاتىش ئە ھېچ رېگايەك نىيە

خودوور بگره نه کومه ئیک، که هه رای تیدایه
 هه ئوه دای تاقه گوندی به، که راستی نه ناودایه
 که ون ناخوشی ژیانته به زور دهر خوارد ده دات
 نه مه کاری خو به تی و دستکوتی نه مه دایه

قازا نجی مروف نه وه به، سپیده زوو هه ئستی
 فکری دوینی نه بیر بکا و هه رگیز رانه وه ئستی
 گوی به که س نه دا که گه ردوون دایباراندوون
 داماو زوره، بو بزئیوی بگه زی دوو ده ئستی

دارایی کومه لگاگان نیجگار فره و بوره
 دهر وون نزم نه پیناویدا مروف خو ره
 نه مرو یان سبه ی ژیان کوتایی پیدینی
 بینوزه به و لاشه ی نه ده ئستی مردووشوره

که چوویتته ناو کومه ئیک به ناخ بیانناسه
 گفتی شیرین هه موو کاتی بخهره ناو تاسه
 راستی به توور به یی نه قورژنییک دهر ده که ویت
 نه وکات ناکار و کرده وه یان بخهره ناو کاسه

مه‌ی له قوژنی^۱ باسی ده‌کریت، به نه‌فره‌ت
 له شوینیکیش ده‌دوین تا بگه‌ن به که‌شخه‌ت
 هه‌ردوولا هه‌سه‌نگینه له‌ناو دووتای ته‌رازوو
 مروقی ژیر تییده‌گا ژیان بووه به مه‌کرو منه‌ت

هیج هیچه‌و هیچانه ده‌فکری^۱ له‌ناو ژیان
 له پای وته‌ی هیچی زینده‌وه‌ر ده‌کات زیان
 هیج کام له مروقی^۱ به‌ته‌نیا ناگاته راستی
 هوشی هیج نه‌زانه بو‌گشت وته و لیدوان

سامانی ژیان بو‌قورگی مروقی بی نه‌زموونه
 چلیس و جه‌رگ بره و په‌روه‌ده‌ی گه‌ردوونه
 سه‌داو باسه‌که‌ی له بنه‌په‌ته‌وه تو‌مارده‌کریت
 بو‌ده‌هات، که ده‌زانرا مروقیکی چه‌توونه

دلدانه‌وه‌مان له بلندی چیا‌یه به‌لیدانی نه‌ی
 پیا‌ئه‌ی مه‌ی راگه‌ر، وابزانه ته‌نیا تو‌ه‌ه‌ی
 مروقی له ژینگه‌ی تاوان وه‌سه‌ریپکه‌وتووه
 خه‌م بخه‌ره ناو چارۆکه، تادی رۆژی شه‌ی

بربره ی پشتی گهل، گه شه کردنی مندانه
 به بالاً بچوکه و خه ونیکی گه وره له مائه
 یاساوریسای کومه نگا نه ستوی وورد دهکات
 دهستی بردراوه و داهاتووی له گهل شه مائه

لاوانی دووره دوست پرساریان بوناو دئه
 نامانج و مه به ستیان بو بونکردنی گوله
 دهست رویشتووبن، یان دهست کورتی ناسین
 داهاتوویان، له تهک بریای ناخوش بوناو گله

هیواش به سه ره وییدا برؤ، له شلک نه رمتر
 له واده ی خویدا ده تبات بوناو هه شی گهرمتر
 که زانیت له ته مه ن داده برپی و کاتت نزیکه
 چاتر له پیشوو، نیو بگهزه له جاران خراپتر

مه چوره لای سیاست که له کونه وه بیباره
 خزم دوستی پیاو کوژهو هه ردهم یاسای شاره
 دلۆپیک مه ی سه رمیز سه را پای که ون دینی
 مه ردانه بژی، هه موو خه ونه کانت گوره وشاره

چه توون که یه کی به بی دهسه لات دهرانی
 ملی باده دا و په لکیشی دهکا بو زیندانی
 بهنده ی نیلاهییه و یه کی تر نازاری ده دات
 کهس نازانی، کامیان دهری بو سووتانی

له که وندا چه ندان برسین و ته نیا یه کی تییره
 ره شه بای سامان هر به لانه ی خافلاوی فییره
 سروشت له بلندی دره خته کانه وه بو ده هاوی
 که سیکیش که هه بووی که ون بوو ده لین شیره

هاورپیکانت بانگ بکه بو مه ی به سه پشته کوئه
 که ون هر چه نده پیره ، که چی هر توندوتوئه
 زهوی له به ریپی ناسکول خولانه وه ی نابینریت
 سروشت دوور له مروقه و چاوی له نهرم ونوئه

به سه ربردنی ژینانی بی به رنامه نه سته مه
 هر چه ند نه خشی بو دابنری هر که مه
 چاره نووسی ژیان له دهستی مروقی بی که لکه
 تا که ون ته مه نی زیادکا، زیاتر دهوری ته مه

زهوی به تهنیا نه وشکانی و ئاو پیك نه هاتووہ؟
 تاشه به ردیش هه یه كه نه گه ئیان رانه هاتووہ
 بنی زهوی نه گهر سه راوسهری هه موو ئاوبیت
 بو تانیستا، جه بله ی هه ش پیك نه هاتووہ؟!

خوزگه بخو به چوری مه ی سه رخوشكه ر
 دلخوش دهژی بی پیچ و په ناو ژانه سه ر
 چاوبرسی چاوی نه كوخته یه کی بیکه سه
 به م شیوه یه رهفتاری ناپاکی ده باته سه ر

نه هریمهن مروقیكه ، فكره ی هوش داده گری
 به دره وشته و ناوچاوی کییم و زووخواو ده گری
 خوده رده خات و توش خوت ده خه یته گومه وه
 هاتوته پیش و دوولاقی کوتری ناشتی ده گری

مروقته ی زوره، به لام مه به ستیان نازانی
 ده ریان ده هاوی به تووره یی بو هیچ نه زانی
 مهرج نییه وته ی زور مانای زور ببه خشیت
 هه موو فه یله سو فیکیش نه فییرکردن نازانی!

سروش‌ت کاتی نه‌فره‌تی نه‌ مروّف کرد
 به‌دناوی کردوو ناخوښی پرووی تیکرد
 هه‌رچه‌ند هه‌وئیدا هه‌ستیتته‌وه . نه‌بوو
 که‌ون هات و خیرا هه‌شی به‌سه‌ر کرد

ژیان هه‌ر تا وه‌سه‌ر پیداه‌که‌وی زورخوښه
 دواتر تووره‌ده‌بی و هه‌تته‌داته‌گوشه
 نه‌و مروّفه‌دخوښه‌که‌ نه‌پرووی بووه‌ستی
 نه‌و که‌سه‌ش مه‌رده‌که‌ تامرند مه‌ینوښه

نه‌ ژیان سارد مه‌به‌وه‌که‌ داراییت که‌م بوو
 زه‌وی هه‌وئیدا، به‌لام هه‌وئی مروّف نه‌بوو
 نه‌دارانی دنیا‌بی به‌نامه‌ده‌رون به‌رپگادا
 خه‌ونیان هه‌بوو، که‌چی کرداریان نه‌بوو

له‌سه‌ر پیی خوت برۆ پیش دارمانی زه‌وی
 شه‌راب بوّتو خوښ کراوه‌که‌ نه‌هزدا که‌می
 کاتی ده‌ستی لیئه‌نگره‌که‌ خوڤ ته‌واو ناوابوو
 وایدانی زور بلندی، وه‌ک سپیداری چه‌می

که پیره ژنیك واخوی نیشاندا، وهك مریه مه
 رابردوی هیج کردووه و له خه م رۆژی ته مه
 کاری که نه کراوه به لای زوو نه نجامی داوه
 له پاشان گه راوه ته وه بو ته زییحاتی نه سته مه

باخه وانى باش، هه موو گوئیك دهروینی
 سه رقاییان دهبی و سه رجه میان ده دوینی
 وهختی که چاوی به پرووی یه زدان هه ئدیت
 له کوومه ئیك گول، ره گیکی وشك دهردینی

مروقی دهستپر هه ئهی پیاو له هه لا دهدات
 سه رباری گزی خووی چه پلهی بو لیده دات
 نه و مروقهی که رایکرد به ره و تانه لیدان
 بیناسه وه، سه رشوری له دهروونی دهدات

فیتنه ی ناو دنیا به ئاشکرا قیزی له شه رابه
 سه فته ی پینییه و ههروهك پشیلهی بی بابه
 نه وکاته مات دهبی، که سفره و خوانی بیینی
 گفت و لیدوانیشی بو خه ئک وهك قه سابه

گهردوون مروّف نه پیناو خویدا دهکوژیّت
 بو دهماری خوی خونینه کانیان دهمژیّت
 مروّفیش به هه مان شیوهی نه و زورداره
 سهده به سهده نیسقانه کانیان دهکوژیّت

بهرزی و بگه ری، چونکه دهرمانی چاوه
 وازمه هیینه کاتی زانیت بهری دلت گیراوه
 که به سر باسکیندا سرکه وتی ماوه هیشتا
 به پیاآه یه ک بیپیوه که نه خشه که ی لاماوه

هه وئمه ده به سر گه رمی هه را بوروژیّنی
 نه سه رخویه هه وئبده دوستایه تی پیکبینی
 دنیا وادیته پیش چاو هاوشانی ته مه ن بی
 هه وئده نه ژیانندا راست و دروستی بچینی

گه مژیهی خوشیه کی بیسنوره بو نه زانان
 هه رچی نه دلدایه دهیدرکینی بو به دکاران
 په رژیّن بو هوشی دانانی و زوو تیده که وی
 هه ر زوو پیی ده زانن سیخوری راویژکاران

مروقی وریا ژیانی پیدهنی به ره و سهر
 نه رکی خوی به جیدینی بگره تا هونه ر
 نه گه ل ژیان نه جه نگدایه بی سلگردنه وه
 په ناگه یه ك دهكا بو کویله ی هه ش به سهر

مه ترسه نه که سیك که هه رده م هه نه شه یه
 دره نگ توره بوونیش قازا نجیکی گه وره یه
 دانیشتوانی زوریش دهسکه وته بو پادشا
 بازرگانیش نه هه وئی پرکردنی گه ده یه

گه ر کومه نگا بیزاربوو، روویکرده نه هه مته تی
 بزانه گشتی سته میان لیکراوه بو سووکایه تی
 زه فهر نابری به که سیك که به دل فیداکاره
 هه رگیز نه ناوناچی، چونکه خه می خاکیه تی

به یه کی پیمه که نه که نه دهم و چاو ناته واوه
 به دهستی خوی نه بووه، سروشتی وارپه خساوه
 که وا به م کاره شت وه ستاکه ی تووره ده که ییت
 بزانه خوت بو خوت نه ژیاندا چیت داهیناوه

نه‌وه‌نده نارامبه تالاشه هه‌ستی پیده‌کات
 فکر بکه‌وه تامانگ به‌شینایی ناسمان ده‌گات
 میهره‌بان به‌له‌گه‌ل زوئم لیکراوانی دنیا
 په‌شیمان مه‌به‌وه تاکاتت به‌مردن ده‌گات

نه‌زان مؤخی لای خه‌لک باش ده‌خوینریتته‌وه
 خو‌په‌رستیش کلیلی ناوه‌رؤکی زوو ده‌کریتته‌وه
 هیچانی دنیا کومه‌ئه‌له‌ ده‌به‌نگه‌کان دده‌ن
 ده‌یانه‌وی په‌ژاره‌یان چه‌ند ساتی بره‌ویتته‌وه

مروقی راستگو له‌گفتدا فکر له‌وه‌لام ده‌کاته‌وه
 که هیلاک بوو گه‌رووی که‌می به‌مه‌ی ده‌شواته‌وه
 راپوئژ ده‌کات، تا‌وته له‌که‌سانی تریش وه‌ریگری
 له‌کو‌تابیدا ته‌واو ده‌بی و به‌خوشی ده‌رواته‌وه

نه‌گه‌ر نه‌یاره‌که‌ت برسی بوو شیرنی بده‌یه
 که له‌ریگاکه‌یدا هه‌ئه‌ی کرد چاوساگی بده‌یه
 به‌م شیوه‌یه شه‌رمه‌زاری رووی داده‌گریت
 که رووی له‌ده‌رگات کرد باش رووی بده‌یه

هه موو سامانی دنیا پیکیک شەراب ناهینی !
 مه یخۆر نامادی دهکا و نه گلدا ده پیرزینی
 زیاتر نه په یادابوونی سامان کاتی پیویسته
 وهک بییری که دو نه مه شکه که ییدا بژینی

به خوتدا هه ئەمە ئی، باخه ئکی پیتدا هه ئبلین
 نه وانە باش نین، که چاکه به خویان ده ئین
 نه و که سه ریزداره، که ریزی خوی وه لاناوه
 خه ئکی هه ردهم سروود بو ریزه که ی ده ئین

جیاوازی مه که نه نیوان خوا پیداو و هه ژاری
 مروّف هه رچه نده نه بووبی ریزی لیده باری
 به چی ده چی هه موو سامانی دنیا هی تویت
 ناو ریده یته وه و هه زاران لا نوتیت لیباری

که کارت به یه کی کرد به جوانی ریزی بگره
 دئی بده وه و باش ناوی ناوچاوانی هه نگره
 وهک تو مروّفه، نهک کویله ی ژیردهستی تو
 دوو دهستت بو مانه وه ی سه ری به رزت را بگره

مروقی چاوی له وهه گرتن بی نابیتته هیج
 خواردنی نانی په نجیک دنیا دهکا به هیج
 قیزت له که سیک نه بیته وه شه راب دنوشی
 به هوش کاریکه، نهک به بادانی دوو لیج

هر کویله یه له بهرزی دنائینی و داماره
 بو بژیوی کورپه ی، بی نارام سهری داناوه
 ژیان واجوانه، هر که س دسوزی کاری بی
 دوور له وهی دهستی له ژیر چه ناگه ی داناوه

مروقی پیویسته به سهر دهرونیدا زال بی
 له بری توورپه ی، ناموزگاری له مال بی
 مروقی تووره کانیه کی لیل و بیسووده
 دایم هاوار دهکات، وهک له ناو چال بی

له ناو که ون مائی راستی له مائی خه و پاکتره
 راستی پر چیژه و تامی له خواردن زیاتره
 تووشی ههرشتیک بی گله یی له خوی دهکات
 مردنیشی له دوا بی، هیشتا له درو چاکتره

که لوت به‌رزی خراپه‌ی به‌رهو پرووتکرد
 وا بزانه به‌رامبه‌ر هه‌زارانی تریشی کرد
 نه‌وکاته‌ش به‌زه‌بییت به‌رامبه‌ری هه‌بی
 هوشی هه‌روا هاتوو به‌ده‌ستی خواکرد

رِیزی گه‌وره‌کان بگره، چ نیر و چ می بی
 شه‌و هه‌ر شه‌وه، به‌فرانبار یا ره‌شه‌می بی
 لایه‌نگری که سیکیش بکه، که نه‌و بو‌تویه
 جیاوازی نیه، گاوری یا نیمانداری ته‌کیه بی

مه‌ی ده‌رمانه بو‌چابوونه‌وه‌ی برینی شه‌پریو
 زانستی‌که بو‌گه‌ران و دوزینه‌وه‌ی دۆل و کیو
 وه‌ک چۆن کانیه‌ک، که به‌هاران ده‌ته‌قیته‌وه
 ناوهاش گرنگه بو‌خاوی‌نگردنه‌وه‌ی دهر و نیو

ته‌مبه‌ل زوو خه‌ساری خانووی ده‌رزی
 هیزی نیه هه‌ستی، به‌دکار مائی ده‌دزی
 به‌چه‌نه‌گه‌ی سپی له‌پای چی کارکردن
 خه‌یائی ساوایه و پیی وایه ته‌مه‌ن ده‌زی

که ریوار بووی خۆت مه خه ره هه راو کیشه وه
 دهنگ به رزی بۆتۆ نه بی، و اباشتره بتوییته وه
 له فکری ریگای دوورتبه به کیشانی نه خشه
 سه گی هاریش با له دهوری چیاکان بخولیته وه

ژیان هه رایه که، پرسیار تییدا سه ریهه ئداوه
 مروّف و جند و فریشته، هه ر بویه ک پیناوه
 مروّف هه ر ده بی پروات بۆ ژیانیکی نادیار
 که چی مردنی فریشته کان هیشتا نه زانراوه

داریش نه بیته هه ر دروست ده بیته ناگر
 سه رسپیش نه بی یه کیك هه ر ده بیته راگر
 دووبه ره کی به بی دووزمانی بوونی نییه
 که شتت له سه ر شان نه بیته، نابیه بارداگر

کینه له دل، به لیوه کانی خۆی ده رده خات
 ناخی پر له کیه و زووخواوی به گه رده خات
 قرته ی په نجانی دیت و چۆکی ده له رزی
 کاتی تۆله کردنه وه ی بۆ کاتی تر دوا ده خات

گفتی شیرین زوربهی کات سه و دای فیله
 له شیوهی کاریز زور جار ناوه که ی لیله
 مروقیکه دراوسیگانی به نادیار ده فروشی
 دهرنه نجامی شوینیکه ، نامرازی پاچ و بیله

بیئاگا مهرۆ ، که می له به رامبهرت تیگه
 پرو جوانی وه لانی ، هه ولده بگه ی به پیگه
 زهوی هه ردهم له دهوری خور ده سورپته وه
 تاسه رت ده چینه ژیر گل ، تو نیته جیگه

بهرد مه گره له پرووی دهروازهی دراوسی
 نهک پوزی دابی پرویتیکه ی بو نهوسی
 واده ره خه بوون بربره ی پشتی توپه
 بیبار ته له ی ناوه ته وه تاده مارت بیسی

نه مرو ژیان لای توپه ، به یانی بوپه کی تره
 ده ریاش هیشتا بو ناو ، چاوه پئی کانی تره
 باران ته نیا بو مروق داناباریته سه رزهوی
 وهک فکرت لیکردوته وه ، زانینی زور قوتتره

که ریچکه یه کت گرت ناپاکی تیدا مه که
 فراوان بوون و نه شو نماکردنی بۆتۆ چه که
 هۆشی ساویلکانه وهك هه شه بناغه که ی
 چ له ژیری بی یان له سهر بۆتۆ هه ریه که

هه رچی نه که وندایه نه زموونی نیوه ریگره
 بۆ داهاتوو بمینه ، دهست به ژیانته وه بگره
 زۆردار مه به ، به ئکو زانبه به سهر خۆتدا
 زانست له دواى خۆت جیهیلله و پاشان بمره

مروڤ بۆ ژیانکردن خه ریکه دهروا به لیشاو
 رۆژ که ئاوابوو ، هه رگیز ناچیتته ژیر ئاو
 هه ساریکه سه روو خواری به تال و بۆشه
 خه پله هه لگه راوه ، له شیوهی توپی چاو

ئوت بهرز که سی له شیوهی خوێ خوشناوی
 نه بادا رۆژی شیتانه ، کوچیک بۆ چاوی بهاوی
 مانگیش له شیوهی رۆژ رووناکی ده داته زهوی
 له گرهو رووناکی جیاوازیان ده که ویتته ناوی

سوکایه تی به که سی مه که ، که نه تو باشتره
 له باسی زانستدا ، بیگومان نه تو به تواناتره
 خه نجهری ژهنگاوی له کالان مه هیینه دهر
 زانیاری سروشت بیینه که نه مروؤف کونتره

به دوای سیبه ری خوتدا بگه ری و دنیا به
 نه کاتی ناده میشه وه ، که پیی دهوتری بابه
 کیشی برا گه وره هه نسه نگینه به هوش
 باش هزر درووستبکه و نه خوت وریابه

گه ران به که وندا ناشنا بوونه به یه کتر
 زانستگه لیکه نه هه زارانی نادیار چاکتر
 دژایه تی فکره یه ، سه بری به ولاتان داوه
 چاویان هه نایه به زور پهرتوکی نازدارتر

که سی بیبیزی پاکی بو خوم و خوته
 بزانه له پال دره ختی به زنجیر کوته
 چاوی له ریته بو بازرگانی کوتمت
 پاشان بو رابردووت شین و رپوروته

له مندائی به رهو لاوی، ئینجا هاتنی پیری
 خوشی نابینی له کهونی هارو پر نه سیری
 تازه لاو وهك تازه لاو لاوی به رز بۆته وه
 به هوی رووی دا پۆشراوه، دامرگاوه بیری

لاوی که مهسته نازانری بۆ دهگریهت
 چۆته ده ریای راسته قینه و پر هه بیهت
 هیمن ده پرسی فرمیسك بۆ بۆته رووبار
 بیوه لامه به هوی رۆژو سیبهری روومهت

له دوا که سیك مه گهری نیازی سه مابی
 له تهك هه ژاری بووهسته زانای بریابی
 ساوئیکانه هه نگاومه نی له ریگای چاندا
 بیکار مه لاوینه وه نه وهك منداله شابی

بییهیزمه به له ته نیایی که مامۆستای هزره
 له چه ندان ریگای نووسدا یه کیکیان زبره
 به ته نیا تۆنی ناواری بی شوین و کات بی
 ورینه پاسه وانه و ته نیا چرکه یهك خۆبگره

گوته‌کان زوو هاتنه ناو ژیان و نه‌پر ون بوون
 مروقه‌کانیش بهم شیوه‌یه نه ژیاندا ورد بوون
 گوته‌کان بیتاوان بوون و مروقیش تاوانبار
 هردووکیش به‌یه‌که‌وه، ته‌من کورت بوون

مه‌ینوشم بینی به کول بو دایکی ده‌گریا
 نه‌سرینی ده‌که‌وته زه‌وی، داواکاری به بریا
 نه بروادار رامام، به‌زور دایکی ده‌خسته‌ده‌ر
 چاوه‌رپی مهرگی بوو، چونکه ژیانی بو دریا

نه زینده‌وه‌راند، می زیاتر سوز ده‌گه‌یه‌نی
 بو هه‌ر کاریک، په‌یمانی خوی ده‌گه‌یه‌نی
 که تاوی نه که‌وندا زائیت به‌سه‌ر نی‌رینه‌دا
 ماوه‌یه‌کی کورت دنیا به‌له‌رزین ده‌گه‌یه‌نی

هه‌رچی رووبدات جی په‌نجه‌ی سه‌رکرده‌یه
 بی دادی و تاوان پیوستی به‌لیپرسینه‌وه‌یه
 گه‌ئی بی سه‌رکرده‌ ناگا به‌داهینان و دلخوشی
 وه‌ک مه‌ری هه‌ژار پیوستی به‌بژاردنه‌وه‌یه

درك هه چهنده نامویه، له گول باشته
 بو پاریزگاری خوی له هه موویان شاتره
 گول هه ردهم لاسکی نامادهیه بو قرتاندن
 بونی بوته نازناوی، به لام درك داناتره

مروڤ بونه وهریکی کهونه، به ته نیا هه ئناکا
 ژیانی رابردووی هاوشیویه له تهک ئیستاکا
 سیاست و هزر بوونه ته سه ردهمی گوزه رانی
 بونه وهری هزره و سروشت دهروونی تییرناکا

زهوی تا پشتی کورتر بیت ژیانی ناخوشته
 چرکه یهک مهستی له سهدان یاسای باشته
 هه موو کات دوو مروڤ باشته له مروڤیک
 گوئی نازادی له چوارده وری ناپاکی پانتره

کاری گیلان هه زار کاری نه شیای له دووایه
 هزرینی سهدان زانا له هوشی کویله یه کدایه
 زانا چاوی له هه ژاره و کویله و که لاهه ده بینی
 کویله دهست به ستراره و هوشی زانستی تییدایه

ئافرەت ھەرچەندە كۆيلەيە، بەلام ھۆش ناسە
 بۇ كۆرپە ئەكەي زياتر ئە پىياو بەسام و تاسە
 مال دەنئەتە ژيەر پىيەكانى ئەبرى ھەناسەيەك
 خەيائى دوور دەپرات، ھەرۈەكو كەش ناسە

كەون شىتتى ھەرايە بۇ بەندەي كاكى
 خەيائىشى دوور دەپرا ئە دىئاي پاكى
 جريوھى قەفەزى بەرەو ئازادى دەپرات
 ناسك دەپرا بى جياوازى جوت و تاكى

گوپرايەئى ھەژارە، بوژيان رېگاي بىنيوھ
 بىكەسانە گەراوھو زانستى ولاتانى گوشيوھ
 چ ئەمشەخۇرى كەئەكە رزيوى مال دەكەي
 ئەبرى پىشكەوتن چەندبارە سامانى دزيوھ

تەمەن زياد كرابا، ھەموو كەس زيادى دەكرد
 سات دواى سات، ساتى بىداری كاول دەكرد
 كەرسەكە خوئى دەخستە ناو گەرووى وشك
 بو ژيانى خوى، چەندانى ترى كۆيلە دەكرد

هاورپی خراب، هاورپته تا هه‌بونت دیاره
 له بی هه‌بونیدا هاوه‌ئیکه له‌ته‌ک ره‌شماره
 کومه‌نگاکان چه‌نده‌ها کاتیان به‌سه‌ردا هات
 له‌شوینی زانست و له‌شوینی باسی به‌دکاره

خوزگه به‌مرۆقی رووخۆشه تا کاتی نیواره
 گیرۆده‌ی کیزۆله‌ی رومه‌ت تالی دیمه‌کاره
 ساتی له نه‌سریندایه‌و ساتی بیخه‌م ده‌ژی
 وه‌ستاوه‌و سیله‌ی چاوی له به‌یاری رووباره

مه‌چۆره ولاتی که فه‌یله‌سوفی خاوه‌نیه‌تی
 ولاتیکی هه‌ژاره، بو داهاتووی خه‌میته‌تی
 سامانه‌که‌تی به لیژمه مه‌خه‌ره به‌رده‌م
 هه‌تیویکی ولاتت به گریه چاوی لییه‌تی

به‌وته‌ی نه‌فامان هه‌رکه‌سی ده‌بی رۆژ ببینی
 که‌واته کویری نیه، بگه‌ری بو خراپه کرینی
 لیوت به ددان بگه‌زه با هزرت بکه‌ویته‌وه کار
 ژیان تائه‌و چاره‌یه‌کی بکه له دووری گربینی

تو خودا ستایشکه، نهك بهندهی نه دایك بوو
 بی ههئه نامانجت خوابی، نهك كونده په پوو
 تیر بخورهوه نه ناوی میوه که خوا پیی داوی
 هاوهل مه هیینه بو خودا که خوی خاوهنی بوو

رؤژگار تینا په ریت نه باسکردنی بت په رستیدا
 مروفت زینده وهریکه ویله نه ژبانی سروشتیدا
 بی هزر بالده گری، نه خوشی سهردان و گه پان
 سهرمه سته، نه دواي شای کولتورو پیروزیدا

دنیا به دهست سامیه گانهوه تالی خواردووه
 هر نارامیه به فهیله سوفهوه مانگی هه لاتوه
 هر کزه بایهك مه ترسیه بو چه م و داری ته پ
 هوشی نارامیه کان به فکروهوه نه گه ئی راهاتووه

تا گه ردوون مابی بیهاوتایه داستانی چه م
 سروشت بهرچاوی گرتووم به هینانی ته م
 سهرم سورماوه نه مروفتی که رووی نادیاره
 نازانری کامیانه، خوی په روانه یه یا شهم

فیرعه ونه کان کاتی که بت په رستیان ده کرد
 به هوش ههره می گه وره یان دروست ده کرد
 مروقه کانیش رامهینرابوون بو کویلایه تی
 که سیش له ناستیاندا سه ریچی نه ده کرد

له سهرتا به ریزی، که ده چیته ولاتیك
 پاش ماوهیه كه به ملت هویه تویه کوتایك
 مهزی له ولاتیك که تاوهریك شك نابهی
 سهگی ده ریا، بی هو ناچیته هیچ چایك

زهوی سال دوای سال به رده وام دهنیشیت
 به هوئی ناو و بورکان شوینیکی دهنیشیت
 له نه نجام چیاو دهشت و دول درووسته بن
 دستکرد نینه، سروشت هه ئیانده کیشیت

له کومه لگادا به چاوی سهیری هه ژاران ده که ن
 گوایه چوارپین و زین و کورتانیان بو ده که ن
 بیبه زهی، له پیناو مانه وهی پله و نیشنگه دا
 بازرگانی به بهرگی شر و دراپیانه وه ده که ن

چاویکی خۆت مه‌گۆره‌وه به‌چه‌ندانى ولاتان
 سوودیان نیه که ده‌گه‌یته دیاری و خه‌لاتان
 هه‌رکەس هه‌وئى شکاندنى که‌سیکی تر بدات
 ده‌روونی نزمه‌و ناگاته سه‌گی به‌رده‌رگه‌تان

هه‌وئبده با سه‌ربکه‌وى به‌سه‌ر پلێکانه‌ی ژيان
 به‌زیانیك و دوو زیان مردن نایه‌ته ریزی گیان
 بارانیس که نم نم باریه سه‌ر په‌ئه‌ خه‌رمانت
 مه‌گریه له‌به‌ر دڤخۆشى و قازانجى پوچ و هیچان

که که‌سیك ئیٔ ترسا، به‌ره‌و روو سه‌رى دینی
 ده‌روونی ته‌مه‌نایه‌تى، له‌ ژيان تالیدا بتبینی
 هه‌وئده‌دات کویربى، به‌لام ساتى تو نه‌بینی
 که هیچ نه‌کرا، هه‌وئده‌دا به‌جوانى بتدوینی

ده‌ورانى فه‌له‌ك زۆر سه‌یره، مرؤف بادهدات
 یه‌ك فکرى لی‌ره‌یه و یه‌کى دنیا قوت دهدات
 یه‌کى ده‌گریه‌ت بو ته‌مه‌نى له‌ده‌ست چووى
 یه‌کیکیش له‌ ده‌ستی رۆژگارى خوى راده‌کات

مروفت که نه بوو بوو چاوی له دهستی زورداره
 پیویستی به تو زقائه دهرمانی دهر دو تیماره
 مروفت ههرخوی رۆزگاری خوی تال دهکات
 گوند جیده هیلی و نامانجی کۆچی بو شاره

زمان دريژ دهنگی به رزه هه تا هه ناسه ی هه بی
 کۆمه ئیک له خوی کۆده کاته وهی تا ناگایان لی بی
 جشاک دهوروژینی و تووشی ناوهردگایان دهکات
 دواتر دوور سه یردهکا که ته نیا چاوی لی بیان بی

گفت گواستنه وه پیشه ی بیکارو سیخوره
 له کۆتایدا جیگا که ی مهرگی گهرموگوره
 خووی پیوه دهگری تا ماوه له ناو فه له ک
 که کاتی هات وه ک کیسه ن پشتی کوره

نه هاربه و نه هه را سازکه، گهر دهر وونت گهرمه
 که درووست بوو، هه لاتن لی ترسنوکی و شهرمه
 دواتر چاوه رووست کۆتایی پیدی له ناو کۆمه نگادا
 چونکه له ناو کۆمه نگادا یه کی هه یه که بینهرمه

گه‌یاندنی وته‌ی درۆ ئاشکرا‌بوونی زۆر نزیکه
 راستی وه‌رگرتن نه‌ هه‌ژار، وه‌ک پ‌ژانی لیکه
 سه‌یری برژانک بکه، که نه‌سه‌ر چاو کارده‌کات
 هه‌ندی کاتیش درۆ پ‌زگارکردنی قه‌ئش و تیکه

شانازی به‌داهاتوته‌وه‌ مه‌که، که بیخه‌به‌ری
 دنیا نه‌گۆرانه و سروشت ده‌یوه‌رینی به‌ری
 گه‌یشتن به‌پیری نزیکه و کاتی زۆر که‌مه
 ره‌وشت بکه ئامانج، نه‌ک شه‌راب و په‌ری

با هۆشت پیتدا هه‌ئبلی نه‌ک دوو لیوه‌کانت
 به‌ردیک که قورسه مه‌یخه‌ره ناو شانه‌کانت
 بی هزر، دوا‌ی گورگی مه‌رخواردوو مه‌که‌وه
 با قازانجت زیاتر بی به‌رامبه‌ر زیانه‌کانت

هه‌ئمه‌چۆ، که ده‌زانی زوو سارد ده‌بیته‌وه
 پیمه‌که‌نه به‌ براكه‌ت کاتی گه‌ش ده‌بیته‌وه
 ئیره‌یی پیمه‌به‌ نه‌ک جاری رووبکاته تۆش
 ئه‌و که نوی ده‌بیته‌وه تۆش کۆن ده‌بیته‌وه

که‌سی دئسۆز به‌ناشکرا بریندارت ده‌کات
 دوژمنیش به‌ فیلّ کوئم‌کانت ماچ ده‌کات
 که‌سیک که تیربوو شیرنی دهرژینیتته زه‌وی
 هه‌ژاریش خوشیه‌کانی به‌تائی تام ده‌کات

رۆژگار خونچەت دەداتئ و ناهیلئ بیوشکوی
 به‌فیداکردنت دەداو گوته‌ت ده‌خاته بن گوی
 خۆت که مه‌ستیت نه‌کرد تانه له‌که‌س مه‌ده
 خۆت بزانه چون هاتیت و دهرۆی به‌ره‌و کوی

که‌ له به‌ندینخانه به‌ندکرای مه‌پرسه بوچی
 بی‌تاوانی تر هه‌یه له‌ته‌نیشتت به‌ مۆن و مرچی
 ولاتیك که یاساکه‌ی ژیره‌و ژوربی بو هه‌ژاران
 به‌دووری مه‌زانه هه‌یی، پیچ و په‌ناو لۆچی

جیاوازی نیه مائت له‌هه‌لاته یان له ئاوايه
 جیگایه‌ك که‌لیی ده‌ژی ولاتی تویه‌و په‌نايه
 ژیان خوی زانتره‌و ته‌مه‌نی پتره له مروّف
 گله‌یی له پوومه‌که که ژیان هه‌رخوی وایه

قهوسی ئاوی ده‌ریا خری زهوی ده‌رده‌خات
 خولانه‌وهی به‌رده‌وامه‌و کاروان دوواده‌خات
 زهوی نه‌زمونی زوره، به‌لام ده‌ریان نابری
 ژیری زوره و پر له‌کانزایه، ده‌ری ناخات

مروّف کاره‌کانی به‌په‌له‌و بی ناگا به‌پری ده‌کا
 له‌پیش خواردندا باس له‌خووشی و تام ده‌کا
 نه‌گهر هه‌وائی پاداشت و سزا بوونی نه‌بوایه
 مروّفیکت نه‌ده‌بینی، که روو له‌یه‌زدان بکا

مه‌شیوی که‌باسی مردنی هاورییه‌کت ده‌که‌ن
 جیگا فراوانه و روژی توش په‌لکیش ده‌که‌ن
 ههر به‌زیندویی ده‌روونت ده‌ردینن له‌لاشه
 پاش چهند ساییک به‌پیاوچاک باست ده‌که‌ن

که له‌خواداوه‌ند نه‌ترسای له‌مروّف مه‌ترسه
 به‌نده‌یه‌که وه‌کو تو له‌پاش مردنی بی‌که‌سه
 به‌چی ده‌چیت خاوه‌نی کوشک و ته‌لار بیت
 بو سړینی فرمیسک، که‌سیکت فریاد ره‌سه

که شاره‌زایت له شتی^۱ نیه ده‌نگ هه‌لمه‌بره
جیا‌وازیت نابی^۲ له سه‌ودا‌چیه‌ک که قو‌ن‌بره
هیمن بو‌سته‌و گو‌ییه‌کانت هه‌لخه بو‌ زانین
زانست وهرده‌گری، که دهرمانیگی خه‌م بره

مه‌چۆره ناو گف‌تو‌گو‌ییه‌ک که هیچی ئینازانی
ته‌نیا سه‌یر که واده‌رخه که‌تۆ له پیش‌وا‌زانی
شت فی‌ریه، له‌بری درکاندنی وته‌ی نار‌ه‌وا
فریومه‌خۆ، وامه‌زانه ته‌نیا تۆ شت ده‌زانی

ده‌وران پی‌ته‌وه ده‌کا، بو‌ناو تو‌ری فه‌له‌ک
پاله‌وانه‌و ئاست نزمه، له ئاستی بینمه‌ک
خۆت جی‌گای پی‌یه‌کانت پی‌یوه نه‌ک یه‌کی‌تر
مرو‌ف زالمه‌و پی‌وانه‌ی ده‌کات بو‌ پارچه‌یه‌ک

که‌سی دز ترسنو‌که‌و به‌ده‌نگی^۳ ده‌بوریت‌ه‌وه
خاوه‌ن مال^۴ له‌ترسانی ده‌رگای بیناکریت‌ه‌وه
دوور مه‌وه‌سته که هاوسییه‌که‌ت هاواریه‌تی
یه‌کی^۵ له‌خۆی به‌شک نه‌بی^۶ دوور ناکه‌ویت‌ه‌وه

رِیگایه‌کان به‌ته‌نیا هی تو نین پییدا تیپه‌ری
 بو که‌سی تریشه هرچه‌ند تییدا ماندووی
 به‌به‌ستی لی‌داه‌نی، چونکه ده‌بیته ریگر
 وا خوشتی لی‌ده‌رمه‌خه که تو کوره پادشایی

که‌سی هیچ، به باشه باس له‌خوی ده‌کا
 که‌شتیکی دیننه‌وه به‌رچاو هره‌شه ده‌کا
 راناوه‌ستی تا وتهی نارام بی‌ت به‌ده‌می‌دا
 به‌وته‌یه‌کی ناشین چاکه‌ش خراب ده‌کا

چاو له‌مروقی مه‌که که ژهر بو هه‌ژار دینی
 بو نه‌بوونی ناستی خوی، هه‌زاران ده‌مرینی
 هه‌رکه‌سی خوی جی‌اوازکرد، هوشی ناته‌واوه
 له‌ریگایه‌کی ته‌سکدا که‌ون دروکانی ده‌برینی

له‌به‌رچاوی که‌و تو‌ر و داوه‌کانت مه‌خه‌کار
 پیوه‌بوون نه‌سته‌مه، له نزیکی که‌روبار
 هه‌وئمه‌ده هاوریکانت شهرمه‌زار بکه‌یت
 چونکه پشتی‌نت شل ده‌بیته‌وه له‌به‌ر به‌دکار

هوئمه‌ده بهرد له داماوه‌کانی فه‌له‌ک بگری
 دواتر رادییت، له‌جیاتی گورگ مهر بگری
 که‌می‌ک مه‌ی بنۆشه تاهۆشت بکه‌وئته کار
 فیرت ده‌کات، که چون لانه‌کانیان بگری

نه‌زان له‌به‌ر لاشه‌ی گرانی، قیزی له‌ زانسته
 ناگاته میروونه، که بو وه‌رزی تر به‌ هه‌سته
 گه‌وره که به‌دکاری نه‌کات بچوکیش نازانی
 برۆ بو پیده‌شت و له‌سه‌ر هزره‌کانت راوه‌سته

کاتی مروقی که ناخۆشی به‌سه‌رداهاتوو
 مه‌هیله‌ بزته‌ بیته‌ ده‌ر که بو هه‌وا هاتوو
 که‌م و به‌تاله‌ مه‌ودای نیوان دوو شه‌وو رۆژ
 که‌له‌شیریش سینگی له‌سپیده‌ ده‌رپه‌راندوو

مروقی وته‌ی زۆره و گوپرایه‌نی زۆر که‌مه
 خوی به‌خه‌یال ده‌ژی، پشتی سه‌ری ته‌مه
 هه‌موو باشیک ده‌خاته چارۆکه‌وه بو خوی
 وا بیرده‌کاته‌وه سه‌رکه‌وتن بۆیان نه‌سته‌مه

تا ژيان مەودات دەداتى ئە سروشت تېبگە
 ۋەك مندائى كۆيلە ئەتەك ناخوشيدا يېبگە
 تانە ئېدان و باس كىردن مەخەرە ناو ھۈشت
 نەۋەكو رۇژيەك ۋەكو نامەيەك بەجى بگە

ئەھەر قوژنىكى فەلەك زانىارى بدۇزەرەۋە
 رامەۋەستە بۆت يېنن، بەلكو زياتر بگۆلەرەۋە
 بەدەستى پەندان و زانستە، شمشىرى تىژ
 ئەك ئەفامى سەر رېگاي ترس و سلكەرەۋە

دادپەرەۋەرى مەنويىنە تەنھا بۇ دۈستەكانت
 جشاكىش سەرگەردان بېت ئەبەر دەستەكانت
 مافى ناسياۋانت، پېش نەناسياۋانت مەخەرە
 مشەخۇر فرىئاناکەون بۇ تىمارى برىنەكانت

تىگەيشتن تىرىكە پارىزگارى ئەلاشە دەكات
 رېگاي تەسك بۇ خاۋەنەكەى فراۋان دەكات
 ژەنگى بى ئومىدى ئەسەردل دوور دەخاتەۋە
 رۇژى دووژمن بۇ ساتىكىش بى، تارىك دەكات

رېچکه يهك بگره كه سرگهردانی له دووايه
 پيوانه ی زانست و تيگه يشتنی کوتايی نايه
 رېچکه يهك مهگره كه ليی نوستووہ كوره شا
 رهنگی جوانه و له دهرونيډا ناوميدی تيدايه

به دکاری مهکه که مندائيش نه يانهوی بتدوين
 لاوکی که ونيان بو بينه تا کاتي پيري بتزيه نن
 کهون ته مهني زوره، ههرتوی ته مهنت کورته
 گهرماو گهرم مهبه له کومه لگادا تا نه تسوتين

که شوان بنوی گورگ هيرش بو مهر دهبات
 قه دبر دهبوات و سهري زوريان له ناودهبات
 پاش که ميکيش دهگه ريته وه بو لاشه کانيان
 دوواتر ريويش ديت و به شه خوراکی دهبات

وامهزانه خوری تو له سه رېگه يهکی باريکه
 له شه ويشدا، وامهزانه دنيا هموی تاريخه
 رووناکي کاتيک ليره و کاتيک لهوی هه ليدت
 گهر ژيانيش نيټ تورا، تو هه ولده وه رازيکه

ئاو كە ئەزەويەو دەيتە دەر، تەنيا بۇ تۆ نىيە
دەستى بەسەردا مەگرە، چونكە ئامانى نىيە
ئاگرېش ھىزى ھەيە ئە فېنكى بى يان ئەبىيان
ئاوو ئاگر ھىچ كات پېكەو دەستايەتبان نىيە

زانستى مرۇف ئەشيوە چىاو روبرانە
بەھەولدان پىي گەشتووە و پەرىشانە
ھىزى ھزرىش كاتىك كە پىي ئاشنادەبى
گەشە دەكات، ئەشيوە سن و مۇريانە

نەھەنگ ناتوانى ژيان ئەناو كانىدا بەرى بكا
تەنيا بۆماسى وردە، كە بتوانى تىپىدا ھەئبكا
گەران بەدوای ژيانىش ھەر ئاواھايە ئە كەوندا
ھىچ كەسىش ناتوانى بەبۆرىك باسى كەون بكا

بېسفت مەبە ئەبەرامبەر ھەر چاكەيەك
ھەولدە نەبىتە ماستاويك ئەناو مەشكەيەك
بېورە مەبە ژيان چاوپرېي ماندوبوون دەكات
كەنانت لىبرا مەشچۆرە بۇ ھىچ دەرگەيەك

که یه‌کیک سا‌وی کرد له‌سه‌ر د‌لت بینوسه
 پ‌وزو له‌نجه‌ی لوت به‌رز نیشانه‌ی بی‌ناموسه
 هه‌رده‌م ره‌فتارت ساده‌بی با به‌مه‌ردی به‌مریت
 ز‌ورو ب‌وری ده‌وریشت سییه‌کی زمان لوسه

با وشه‌ی خوشه‌ویستی و‌یردی زمانت بی
 سوارچاکی خوشه، که ده‌نگی پییه‌کانی دی
 ر‌ۆژگاری ناخ‌وش له‌بیرمه‌که له‌کاتی خوشی
 له‌ناو د‌لتدا با په‌رتوکی سه‌ر دووشانت بی

له‌خ‌وت ر‌ازی مه‌به که‌شتیگت پییه‌و ده‌زانی
 له‌ت‌ۆ زانتر هه‌ن، که وه‌کو نه‌وان شاره‌زانی
 چاوچن‌ۆکبه له‌کۆکردنه‌وه‌ی فه‌ن و زانست
 شاره‌که‌تی پی‌ده‌رخه هه‌تا بناری کی‌وه‌کانی

ژیان چاوی کردوینه‌وه که ببینین تا مردن
 هه‌ر له‌نووسینه‌وه ب‌ۆ ئاسوده‌یی و ناو‌بردن
 باشتر نه‌وه‌یه بزانی چیت ب‌ۆ مر‌ۆف کردووه
 کاری سروشت هه‌وایه‌که ب‌ۆ ئاراسته کردن

بۇ خوشى ژيان، ھەر ھەژارە شىن دەكات
 لەتاو كۆرپەي، كۆيلايەتى پادشا دەكات
 چاۋ دەگىرى بە ناو ئاكارى گەردووندا
 پەناگەيەك بۇ ئارامبۈونەۋەي دەكات

بەسۈكى سەيرى بالاي ھىچ مرۇقىك مەكە
 لاي ھىچ كەسى بەناتەۋاۋ باسى لىۋە مەكە
 گىرآنەۋەي نەبىنراۋ، رپوت ناشىرىن دەكات
 كە بەردىان تىنەگرتويت روخسار گرژ مەكە

زىرو زىو ناگات بەتۈزى بنى پىي سەربەرزى
 رىچكەي خۆت بناسە كە لەناۋ چوار ۋەرزى
 لەتەك دىخۇشپەكانى ھاۋرى تۆش دىخۇشپە
 ژيان خۇراكى بەلاش نادات بە ددان بىگەزى

رېزو خۇشەۋىستى بخەرە بەر دەمى خەلك
 بوون ھەئدە دوۋاۋە، ۋەك شتىكى بىكەلك
 باس لەچاكەي خۆت مەكە لەناۋ ئاپۇرادا
 نەۋەك لىت بدرىت بەشۈركە دارى گەبەلك

بەدناو ئەو كەسەيە ژيانى خەلك تىك دەدات
 بە نادىيارى دەروون پۇخەئەو وتە لىك دەدات
 بەناشكرا دەستى دىنىت بۇ سلاوى ناپەوا
 موى سەر دەدزى و بۇ گوريس لوليان دەدات

هۇش ھەربۆيە دراوہ بە مروڤ تا فكر بکاتەوہ
 بگەرپت ئەچاک و خراپ و زانستی جىکاتەوہ
 کەچى ھەر دواى ئارەزووہ کاتىبەکانى دەکەوى
 گوئ بۇ کەس ناگرئ تا وەلامى ورپنە بداتەوہ

ژيان بۇ مروڤ تاسەر نيە، چونکە دەمرئ
 وەکو دارى بەھار کە بۇ ھاوین گول بگرئ
 ئەوہ مروڤە پیناگات و توشى پايىز دەبیت
 ئەداخانىش ھەردەم تانە ئە باران دەگرئ

ژيان ژینگەيەكى ژانە سەرە بۇ ژیرەکان
 کۆل و بارى سەندۆتەوہ ئە ھەژارەکان
 گريان بە کەسانئ دىنى ئەناو زەرياي وشک
 جىگەيەكى کردۆتەوہ بۇ پارە ژمیرەکان

نامانجی ژیان جیوازه بۆ مرؤقی رېك و شهل
 شهل زیاتر نه راسته كان ده یانمینی نه مهل
 هدر نه وهشی روخساری ناته واوه نیی بپرسه
 له تۆ پتر هیواى به ژیا نه هه روهك باننده و مهل

چا كه ته نیا به مرؤقیك ده كرى ، كه شایسته یه
 نهك كه سانېك، كه هوشیان له ناو گالیسكه یه
 فیل له كومه لگا مه كه، كه فیل كردنه له خوت
 له كاتیکدا، كه نازانی ژیا نت بۆچه ند چركه یه !

دژایه تی مرؤقیك مه كه، كه زیانی بۆتو نییه
 پیکه نینی به پۆز هیج كاتیک فریاد رسته نییه
 نهركی سه رشانته زانین به گونجاوی بیه یه نی
 ئیره یی بردنیش به نهوانی تر مه ردا یه تی نییه

رک نه ستور مه به، كه به پۆزو به فیزان ده بیینی
 دنیا شه ویك نیه، واده رمه خه كه تۆ كه مبینی
 بزانه، رۆژ و شه و ته نیا بۆ تۆ دروست نه بوون
 تا دووچاوی كویر بکه یته وه و مهرگیان بیینی

قسه‌ی نه‌ناسراو وهرمه‌گره ته‌نیا که‌می‌ک نه‌بی
هوش‌ت والا‌که، نه‌ک له‌بری قازانج زیانت هه‌بی
دنیادیوان بدوینه تا کاروانت بگاته جیی خوی
یه‌ک سه‌گی‌ک راگره، که هیزی دهیانی هه‌بی

مه‌ینوش به دل ده‌گره‌ی بو هاورپی مه‌ی
تائی به هاورا نه‌زانی له نیواره‌وه تا سه‌بی
گهر نه‌و دله پاکه له‌ناو هی تریش بوایه
ناپاک نه‌ده‌ما و دروش به‌تال ده‌بوو جیگه‌ی

به‌دوای که‌سی مه‌که‌وه، که هیجت لی نه‌دیوه
پرسیاریکه، بزانه نامانجی له پیناو چی فریوه
کوئیه له‌زیندان بی یا نه‌ده‌شت، لی‌دانه به‌شی
گه‌ردوون زور سپله‌یه و هه‌ردوو قاجی بریوه

نیشتگه جۆلانه‌ی مندالی بی دایک و بی باوکه
گائته‌ی پیبکه، چونکه خه‌رمانی ده‌می سیلکه
کومه‌لگا لیی تیناگا، به زوویی جیگه‌ی ده‌گۆپی
وه‌ک مریشکی ته‌نگاوه، که ده‌گره‌ی له‌جی راوکه

نە پشتهۋە تە نە پشتهى ھېچ كەسى مەكە
 نەم كارەت بە بەراوردى كوشتن ھەرىيەكە
 نامەرد ھەر نەۋەنىيە كە فېتتە و فەسادى
 كاتىك كە بالادەستى، كەس بەتەئەۋە مەكە

گلەيەكانى ناو دتت بەرەو رووى چاۋ بدركىنە
 بۆكردنى ھەر كارىكت ھاۋرىكانت باش بدوینە
 وتەيەك كە ھى دوۋان بىتت باشترە نە دانەيەك
 راپرسىەك بکە ھەموو دوژمنەكانتى پېبىنوینە

كە سەفەرت كەرد نە شارىكەۋە بۆشارىكى تر
 ۋەك شارى خۇت تىكەل بە نەگەن خەلكى تر
 مەرۇف ھەرمەرۇفە بازمانىش زياتر جىاۋازىيەت
 مەرۇف كاتى مەردە كە سەنەكاتەۋە نەھى تر

نەفام سواری كەرىك بوۋە تەنھا كلكى ھەيە
 زانا نەسەر پشتهى چۈرپىيەۋ تامەزرۋى مەيە
 رېگىگى ھات و نەھات نەخۇشەكە بۇ بنى پى
 دەمىك بازەدات و دەمىك نە فەكرى خۇزگەيە

که بوسه ت بو دانرابوو هه وئده گورانی مه ئی
 هیمن به و چاوت سور که وه با دوژمنت هه ئی
 گویدریژ تا له دنیا مابی له لغاودا ناگاته نه سپ
 که باسی خراپه ی که سیکت کرد چاکه که شی بلی

له بری خهون هه وئده بازوت بخه یته گه پ
 په ئه مهر تیکه ئ مه که نه گه ئ به رخی له ر
 گورگ ماته و هه زاران فیلی له به رچاوانه
 هیجت بزگاری نابی که نه گه ئی که وتیه شه ر

ژییری گه ریده، ژیری ناو ژوور له بیژینگ دهدات
 چیا به چیا ده گه ری و له سروشتدا هه وئده دات
 پرسیار رووبه رووی خوی ده کات و به گومانه
 له پاش تووژینه وه به هوشی بریاریک دهدات

پیش چونه وه، به په نجه دهنگ له دهرگا بینه
 ناکاری جوانی ناو خه ئک بوخیزانه که ت بینه
 ژینی تال هه ر به وته شیرین ده بیت و نامینی
 ژیانیکی به تامه زرو بو نه وه کانت بره خسینه

گەنى بى خاوەن، ئافەت بەسوال دىنى!
 مەمەكانى وشك دەكاو كۆرپەكەى دەمرىنى
 لايلايەى شەوانى ئاراستەى دلى ئەستورە
 خەم و خۆزگەى كۆرپە جەرگى دەسوتىنى

كەسى سىخوڧ دەمى گلاوى پڧ لە پىرسىيارە
 ھاوڧى سەرەونگون دەكات لە پىناو پارە
 دوو چاوى زەقى بو كەلىنى ورد دەگىڧى
 كە خاوەنى نەما، رسواو بى شوڧن و بىكارە

پىرسىياركەو بگەڧى بو تۆزى زانستى گەردوون
 پانكەوتوانى خوراكخور نەگورستان مردوون
 ژيان دەيانكاتە خوڧ و ئەوانىش دەگەڧىن بوى
 دەروون شىواون و ھەر لە پىناو ژياندا مردوون

لەھەر شتى زانست فىڧىبووى ئەو مامۇستاتە
 مروڧىكيش كە ناوى بو ھىناى ئەوا ئەو براتە
 ھەژاران زىاتر بناسە تابگەيت بە ئەسرىنى پاك
 سروشت بىبارەو چركەى ژيانى لەناو دىھاتە

ئیرهی مه‌به به سامانی چاوجنۆک و بیهۆش
 له لیواریک برۆ له‌ته‌ک مه‌ست و سه‌رخۆش
 نه‌وکاته بخه‌وه که شه‌وی دنیا زۆر غه‌مباره
 نه‌ک له‌رۆژدا ناوت بانگ بکریت به‌ خه‌وخۆش

هه‌رچه‌ند تو پیر بیت، پیوستیت به‌دایکه
 گه‌ردوون تا بمینی پیوستی به‌هه‌وای پاکه
 کانیاو و رۆبار، رۆژی هه‌ر ده‌گه‌ن به‌ ده‌ریا
 بستی هه‌نگاوانان پیشکه‌وتنی توژی ناو خاکه

تاوانبار به‌بی تاوان خه‌و نایه‌ته سه‌رچاوی
 چۆمیش که بیس نه‌بی پاشه‌رۆ نایه‌ته ناوی
 په‌روه‌رده‌کردنت که رینمایی دوژمنان بیت
 خه‌نجه‌رت کول ده‌بیت و نه‌وکاته قوئه پیای

راستگۆبه‌ با کیوت به‌رز بیت له‌ناو کۆمه‌نگات
 که ده‌رکه‌وتی با خه‌ئکه‌که‌ت بلین رۆژ هه‌لات
 هه‌رگیز خۆ مه‌دزه‌وه له‌لاشه‌ی که‌سه نزیکه‌کانت
 که توژی نزیک بویته‌وه، مه‌روانه‌ داها‌تی قه‌لات

زورجار گهردوون دهتبات بهرهو وردکردن
 هوشت تیگدهدا بو غه مگینی و بیزارکردن
 ژیان پیشپرکی بوو بو مروقی زانا و نهزان
 نهوهشی نهزان بوو، له پر شوینی ونکردن

خه مخوری سروشت زوو پیری دایدهگری
 کات دوی کات نانوی و نیشکی لیدهگری
 بهه نیتیهی کەسی بهردهوامی دیده نییه
 چاو کزهو گوچانی سروشت دهستی دهگری

ژیان وردو هیواش دهیگری بهری هه ناسه
 ملت دهبری، که تهوور نهما کاری بهداسه
 بهچهند سائیک په لکی نهمام زهرد دهکات
 توزو خوئی مروق دهکاته ناو دهفرو کاسه

بفکره، هیج شتیگ له ته نیایی ناخوشتز نییه
 که خوری سبهی هه ئدی باننده لانهی نییه
 مروق هوشی دهروات بهرهو پاشوی چیاکان
 وهک چومی بچوک بچوک وایه و شه پۆلی نییه

گەردوون چاويكە و بەنيگاوه بەرز دەروانى
 جوئە بەناو سەر دەكات، تا ئاكارەكان بزانی
 كۆمەئە درندەيەك دىئىت كە وىرگ داكەوتەن
 نۆرە ناگرى و چوارپىيى سەم رەق دىئىتە زانى

بزاونى دەمى راستەقىنە وەك مەى تائە
 رەشەباى بەهيزى وەكو شەنى شەمائە
 چاوسورى خوخور دروينەى دروى نابرى
 ژيانى لەدووایەو فکرى بۆ خانم و لىوى تائە

هەرچەند ئە ژياندا بووى رىگای خوار مەگرە
 پەرۆ كۆنى ئەمرو بۆسبەو دووسبەى هەئەمگەرە
 گوئى سپى هاوشانى بەفر خوى دەردەخات !
 بە فرمىسكى خوین چواردەورى چاوانت مەگرە

سەيرى پيش خوت بکەو جاریکيش ئاوربەدەو
 هۇشت بىنە و دوو چاوهكانت بۆ كەون بکەو
 لىوت بپاريزە لەيارمەتى دانى وتەى چەوت
 سامان چەند چرکەيەكەو فکەر ئەخوت بکەو

نه‌زان داهینانی خوئی به‌زیرو زیو نافرۆشی
 هەر بویه پیش که‌وتنه‌کانی بستی هه‌نناکشی
 زانا پرسیار له‌ نینۆکه‌وه‌ بو‌ مووی سه‌ر ده‌کات
 زانینه‌کانی خوئی بو‌ هۆشی که‌سه‌کان ده‌کیشی

خۆت مه‌که‌ به‌ ده‌مراستی بیئاگا له‌ خۆت
 تا تیکه‌لاونه‌بیت ده‌ریمه‌بره‌ وته‌کانی خۆت
 هەر یار به‌ته‌نیا ناسیاو ناگریته‌ کۆشی لایلیه
 سه‌رقالی دابه‌شکردنی خه‌وه‌ بو‌ خۆم و خۆت

شاره‌نگی شنه‌ی شه‌مال شیوه‌نی شایه
 شیوه‌ی شمشالی شینه‌ شمشی‌ری شورایه
 شاخ و شاخداری دوو شاگردی شه‌پریون
 شه‌که‌تی شه‌نه‌ی له‌ئه‌شکه‌وتی بو‌شدایه

هاشه‌ی هه‌شی شوان بو‌ شوینی شیاوه
 شه‌وزه‌ری پاشه‌لی له‌هه‌شدا راکشاه
 شک له‌شوینی ره‌شه‌با په‌ریشانه‌ شانی
 شکاتی شینی له‌شورای شاریک داکشاه

شەیدای شوخی شار شیوه‌ناوی شەکه‌ته
 شوپوونه‌وهی خاشاکی پەرشى شەنه‌ته
 شین بو‌شیواوان شەوچرایە شوپوونه‌وهی
 هەش لەپشت شەکه‌تبوونی شوپی شانەته

کەش شارەزای شاری هەشە رەش شیلانە
 سروشت شەنەرەشى بو‌پاش لاشان رووشانە
 شاریک شەرمەزاری بەشى پەشتى پو‌شیبى
 شەراب نۆش لەشالای دەشتى پەریشانە

شەراب شیرنە لەشورای پادشای شومدا
 شەکه‌تى شەردەکا لەپاش شەنەى پو‌شدا
 بەپیش شوپە شاسوار نمایشى شەکه‌تبارە
 گەشکەى دەنیشى لەشوینی شەرموشدا

خاشاکی شوینی شەوچرا پەشەى راکشاوە
 شەوگەرى دانیشتوو نەرەشاییدا پو‌شکاوە
 ریشى ناوکۆش لەخستەبەرە، شوینی باشى
 بەشى پاشملە، شەرابى ناو شووشە شکاوە

کهشی شارو شاری بو مشتئی شهوی شایه
 پووشانی نهشی شهکه تی له گوشتی شلدایه
 شیروهشینی باش بو شانی شلکه تیشکی
 ههش وشین له کوشکی ره شه کوشتن دایه

پشتی شکاو شوڤه بو پاداشتی شیرهی شیر
 ناشرینتره له وشه وه بو مشتومری که له شیر
 گه شهی نیشته گه، ره شایی گوشتی نییشه
 ریشی شومیش له شاره بو گه شهی شم شیر

پیش تووشبوون به نه خوشتی شاری گاشه
 پاش شه وه زهنگ هه ره شهی نیس به لاشه
 رویشتن له په شیویدا بیمشته هاشه هاشی
 روورهش بوون گه یشتنی شل و هیواشه

میشتی شینایی شوین و گه لیشکی له شاخه
 شانهی شیلاوی، پشتی شکاوی له پیش داخه
 هیرشی شیوه کانی هیرشیان به لاشه له شورادا
 شلکی شیرنیش هوشی بو که شخه ی شه وچاخه

مروڤ سامانی نه لا گرنگه نهك خوشه ویستی
 خور دئییتته جیگه ی مانگ به گیانی ناچوستی
 ترس وایلیکردوو به پاریتته وه بو خوشبون
 نه گینا نه ده بیینرا به رزی بکاته وه دوودهستی

نه گهر باب که له شیر ی پاریزه رو زیندوو بوایه
 پیش گۆچانی دهستی ده بوو لانه ی بکردبایه
 دایک باننده یه کی سپیه و باوکیش په ره کانی
 چی ده بوو که وهك دایک جه رگی سووتابایه

گه ردوون سفره یه که چاک و خراپی له سه ره
 جوئه و سورانی بو زاناکان خوراک ی گه وه ره
 شینایی کردۆته نه وه رو ناویش بو یارمه تی
 پیوانی گه رووشیان هه مان جیگه و که ماره

هه رخوراک نیه به ته نیا ژیان به رده وام بکات
 هزر پادشایه که گشت پیداووستی دابین ده کات
 گیان و لاشه خزمه تکارن بو کردنی کاره کان
 برسیه تی نه بهر شمشیری سوای راده کات

سیاسه‌ت چنگه گه‌نمیکه له‌ده‌ستتدا نامینی
تاتوندی بگری نه‌و زیاتر دهر‌واو ده‌تمرینی
له‌سهر دوو شه‌پکه‌ده‌ستت به‌ر‌ه‌وا‌ی بده
له‌جیاتی خوراک دوو‌که‌ل بو‌گه‌رووت دینی

مروغانی چاویان بریوه‌ته سهر تاکه که‌سیک
که‌سانی تییدا ویلن بو‌به‌ریکردنی هه‌وه‌سیک
ته‌نیا بوری که‌سیک ده‌بینریت نه‌ک چه‌ندان
له‌دوای کومه‌ئیک نین ، که ده‌رون بو‌نه‌وسیک

نه‌گه‌ر دریزی ته‌مه‌ن به‌ده‌ستی مروق با
تیکه‌لی ده‌کرد له‌ناو گیزه‌لوکه‌ی تۆزو و‌با
زیاتر خوی فیدا ده‌کرد له‌پیناو سامان و پله
خوی به‌فیزتر داده‌نا له‌هه‌ساره‌و که‌وکه‌با

مه‌ی تاکه چاره‌یه بو‌سه‌بوری ده‌ردی ژیان
لابه‌ری برینه له‌کاتی خه‌ون و خه‌م و ژان
خۆم بو‌خۆم نه‌بم خالی دراوسی به‌من چی
له‌پای چی هه‌راو دوو ده‌ستی بیکه‌ه‌ئپرژان

فهوتوان فریودراوی ناو فانوسی نه فامن
 فینکاوو فهراموشن نه فراوانی فهراهه من
 فیتنه ی فره فهشلی فشهلی فشه کردنه
 فیستقی فرمانی فون نه فکردا فریودهرن

که به کاری رۆیشتی، نه ریگا ئامانجت مه گۆره
 نه دوای ههر کاریکیشت بهرگه کانت بگۆره
 زۆری بو ریگای راست، خویان گلدایه چانه وه
 خه یال دوورخه وه و فکری ناو پۆلوت بشۆره

هزر به کارینه و بزانه که ون به دهستی کییه
 تاقانه یه که هه رگیز نازانی شوینی نه کو ییه
 که زیاتر هه با که ردوون خوی نه گه لا ده نواند
 نه وکات نه تده زانی کامیان هزری هیزی پییه

چاوت نه دووی خوت بیت نه ک فلان و فیسار
 نه کو په نه جی خاراوت رابیت بو ده می ره شمار
 هونه ر بو تو جیاوازی نییه نه گه رمین و کو یستان
 پاییز هه ردیت تا گه لا نه مینیت هه به لقی دار

چاو نه کهس مه‌که، هه‌وئده خۆت تیبگه‌ی
 ماده‌کان ببینه، تاوه‌کو به‌راستیه‌کان بگه‌ی
 ږوونکی چرا هه‌موو ږیگه‌یه‌ک ږوون ناکاته‌وه
 هاوږای تالی ږو، تاوه‌کو مانای ژیان تیبگه‌ی

نه‌گه‌ردووندا سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی ناشیاو زۆره
 سروشت ئاډوگۆږیان پیده‌کات نه‌ ژینی نۆره
 جوانیک که نه‌وه‌سفکردن جوانتره‌ نه‌ چاودا
 به‌دیئاتانی ده‌خات و ژان و په‌ژاره‌شی زۆره

که‌سی زۆردار نیرومی سکیک جوت ده‌کات
 دووگیان ده‌گه‌زی و نه‌فسانه‌یان تیده‌خات
 فه‌ئه‌ک ده‌یگپری به‌ږیگه‌ی فراوان و باریکدا
 که‌ شنه‌ و ره‌شه‌با نه‌ما خو‌ی فووی پیاده‌کات

ناهی دووری نه‌ ناکامی کۆنه‌ سیخوړانه‌وه‌یه
 شه‌و تا به‌یان خه‌یالی بو‌ برین کولانه‌وه‌یه
 دل به‌ژان دینییت و جه‌رگی پرناله‌ ده‌سوتینی
 هه‌ناسه‌ی سارد و سپری نه‌ده‌وری دارانه‌وه‌یه

پېش خۇرئاوابوون ئە ئاسمان باسى دلت بکه
 مەى بکه دەستەراست و باش پرسیاری ئى بکه
 نزیك كى یه؟ دوور بۇ چ مەرامیک دەروانیّت؟
 تا گەردوون وەلام دینیّت تۆ خۆت مەست بکه

نەزان کەوتۆتە نیوان دوو بەردى گەورەوہ
 چاۋ بەخومارى ناديار دەسورې بەدەوریہوہ
 وەك دایك كە دەکەویتە ناو ناخۆشى و گریان
 بزەى پیکەنیناوی نایەت بەهانای ئیویہوہ

لەکەون سل بکەیتەوہ بەدبەختى میوانتە
 خەونى ئەفسانە ھەردەم ئەسەر چاوانتە
 دوو کیوی بەرز نیوانیان بۆشە بۇ سیبەر
 شلاۋە بى بەھرەکەیان بۇ سەر دووشانتە

لەناو بەندەکانى ئیلاھیدا دادو بیدادى ھەیە
 یەك ئە کۆرپەلەییەوہ دەخوا و پشتى ھەیە
 یەكى تر لەناو ژیان دەنائینی تا وادەى مردن
 ئە بەسەرھاتى شینی بیتاوان گومانم ھەیە

گهر سوورانی فه نهك ساتهوسات ئاؤگۆرپوايه
 كهست نه ده بېنی که مائی ناوری تیبه رایه
 خانه خوی بۆته جیگه ی نادیا ری هه ئسوراوان
 به کیتر نه ناو خه یائنه و ژیا نی نه گه شکه دایه

هاواری درۆینه دهنگی نه شیوه ی گویدرێژه
 پیش چونه ناوی پیویستی به هزرو وتووێژه
 که پرسیا ر هه بوو، بوهسته تا وه لام ده تگاتی
 هه موو خه ون و خه یائی شه و نه گلدا بئیژه

شمشیر تاقی بکه وه به هوی لغاوی نه سپه وه
 که ون نی شان ت ده دات کامه رۆژه و کامه شه وه
 خه و مه که به پیشه ی پیش هه موو کاره کانت
 نه پاش پیری به خه یائی جیگه ی خوش بخه وه

بوارمه ده به مرو فانیك بازرگانیت پیوه بکه ن
 قافلهی ژیا ن ت راگره، نه با دا گله بیت لی بکه ن
 هه وس ئاسایی بمینه وه، وهك گول به ده می
 چاوچنۆك زۆرن که ژهر نه گه رووت بکه ن

فکره ی نه مبهرو نه و بهر مه هینه پال فکره کت
 نه و که سانه زورن، که به نیازن بو شوینه کت
 فریادرس و چال لیدر پیشه ی خوابیداوانه
 هاوار و گریان مه هینه بو منداال و نه وه کت

ژیان ژانیک ی ورده له چاودا هاتوچو ده کات
 نازاری سه مه ره ی کار له دهروونیش ده کات
 له هزری شهودا خو ی له فهوتاندن ده نویی
 وه ستای بیکاره و ناروزو له ریژلییان ده کات

به رۆژ خۆت مه لایینه وه به شهویش پیکه نین
 کۆمه لگای له م شیوه یه به زوری ههر سه رنه وین
 کادینی ولاتی بیدادو بیفکر زوو کۆتایی دیت
 بیتاونی تر به سک برسی ده که ونه ناو که مین

گه وره نه توار ی خو ی بو بچوک به جی ده هیلی
 له زهوی به تالدا رابردوی کۆنی بو ده کیلی
 له دهروازه وه شینایی بو داها توو ده چینریت
 کۆله که ی شکاوی چاوی کویره بو ته نیا فیلی

هه‌ست و سۆز خۆشیه‌کن که به‌ده‌ست نایه‌ن
 به‌نامانجیش نه‌گات، ده‌ست خۆشی بۆنایه‌ن
 خۆشی بی نامانج بخه‌ره ناو توژی به‌رپیت
 تاپیش نه‌که‌ویه‌وه بۆ لوتکه پیت ناین شایه‌ن

شەراب هیورکه‌روه‌یه کاتی که نیسکت شکا
 توره‌مه‌به که ده‌می مار به‌رامبه‌رت فیشکا
 گه‌ردوون دووژمنته نه‌گه‌ل مرۆقی هۆمۆژ
 دم به قاقابه له‌ته‌ک کۆیله‌و دویره‌و که‌نیشکا

مرۆق که‌می هیواو ئاره‌زووی بۆ درۆکردنه
 گیانی پر سه‌رسورمانه و ترسیشی له‌مردنه
 فه‌له‌ک بۆ یادی خۆی ناودیوی چیایان ده‌کات
 هه‌رده‌م ناوی دووریان له‌ناو قولایی گه‌ردنه

مرۆق ناتوانی دنیا بکاته هیلکه‌ی ژیربائی
 ناشتوانی سروشت به‌ریته‌وه بۆ ناو مائی
 خه‌یالی چاوی بۆ ده‌ورانی هه‌موو گه‌ردونه
 ناگاته دیه‌اتی‌کیش، نه‌گینا ریگای پیده‌مائی

چا‌وچنۆك یه‌کیکی خۆی به‌ هزار ده‌بینی^۱
 ده‌می لاشه‌ی وه‌ك بیچوه‌ پشیله‌ ده‌میاوینی^۲
 نه‌دووناندا هاوریتته‌و به‌دانه‌یه‌کیش ناتناسیت^۳
 له‌ته‌نگانه‌دا له‌ترسی سلا‌وکردنت ده‌قیزینی^۴

چوارده‌ورت خۆش بوی له‌بچوکه‌وه‌ بو‌ درشتت^۱
 ریزمه‌نی له‌که‌سانی، که‌ به‌رد ده‌گرنه‌ پشتت^۲
 دو‌ست و دو‌ژمنه‌کانت به‌ساویلکانه‌ لیک مه‌ده‌وه‌^۳
 ناخ بو‌یه‌کی هه‌لکیشه‌، که‌ بی زانیاری کوشتت^۴

تا‌کوێله‌ی که‌ون بیت زنجیرت له‌گه‌ردن و مله‌^۱
 پادشاییت یان ژێرده‌سته‌، نیشته‌گه‌که‌ت شله‌^۲
 خه‌ونیکی دووره‌، گوێرا‌گرتن له‌ لوره‌ی کیوه‌کان^۳
 شوینکه‌وته‌کانت هه‌رتاوی چاویان پر له‌ کله‌^۴

پیش نه‌مانی لاشه‌ت گوئی سینه‌ له‌ژیان بستینه‌^۱
 سامانی زۆردار بو‌ سپینی فرمیسک به‌کارینه‌^۲
 هاشه‌ی به‌فیز، بو‌ هه‌ناسه‌یه‌که‌ بوون و باسی^۳
 که‌ بی نانت بینی، به‌ ناخ نه‌سرین هه‌لوه‌رینه‌^۴

مروقی دل ناسک شه‌وو روژی لی تیکده‌چی
 فکرو خه‌یالی روژی بوناوه‌ندی جیگا ده‌چی
 ئاکاری کهم هزر و مائخو‌رانی له‌ناو هوشه
 به‌په‌روشوه‌وه دووده‌ست و لاقی له‌جی ده‌چی

سه‌روک ده‌بی‌ت وه‌ک ته‌یر کاری نیشان بدات
 وه‌ک چۆن له‌تاو به‌چکه‌کانی شین تاوده‌دات
 نیشتگه که بو‌وته بی‌ت بو‌مندالیش شی‌اوه
 چونکه به‌سه‌ر خاتونی لایلیه‌دا بازده‌دات

داری دووکه‌س به‌یه‌ک ته‌ور هه‌له‌سه‌نگینه
 له‌ره‌گ شاره‌زابه و قه‌دی‌ان به‌ته‌نیا بدوینه
 کلکی شکاو شه‌رمه‌زاریه له‌ناو دارکه‌راندا
 تبارت ناماده نه‌بی‌ت، پشتت دامه‌نه‌وینه

له‌ته‌ک پیری‌ک دانیشه که گه‌پیده‌ی دنیا بی
 مروقی‌ک وه‌لانی که نان خو‌ری ناو جیگابی
 تیری‌ک بگه‌ره له‌دلی خو‌خو‌ر و خو‌په‌رستان
 گه‌ر بو‌ونیشت نه‌بی‌ت، که‌س خزم‌ت نابی

بۆ ته نیا ژهمی، خاڤ دهستی خوارزا ده بری
 بۆ بوونت نیه، بۆ سامانت خه ریکه ده مری
 ریگا به ژیان مه ده بشکینی دوو دهسته کانت
 تیری که ون زور به ژیرانه بۆ دلت ده فکری

تا ته مهنت پتر بیت ژیان زیاتر گه ردنت ده گری
 هه موو ساتیک له ده ورته له شیوهی تانه گری
 بۆ هیج نامانجیکت درهنگ نیه که پیی بگه ییت
 خوت بجوئینه و راپه ره وهک راجی نیچیر گری

له هیچه وه هه ره یچه، چارۆکه مان پری هیچه
 که چاوت لیمانه، چینی چه وساوو بۆهه ره هیچه
 چرۆی چاکه چۆن چه که ره ده کات له چاوت
 چیربوونه وهی چۆک و چه مانه وه بۆ هه ره هیچه

مروؤف خوی تاکه درنده یه له ناو سروشت
 برا ده مرینی کاتی پشتی خوی شوشت
 زۆرداره و له ناو گه ردووندا کیپرکییه تی
 ساتی ناوردده داته وه، که دایکی خوی کوشت

بۆ شتيك مهره، كه ناراميت پي نه به خشيت
 ريگايهك مهره بهر كه دوو قاجت پي بشكيت
 داهاتوت بينه لاي راست و رابردوت بۆ چه پ
 پوخي ريگاي زهمه نده، ماري نه ناو ده فيشكيت

خرمي دوور وه لاني، زياتر ريزبگره نه مانت
 پيش فرين به ناسماندا، پروانه نه دوويانت
 سهنگي ورگت به راوردبكه نه تهك بالداري
 ليو وشك زورن كه ده پروانن نه دوو ليو نانت

سهركه وتني كار پيوستي كرده وه ي خوزگه يه
 دواي ته واو بووني فكره، پيوستي به جيگه يه
 كريني ماسي نه ناو زهريادا ههركيز نابينريت
 هوكاري پيشكه وتنيش نه دهروزي پيگه يه

مروفي نوت بهرز كه سيكي زور قرچوك و كاله
 ههنگاي بينراوي بۆ خه نده ي دهنگ زوولانه
 كه سيكيش كه گياني خوي داناوه بۆ بيچاره
 هه ژاريكه له دهه م چوم، هاوري ته واوه بۆ پيانه

سروشت که یاسای خوئی هه‌رگیز نه‌گۆپیا
 دوژمن هیچ کاره نه‌بوو له‌ئاست شنه‌ی با
 مروؤف لایلاه‌ی بو مروؤف نه‌ده‌کرد له‌ته‌نیایی
 نه‌شمان ده‌دیت هیچ ته‌یریک له‌ترسان فرییا

که‌ون که سو‌رانی بی‌فیل و ته‌ئه‌که بو‌وايه
 که‌ست نه‌ده‌بینی تینووی فرمیسک بو‌وايه
 گوئیش که‌بونی خوئی گۆپیا بو‌یه‌کیکی تر
 تاکۆتایی دنیا، ده‌بوو له‌ناو ده‌ستیکدا بو‌وايه

له‌پێده‌شت گۆل ده‌نیمه سه‌رگۆل هه‌ر بی‌گۆتم
 لاسکی چلیک ده‌گرم له‌ناو ژیان، هه‌ر بی‌چلم
 به‌ته‌نیا هۆشم ده‌چیتته ناو هزری مانگه شه‌و
 هه‌ر مه‌ی و نه‌ی شوانن بو‌ئارام و هیووری دلم

که‌هه‌بووی دنیا‌ی قۆزی، که نه‌بوو بووی تۆزی
 هیلاکیش ناگاته که‌یف و سه‌فا به‌بریا‌ی رۆزی
 هه‌ر مروؤفی هیچ و چلیسه باشۆلی له‌دنیا داوه
 دوو چاوی سو‌ره و بۆنی گه‌نیوه پژمه‌ی لمبۆزی

ناپاکی و درؤ و دزی ژیانیان ناهه موار کردووه
 سی ریگهن شینایی دهشتیان وشک کردووه
 که بیټ و بوونیان نه مینی نه ناو مروقه کاندنا
 نه وکات ده بینی که نامؤبوون کوچی کردووه

هرگیز پاشه رؤ ناچیته وه بو سه رچاوه که ی
 زوو کوتایی پیدیت و قوتیده دات زهویه که ی
 و امه زانه که هاوریی رابردووت بو داهاتوشه
 که ناپاکی لیکردیت بچوره دهر نه په یمانه که ی

مروقه به هیواشی ده توانی گهر دوون بگوری
 هر خوشیه تی نازادی و جهنگ دینیته گوری
 گهر ناپاک نه کومه نگادا ناو و بوونی نه بیټ
 دوژمن ناتوانیت بیته لات و نه باخه لت بنوری

نه دوا ی کردنی هر کاریک داوای مافه که شت بکه
 به بی مافیش هیچ کاریک به کویله و به نده مه که
 هه وای گهر دوون ناجیگیره، به رده وام ده گورد ریت
 نه هر کاریکیشدا بیریزی به رامبه ر که س مه که

دووره پهریز راوه‌سته که هه‌رایه‌کت به‌دیکرد
 هاوړیت وه‌لامه‌نی، که ناخوشی رووی تیکرد
 سپیده کاتیکه نه‌رووی هه‌موو که‌س هه‌لدی
 چاوه‌پړی زه‌رده‌خه‌نه‌ش مه‌به که کاریکت کرد

نه‌فهرت نه‌ مروقی ریاباز و تانه‌لیدر بکه
 نه‌جیاتی به‌ دواکه‌وتن دست به‌ پیوهر بکه
 دواى تیگه‌یشتن شروقه‌کردن بینه‌ ناو هوشت
 چاوت به‌کاربینه و گومان نه‌ میروونه‌ش بکه

مردن نه‌برسان باشته نه‌چاو به‌ره‌وژیربوون
 ناوی ناوچاوان سه‌به‌رزیه بو سک تیربوون
 هه‌ولدانى بیخه‌و، مانای مروقی راسته‌قینه‌یه
 شکست هیئانیش قوتا‌بخانه‌یه بو فیروون

بو گۆمانی ژیان هیواش برؤ بو سه‌یری لانگ
 پرسیار نه‌ هوشت بکه تا بیته ناو وه‌لامی بانگ
 جارجاره سه‌یریکی زه‌وی به‌ر پییه‌کانت بکه
 مه‌ی بنۆشه به‌ خه‌یالی که‌ژالی شه‌ش دانگ

که ون لهه موو شوینیک شینایی دهریئی
 له دوی ماوهیهک په لکی زهردی دوه ریئی
 مروقیش له شیوهی رووهک دهگه وزینریت
 نازانی پاش ماوهیهک که ناویشی نامینی!

مروق به رهوشته وه رازاوهیه و رهنگی جوانه
 هور دینی بو کومه لگا، که وشکانی میوانه
 شه پوله پر ترسناکه کانی نیشانی زهوی ده دات
 له ناو گه رووی جوتیار سه رقائی پیوه رکیشانه

هه ردهم ساده به و ماده په رستی مه که
 له ولاتی خوتدا بازرگانی به ولاتانه وه بکه
 مانگ نادره وشیتنه وه که تیشکی خورنه بییت
 که دوژمن بوت پیکه نی چوختی له گه ل مه که

له ناو گه ردووندا هه موو گوئییک بونی خوش نییه
 له هه موو ریگایهک سلاو هه یه، به لام وه فا نییه
 هه رچه نده، که مردن ته مهنی دریزتره له ژیان
 جیگا که ی خوشه، چونکه وهک ژیان سپله نییه

نەھەر پلەيەكدا بىت زۆر روومەكە نافرەت
 ھزرت دىوہخان دەبىت بو ھاتنى نەفرەت
 رسوايى بائدەكيشىت بەسەر تەواوى ھۇشتدا
 لىت دەبىت بەكۆلە پشته بو برىنى رىگەت

ھۇشت پىرمەكە تاوى ببە بە دوستى شەراب
 گەردوون بو خوى دەسورپ بو كۆرپەلەى باب
 بەبىدەنگى درىژە بەژيانت بەدە ھەتا كۆتايى
 ھىندە ناھىنى ئە فکردابى ئەترسى ھەيباب

كە ھەرا ھەبوو، خۇت مەكە بەگەورەى سەرا
 تۆلىي تىبگە، ئەوكات دايدىرە بەنوکی تەورا
 ھىچ كاتىك زەرەرۇ زىان، ھاوتاي يەكتىن
 كاتى كە ھەولتتەدا، مەھىنەوہ ئاھى مەكرا

ژيان زۆردارىكە ھەناسەت ئىدەكاتە دووكەل
 ھەرچەند گەورەبى، دەتباتە شوینی چوكەل
 كە گۆلىكت ئەدەستدا، ئارام بگرە بو يەكى تر
 خاوەنى ھوشى بە، دوور ئەھوشى كەم و فشەل

پیکه وه نانی مائیك زور باشته نه خه یائی دووان
 رهوشتی خوت به نرختره نه هه زار که سی جوان
 هه نسوکه وتی باش زوره، مروفت هه ستیان پیناکا
 پیزی مالت بیاریزه و به هانهش مه گره به شوان

سکی کورپه نه تیریکه، نه وکات بو دهر و جیران
 تاخوت نه چه مییته وه هه ست ناکه ی به ژانی پیران
 په نه مه که نه ههر کاریك به نیازی نه نجامی بده ی
 نیاز پاکانه بمینه وه سینته مه به بو کلپه ی تیران

نه داخی مروفتی که هوشم به ره و لای مه ی چوو بو و
 باسی نه تاوان ده کرد، که چی نه هوش خوی چوو بو و
 نه بهر ریپا زه که ی دهستی هه نگر تبوو نه سه مای ناوشار
 نه ناو ریپا بایزه وه به ره و دزی و مه شکه ژه نین چوو بو و

چونی وچاکی، چله ی چاکی چینی چه وساو هیه
 چیری چوراو که ی چه نه مه ی بهر چرای چریکه یه
 چیده بی^۲ چاو چه ند چینیکی چه وساو هیش بچنییت
 چواربائی نوچی چه قینراوه که نه چپای چریه یه

نهینی ناو دلت مه درکینه گهرچی ژیردهستهی تویه
 درکاندنی نهینی گه رانه وهی نیه و له چاوانت رورپویه
 وهك دركيك وايه ، له ورگی خاونه که ی هه لچه قینی
 جوان پاراستنی فرمیسکی سه ریلندی و ریژی تویه

له بهر پوناکی مانگ ته نیا دانغه له شوینی بگره
 زور مه روانه و تاویک له جیگایهك سه بر بگره
 له ههر شوینیکی که ون بیت ناچار ده بی بمری
 بزئیوی سه ربه رزیشته ته نیا به دهستی مه گره

ناخوشی توشی که س مه که که خوت نیته
 خوشی ژیا نی راستگویی وهك تووی شویته
 به خرا پی خوته وه سه رقائبه نهك مروقی تر
 ناخوشی بو مروقیکه که زینده وه ریکی چلیته

هزر دم و کاتی نیه به ریکه وت دیته گوری
 له چومی ناو ده چی و کومه نگای پی ده شوری
 له خودی خوشتدا ههستی پیناکه ی که دیت
 به لیشاو دیت و هه موو که ونی پی ده گوری

گهر هزرکاریت نه زانی، شهل و شیواوی مه که
 که خاوهن پیوه ربووی، فته توتت بهرز مه که
 هزرین هه رگیز به ناز و فیز سه رکه وتوو نابی
 که پشتت چه مایه وه سهیری پییه کانت مه که

نالاندن بو سهودا، ناگاته هیج لایه کی ناسمان
 فکریه کی تائه تابه یانی لیت دهبی به میوان
 بیخه بهربه له فکریه دور، خوی دیت بولات
 هه مرؤفه خوی بکوژی زینده وهرانه له تینوان

که ون شیتانه به دهوری خویدا دهوران دهکات
 گوی به مرؤفه نادات که چون گوزهران دهکات
 زینده وهران خویان له بوونی خویان به گومانن
 دهوران هه ر پوژهو یه کیکیان سه رهو نگو م دهکات

مرؤفه کوشکی زوئم دروستدهکات و تاوی دهدات
 سروشت هوشی پردهکات و له پر لانه ی تیکدهدات
 شه مشه مه کویره که پوژی لیدهبی به شه وه زهنگ
 تاریکایی دیت و وه که لای دار که لله ی بادهدات

له کویوه درچوی گه رانه وهشت هه ربو ناو نه و بییه
 زوردار زوو له ناو دهچی و چه ند که سی تری له جییه
 بروانه له ته مه نی کورت چون بانی گرتووه بو فرین
 پاش که میکی تریش که س نازانی دهر به دهری کوییه

مروقت به له شی ناسکی سیبهر بو خوی دهکا
 به داماویه وه فکر له لوچی پیستی پیری دهکا
 خه یائی چه ند ساته وه ختی له گوزیه که ناوه
 له نه نجامدا سلاو له چوارپی و ته ویله یه که دهکا

که سیک نیازی پاک بییت، دامای دایده گری
 دهستی خوین مژان، ته نیا به په نجه ده گری
 توش لیو بو پیاله مهی ببه له داخی نه م و نه و
 هوشت بکه به رووه کیک، به لکو هزرین بگری

نه گهر گوم و ناو نه بووبا، چی ماسی ده تاساند؟
 نه گهر مروقت نه بووبا، خواد خوی به کی ده ناساند؟
 نه گهر زهوی هه رای له سه رنه با، چائی تینه ده کهوت
 گهر گوریسیش نه رزیبایه، گا و گول نه دیده پساند

خۇزگه به شیتی، که مروقیه یک بوختانی بۆدهکا
 نه فرهت نه ته و اوئی، که هه زار تانه رووی تپیدهکا
 مروقیه که شیت بیت هه رکاریک بکات خوی نازاده
 ژیریش سه رگه ردانه، بۆ ژیان خوی په ریشان دهکا

بۆ ناویک بگریه که هاودهردی نه سرینت بی
 نهک بۆ مروقیه که تینوی خوینی سهرت بی
 سه رخواویک بشکینه دوور نه خه یائی نه بینراو
 نه خوشیهک دووربه که ناما نجی بۆ مهرگ بی

کات جریوهی ته یریکه که هه ئوه دایه بۆ جیگایهک
 خوش ژیاوان تامه زرۆی لیکن بۆ چوار پیی گایهک
 هیج کیویک وهک سائی پار سه وزایی لیناروئیته وه
 گروپی دارکه ران چاوه رین بۆ کردنه وهی ده رگایهک

که سی خوی نه وچه نه بی، نه وچه ش نایهت بۆ لای
 میگه لیش شوانی وریابیت، ناگا به نوشتهی مه لای
 گۆزهیهک که سه ری ناوه ئابیت، هه ر بۆ شه راب باشه
 مروقیه ناته و او نه بی، به نه نجه راناو شینی عه بای

له كه وندا چائی زورهه یه یه کیکیشیان بو تویه
 جهوت ته به فته ی ناسمانیشت شین کراوه به بویه
 مال پیکه وه مه نی له دنیای کورت و زور زیندوو
 له سه ری دهرده کریی و ناما نجه که شت بو رورویه

که خوش نه ژیاوه ، شین و روروی دایک له بهرچی؟
 له ناخوشی دووم ده که ویتته چائی بیین بوجی؟
 که نه مام بادوای نه مانم سه نتور بکه ویتته لایلیه
 له دنیای تر بسوتینریم یان دیو به خوات به توجی؟

مروق له سه ر زهوی بارگه ی خه م و خوشی تیکناوه
 هه ر خوشیه تی ژینگه ی زینده وهرانی تری تیکداوه
 که سی زمان دریز دانانیه ، به لکو بیستراو ده که یه نی
 بیدهنگان مه شله ژینه ، چونکه دالغه یان له سبه ی داوه

دنیا خوی دوزه خه ، دوزه خی تر له پای چی؟
 مردن له ریگای هه مووانه ، ژیان له پای چی؟
 هه ساره زورن ، به ته نیا زهوی جیگای باسه
 که رۆزی زوره ، تاسه ره ژاری له پای چی؟

هاودردی ژیانته له نامیزبگره هیشتا دهنگی بادی
 جگه له نادهم هیچ زینده وهریکی بینراو بیناوك نابی
 چونکه به زاووزی نه هاتوووه وهك مروقانی دوای خوئی
 جیاوازی زوره ، وهك یهکی نوکه ری و یهکی پادشابی

ههرکه سی ره مزی نیشانبادات ، ناو دهر وونی پیسه
 مروقیکه هه ژار قوتده دات و دلی میهره بانی سیسه
 له لای مروقی تر چاکه و نازایه تی خوئی دهرده خات
 خورپه ی ترسنوکی ناودلی وهك میشوله ی تیستیسه

ردینی زور هوکار نییه بو ره وینه وهو لاجونی تاوان
 گه یشتن به نامانج نیشانه یه که بو کوئم و ناوچاوان
 ههر مروقه دهر وونی مروقی تر ده شیوینی له دنیا دا
 له جیاتی زانست ، به ته نیا ویله له دوای ناو و نازناوان

که سی که له خو بایی و قوئی ژیرشانی بهرز بوو
 وهك مه یمونیکه ، له سهر داری سهره ونگوم بوو
 یهکی پیی پیده که نی و یه کی کیش پیی سهرسامه
 ساتی کوتایی دی که پشتی وهك گۆچان خوار بوو

له خه و دابووم نامه یهك دهر وونی هه ژاندم
 کاتی به خه بهر هاتم که هه موو ژیانی رزاندم
 خه و نیك هاته پال چاوه کانم به شه که تباری
 زانم خوی بوو که بهرگی له بهردا دراندم

ژیان فیری کردم که چون پیداگرم له سه رزهوی
 خوم راست نیشان بدهم و نه ترسم له بهرز و نه وی
 گه وره یهك، بچوکیك ده هاری و بچوکتز دینه دهر
 دهر وون دیته وه لام، پیم ده بیژی توش هه ر له وی

نه گه ر یه کی هه بووبی و دوو ژن بینی
 هه رگیز ناییینی وهك یهك بیان لاوینی
 لانه و پیخه ف ده بیته ناوهر دگای میژوو
 دوستی تازه ش، دوستی کون به گریه دینی

مه ی نه فره ت لیکراو، تامی له نا پاکي خوشتره
 یادگاری پیری له په ره ی خونچه گول ناسکتره
 که داوای چوارمی بو خونیر یژیک شیاو بیت
 چادر گای نیشی نه م کاره له تلیی مه ی پیستره

چىنىكى كەون لەناو نازو بەرەكە تدا گەوزىون
چەند كۆرپەش لەبىبابان لەبىرسا گۆشتيان رزىون
بناوانى دادپەرەرى روى ناسكى لەكام چىنە ؟
سەدەيەكە دەمرن، ناويان لەكام پەرتوكى زىون

خۇزگە مېروولەيەك بام، بى جىگاو بى نىشان
بۇ سائىك ژىابام ئەك بۇ سەدەيەك دل رپوشان
مېروولە وەك شىتن، ھەموو بەناويك ناسراون
شەش قاچم پېوھبا، ئەك دووقاچ بۇ تىكۆشان

مەرج نىيە ھەمووشى بېسى بەلاوازی و بارىكى
دزى وناپاكىش بەرنامەيان كەوتۆتە ناو تارىكى
ھەرچەند نەستوربى خۇناگرى خەيال و خەون
تۆش فېكر بکەوھ و بزانه خۇت چ كەرپەككارىكى

لەخەودابووم دنيا شەلاقى بەسەرم دەكىشا
وەك ھەژار ناخم بۇخوشى سەبى ھەئدەكىشا
لەوودیدەنىيە ناخوشە، چۆن شەراب نەنۆشم
مەيگېرىش بەمشېوھىيە دلئى لەكەسى نەھىشا

مروّف فکر له دنیا بکاته وه سهری خوئی ده خوات
 وهك باخیک بچینیت و بهرهمه که ی نه خوات
 که سیك له پیناو سهر بهستی، خوئی به خت بکا
 که س ناتوانی داهاتووی له تابوتی گورستان بخت

هه وئمه ده بو ژیانیک، که ته مهنی بهرباداوی
 بو چرکه یهك بگری که ژیانی لی به فیروداوی
 تاوانبار که سیکه دووژمنی هاورپیکانت ده ناسی
 له گفتمی بترسه، هه ر به وته ته له ی بو داناوی

نازانری چاره نوسی مروّف له دهستی نه مه یا نه و
 کامیان روژ هه ئدینیت و کامیان ده یکاته وه شه و
 مروّف له ترسی هه ردووکیان که وتوته بی فکری
 له و ترسانه رهنگی سور بووه وهك دوو پیی که و

مهرج نیه باوک هونه ریك بزانی کوره که شی وایی
 له پاش دروینهش هه موو خه رمانیک سور نابی
 دوو رووهك وهك یهك ئاو نایان گریته وه تاسه ر
 گه ر کوپله بوونی نه بیت که سیش ناتوانی پادشابی

هه موو کاتی فکر و هوش باشتن له دوو چاو
 راستی ددرکینن و ده یخه نه ناو چاروکه جاو
 بینینی به بی هوش، دهریایه کی بی ماسییه
 هوش په نجه و زارو زمان ده کاته ته له ی راو

که سیك که زانا بی خوی به خرا په ده شو بهینی
 له کومه نیک گوزه دانه یه کی خراپ به کار دینی
 هه موو دره ختی به رویومی شایه نی خواردن نییه
 هه ندی جوانت ده کهن، نه و جوانیش ده تسوتینی

خه ونی ناره زوو ته نیا له هوشی هه ژارو بی چاره دایه
 راستیه که ی تاله ته نیا له نوشینی دلوی مهی دایه
 کهر خوزگه دره منی چاره سهر بویه بو نه داران
 نه وکات ده ترانی دوو دلی که فه و له ناو زه ریادایه

نارام بگره تا نارامی به سهر چاوه کانتدا نه هاتوه
 درو خاوه نی چهند تاقمیکه و له بهر مهی هه لاتوه
 تانیستا که س دنیا ی تری نه دیت تا گه شکه بیگری
 جوری مروق زوره و هه ریبه ک به ژینگه یه ک راهاتوه

راستی و چاکه و دلّ باشی هاوشیوهی شه رابن
 گهر نه شکیین هیج شتیک هاوشیوهی نه وان نابن
 ههرچیت کرد سه ربه رزانه به نه نجامی بگه یه نه
 گهر بوک و کور باشن خه سوو خه زور زیور نابن

خهمی داخی خوت بوخوت بخه وینه له مه یخانه
 بیخه م خاوببه وه خرا په خائی خاتونی دیوه خانه
 خهم بخوری خه نده یه ، خرپوئه خهمی بوئه خوات
 خاترگر خاکی خاراوه بو خلبونه وهی خاوه ن خانه

که مائیکت پی به ریوه نه چوو داوای ولاتیک مه که
 مه گری بووون شانازیش مه که به باخه ل و ته که
 بون و نه بوونی ماده هه موو مروقیکیان تیکداوه
 ترسناک مه به و له ترسی هیج که سیش سل مه که

فکر له بوونی خوت بکه وه له سهر رووی زه مین
 چهند چرکه یه ک چاو بگیړه به ره و داموو غه مگین
 پاش که میک له تاو زوری ته مهن پشتت ده چه میته وه
 که له کی هه لچنراوت به هیواشی ده سته کات به رمین

به ندهیهك لای خودا له تۆپی گه ردوون بهرتره
 مروقه لای نه و له هه موو گیانداران مه زن تره
 کاتی مروقیك مروقیکی تر بکوژی له م پانتایه دا
 نازانی کامیان دلخوشن و کامه بیان غه می زیاتره

هه رشتیک بکه ی، بزانه که مردنی له دووایه
 هه وئدانیکیش له بیر بکه که نانو میدی تیدایه
 هیلاک له تاو نازاره کانی ناخ و داخ هه ئده کیشی
 هوشی نارامی له خه یائی خه ونی دوریدایه

سبه ی دنیا به دهستی یه کیکه و دواتر بویه کی تره
 کار ریکخه ری نیوانیان، له هه ردووکیان که متره
 دنیا به خوشی به ره سه ر، تا شوړنه کراوه ته وه لاشه ت
 کوپیک شه راب بینه که له هه موو خوشیه ک خوشتره

هاورپیه تی که سیك مه که که هاورپی دووژمنه که ته
 که سیکیش بلاوینه وه که هاوره شی خه می سینه ته
 راستی له ناو کوپه ی مهیدایه، هه ربویه تائه تامی
 زیاد گه ران له دنیا دا، ریگه ی ده وئه مه ندی هوشته

هه رسه رده ميک بيټ ، نه زان که بشفري هه ر ده به ننگه
 زانستيش به ليشاو له سه ر مروقي به هزراوی چه له ننگه
 هه موو زه رده خه نه يه ک، له دوایه تی گريانی بی کوتايی
 خه ون بو زانا کاتی زووه، به لام بو نه زان کاتی دره ننگه

سه يروسه مهری هوش تیکدر، بو هه ش شیلانه
 کارو کرده وی داخ له دل، بو ویرانکردن و تیکدانه
 که سی دهستی که سیکی تر بگری خوی دنجوشده کات
 ناراسته ی فکرو خه یائی بو ناو یاده وهری رویشته وانه

دئوپیک شه راب هه موو ته که بوریکی نه فسانه دینی
 دزینیکی نادیار هه زار چاکه ی به رزازی ناو کوړ دینی
 مروق خه وی شه وانه ی بو کاریکی سبه ی ده باته سه ر
 تاله مویه ک نابینی که له سه ر رومه تی سه رده ردینی

خه ون بین و خه ون زان نه بووم، به ره و خه ونت بر دم
 بیخه م نه بووم و خه می سه ر خورت له ناو هوش کردم
 دوو قاچت بو دروست کردم بو بینینی تالوو تاوان
 مندا ل بووم و له خاکیکی نه زان بو مردن پیرت کردم

زهوی خوئی داووته دهستی مروقتا یاری پیبکا
 به نادیارى ته ئه ی داناوه تاسه ری مروقتی تیپکا
 میوه ی زور داناوه تا به پرووی مروقته وه پیبکه نی
 تاوی به شیرنی و تاوی کیش ژه هریان بو تیده کا

زهوی که دروست بوو پاک بوو ، مروقت ویرانی کرد
 خدیوی له بیابان بوو ، سه گیش پاسه وانی ده کرد
 خوشی ژیان دهر وازی به پرووی هه ندیکاندا کرده وه
 ده ون بیباگا هه ستا و مه یمونیش یاری له سه رکرد

ژیانی مروقتی چه تون ، وه نه وزیکی مهستی ناهینی
 دئی نانا رانی ، گیانی زیندووی به غه لبه غه لب دینی
 جیا له خویشی ، قه پ له ده ست و په نجه ی ساقی دها
 سیوه ره دینی و نازار به گه رووی پارینیش ده گه یه نی

مندائی که بیبکه س مابی ، هه رده م خوین له دئی دی
 جیا وازی نیه له گه ل مروقتی له ناو کومه ل به نده بی
 یاسای هیج گه لی کیش وه ک خوئی راستی ناباته سه ر
 یاسا ته نیا بو هه ژاره ، نه ویش به دوو پیی خوئی دی

به سه گریان، جیهان بینه ناو پیاښه یه کی روون
 نه وهنده بژی، که هوش و جهسته ت زیندوون
 لاشه ی توش کون دهبی و زهوی ته ختی دهکات
 ره شمائیگی نه سهر هه لده دات به دهستی چه توون

زانست لای که سیکه که تائی نه ژیانیدا چه شتبی
 که ریده ی دنیابی و کاتی نه که لاوه به کدا که وتبی
 خور به هیزه، که رمی ده داته گشت هه ساره کان
 خورگه به مرو فیکیش نه دنیا بوبینه وهو خه وتبی

میهره بانی کاتی جوانه، که خرا په ی نیوه دووربی
 ماسیش ساتی نازاده، که راوچیان پشتیان کوربی
 شیر هه رچه ند زانمه جار جارش ده که ویتنه ناوتور
 مهر جیش نیبه هه موو دره ختی نه به هاردا سه وزبی

مه لاوانی باش سهره تا نه گو میکه وه دست پیده کات
 پاشان نه روخی دریاوه به ره و قولایی مه نه دهکات
 باشترین دانا که سیکه، که بلی هیچ نازانم نه ژیان
 نه زان که سیکه زانابه، که چی بو وه لام پشت تیده کات

له دواى هه رشتى بگه رپى له كو تايدا پيى ده گه
 وهك ميوه له سه ره تا دا فه ريكي و دواتر ده گه
 پيش نه وهى ده ست له شتى بدهى جوان سه ير كه
 هه موو ريگايه ك بېره، چونكه به زانين ده گه

چاوه ريكه رى خوژگه، شه و به بريندارى ده خه وى
 سه يري سه ر چيا ده كا، هاكا كه ي روژى ده ركه وى
 كاتيك هه سته ده كات كه خوړ له به رزى ناسماندايه
 هه ر له خه يالى لوتكه دايه به لكو روژى سه ركه وى

كه ويستت مروقى بناسيته وه نه خشه ي چاوى بكيشه
 فرياي دوو ده ستى چه په لت بكه وه له پيسى ده ريكي شه
 مروقيك گومان له هوشيدا نه بى به ره و رووخان ده روا
 داهاتوى هه موو سائيكى وهك پياراره پريه تى له كيشه

له تهك هه موو شتيكى قيژه ون جوانيك ده بينرى
 له گشت شوينيكي كه ون هه ر ميه ره بانه ده كوژرى
 مه ي له ناو پيالته يهك پياريزه كه براگه وده ي گشتيانه
 هه ر خاوه ن فكه ره شه له ناوياندا له بيژينگدا ده بيژرى

پیاښه یه‌ک مه‌ی هزار دینداری ناپاک و ریاباز دینی
 مه‌ی راستی دهرکینی و فرمیسکی راستی دهورینی
 که ونیش که یاساکانی به پاکي و تامه‌زرؤ بردبایه سه‌ر
 که سی نه‌ده‌بوو که بیتوانییا بولای خوی رامی بیینی

راستی که مه، بویه مروقی راست په‌نا بومه‌ی ده‌با
 سروشت تینوی خوینییه‌تی و هه‌نسه و ژبانی لی‌ده‌با
 گهر هه‌موو که س برابر، بیگانه‌یه‌ک بوونی نه‌ده‌بوو
 به‌رژه‌وندی نیوانه و ملی نه‌ستورو باریک شکده‌با

زه‌وی به‌نغیکه و به داویکی نادیار هه‌ئواسراوه
 له‌ناو هه‌وایه‌که و ته‌مه‌نی له‌دووره‌وه زانراوه
 رۆژ دواي رۆژ کۆنتر ده‌بییت و ناوی ناوی نامینی
 له‌گه‌ل چه‌ند هه‌ساره‌ی تر، به یاسا راهینراوه

خو چه‌ند جوړ دهرونی له‌ناو مروقه‌کاندا چاندووه
 وه‌ک دره‌خته‌کان هه‌ریه‌که‌یانی له‌شوینی رواندووه
 له‌یه‌کی‌کدا پاکه و له‌یه‌کی‌کدا پیسه و له‌یه‌کی‌کدا تیکه‌ن
 هه‌رسیکیان له‌ناو خویان مائی یه‌کتریان شیواندوه

هه‌موو شتی له گه‌ردوندا به نه‌قل و زانایی دانراوه
 خوداش تام و بون و جه‌سته‌ی تانیستا نه‌زانراوه
 که‌واته خودا به‌رپرسی هه‌موو نه‌قلیکه له که‌وندا
 هه‌رشتیکیشی وه‌دییه‌نابی به نه‌قل ناوی لی‌ناوه

هه‌موو لاشه‌یه‌ک ده‌مری ته‌نانه‌ت نه‌قل ده‌مینی
 هه‌ر فکری تازه‌ش گونجاوتره له فکری دوینی
 مروفت له داهینانه‌کانی کونه‌وه فی‌ری شته‌کان بووه
 سه‌رسامه به لانکه‌یه‌ک، که کورپه‌ی تیدا راده‌ژینی

گه‌ر هوش نه‌بووبا هیج شتی‌ک نه‌ده‌بوو بوونی
 که خراپ و چاک نه‌با مردن ده‌بینرا به‌روونی
 بوونی مروفت به‌بوونی خوداوه به‌نده له که‌وندا
 که‌کویله نه‌بی، خال نایه‌ته سه‌ر رووی خاتوونی

هه‌رچه‌ند ده‌سه‌لاتت هه‌بی رۆژی به‌ریا ده‌که‌وی
 هه‌رچی په‌له‌وه‌ریشه به‌جووتبالی خوی ده‌که‌وی
 نه‌مرو پادشای، سبه‌ی کویله‌یه‌کی هوش خوزگاوی
 دره‌خت خوی جوانه، به‌لام له‌گه‌ل باران تیده‌که‌وی

له کوئی یه کسانى هه بوو روو له و ناوچه یه بکه
 یارمه تی هه ژاران بده و ناوچاوانیان ماچ بکه
 هیچ مروقیکیش تاسهر نامینیتته وه به کوپله بی
 دوور له پله بووه سته و چاوه رپی نه مانیان بکه

نازادی بوونی هه یه که یه کسانى بوونی هه بی
 پیاله ش هیوا براره که مه یخوری له دهور نه بی
 مروق بوقاسپه ی که وه ده گریه و لاشه شی ده خوات
 دهنگی بیچوو ی نابیستی که له گریان ماندوو ده بی

له خه ودا خه ونیک خزایه ناو خه می خه یالم
 خه نده ی ده خوارد و خو فیده کرد له خه زالم
 خیرا بوو له خواردنی خوئی خانه ی خرپن
 خه رمانی خوشکرد بوو له خاکی رووبه خالم

مروق به رده وام ده گه ری له ناو که ون
 به رده وام هیرش ده کاته سه ر خه ون
 ده گه ری تا نهینی بو هوشی ناشکراکات
 له ناو که ون دووژمنی یه کن و هاوتای که ون

هه موو سامانی دنیا ناگات به زرده خه نه یه ک
 سامانی دنیا نه نجامه که ی دهراته که لاوه یه ک
 ناگات به به رزی پیا ئه ی به رده م چوم و کانیوا
 که سهرت ئاؤز نه بیټ، کارت نیه به شانه یه ک

هه موو مروقه کان له هوشدا جیاوازن
 مروقه کان هوشیان خالین و بیټانز
 له هوشدا دهبزوین وهک متاف پرووتته له
 جیاوازن کته دهگرین و خوراو و بیپرازن

سامانی دنیا چرکه یه ک ژیانی پی ناگه ریته وه
 خراپه دوورووه و مروقی پی راست نابیته وه
 پاک و دئسوژی هونه رن ده بی مروقه بیانناسی
 خراپه دژی چاکه یه و دهرازه ی پیناکریته وه

به شتیك دست پیبکه نه نجامه که شی هه روا بی
 گهرگورگ خوی بکاته ریوی، شیر لیی رازی نابی
 مروقه له کوتایی مهرگ ناماده یه بو پرسیارکردن
 پیچه وانه شبی لیت ناترسی، که هوشت بیټوانابی

هوش ده بیټ ولات به ریوه به ری پیش ناین
 وهك چون هه ژار بو هه ژاره به بی له خوباین
 هه ر مروقی باش، رهوشت به رزی دهناسینی
 چاوه پی مانگ ناکا، گه ر کوچی بیټ یان زاین

ژیان هه موو مروقه کانی پی تیر نان نابی
 گه ر یه کسان بیټ، نه وا هه ژار برسی نابی
 مروقی باش زوره، به لام کردار بی بوونه
 که گه دهش تیر نه بی، دهستیش وزی نابی

پیگای دوور بگره و روناکی بو خوت بینه وه
 ناخوشی وه لانی و ناره زووه کانت بگه ری نه وه
 نه هه زار خرا په دا به دوای چاکه یه کدا ویلبه
 چاکه نه نجامبده و وینه ی خوتی تیدا ببینه وه

توله کردنه وه گه ر هیواشبی، گه وره یه زهبری
 خوی لی بیاریزه، نه وانیه بیټ و پی بیمری
 ره شه با زور به هیتره نه فووی تو و شه مال
 خو تو نازه ل نیت، مروقی و خاوه نی هزری

رۆژی دادیت، ئیمه ده بینه وه به وهی که ده مانه وی
تائی چه و ساندنه وه هه رگیز نه چاومان ناکه وی
تۆله ده که یینه وه هه ر ئیره وه تا ده گاته مه جوس
رۆژگاریکه، کۆتایی دنیا، نه چیاکان ده رده که وی

خۆری روخسارت هاتته بهر رووم
وا ده رکه وت بۆ من و بۆ مه ردووم
ژیان دایه قاقای بیکه نین بۆ تۆ
ئه و رۆژه دنیا بۆ من بوو به شووم

زه رده ی پاییزه و نقی دار تازیه باره
زستان له ریگییه، یاری من غه مباره
سه وزایی دنیا وا ماویه تی ته مه نیک
له نیستاوه من بیرم لای ژوانسی یاره

چۆمی نه سرین بۆ یار زه ریایه نه چاوم
دیته و راده بری وه که شه و بی هه تاوم
شه و چ به لایه که وا ئیم دوورده خاته وه
من بۆ دیدنه یی هه رده م په شوکاوم

پیری بهرؤکی گرتی و ژیانته و او کوئی هات
 دهرچووی له ژیان و چند نه وهش به دواتدهات
 کی هات و وتی نه مه با پیره گه وره ی من بوو ؟
 دهر وونت شاد ، من پویشتم و فریشته ی داد هات